διεθνιστικη προ(σ)κληση

το περιοδικο της ``εργατικης δημοκρατιας´´

ΤΕΥΧΟΣ 5 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΦΕΒΡΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 1991 ΤΙΜΗ 1.00 σεντ

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

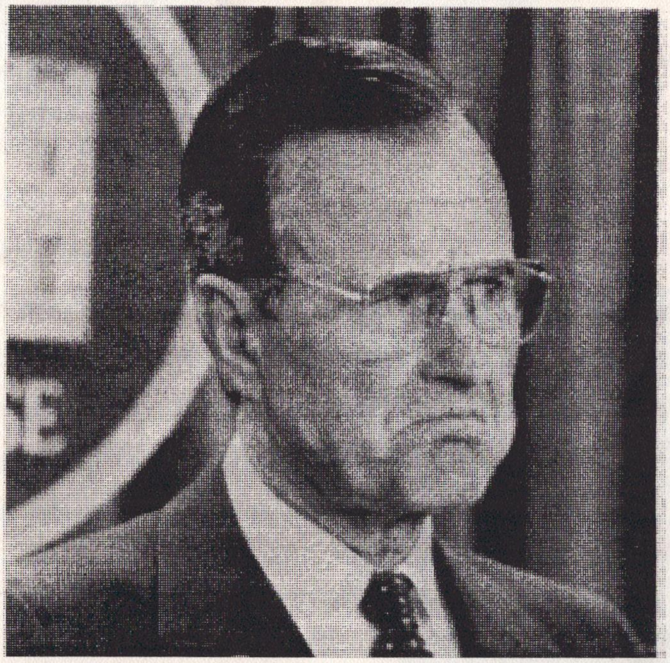

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ:

ΑΡΧΗΓΟΣ ΑΔΙΣΤΑΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΑΠΑΤΕΩΝΩΝ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ.
ΑΚΡΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΠΛΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.

ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΔΡΑΣΗ:

ΜΑΖΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

ΣΤΟΧΟΙ:

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΛΟΠΙΜΑΙΩΝ (ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ) ΤΗΣ ΜΑΦΙΑΣ.
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΤΙΜΩΡΙΑ ΑΝΥΠΑΚΟΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΠΡΑΒΟΥ ΤΗΣ ΣΠΕΙΡΑΣ.
ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΥΠΕΡΟΧΗΣ ΤΟΥΣ.

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΜΕ ΣΤΟΛΕΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

ΠΑΡΑΔΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟ(Σ)ΚΛΗΣΗ»

προηγουμενες εκδοσεις μας

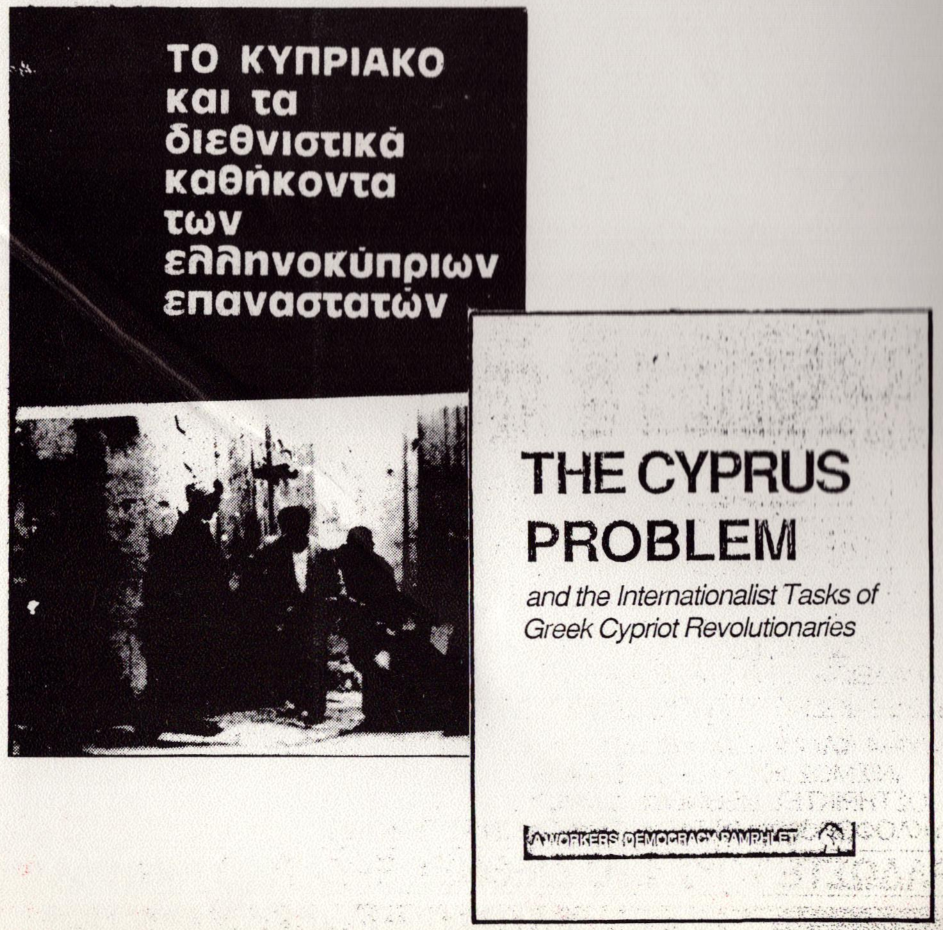

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ	3
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ	
ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ	6
ΤΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	9
ΚΥΠΡΟΣ - ΣΕΙΧΗΔΕΣ ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ	11
ΠΕΡΕΣΤΡΟΙΚΑ: ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ	14
ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ	16
"ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" - "UNUTMA"	19
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ	22
Η ΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	24
ΑΛΒΑΝΙΑ	26
ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΑΞΗ	29
ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	31
Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ	33
ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ... ΩΡΑ ΓΙΑ ΜΠΙΖΝΕΣ	35
ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	37
ΠΟΙΟΣ ΤΡΟΜΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ;	40

διεθνιστικη προ(σ)κληση

Το περιοδικο της

"ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ"

Τ.Κ. 7280
ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛ: 476965

Η "Εργατικη Δημοκρατια" συνδεεται με μια διεθνιστικη ταση σοσιαλιστικων οργανωσεων στην οποια ανηκουν:

Αυστραλια:	International Sosialists, GPO Box 1473 N, Melbourne 3001
Βελγιο:	Sosialisme International, 9 Rue Marexhe, 4400 Herstal, Liege.
Βρετανια:	Sosialist Workers Party, PO Box 82, London E3.
Γαλλια:	Sosialisme International, BP 189, 75926 Parid Cedex 19.
Γερμανια:	Sozialistische Arbeiter Gruppe, Woltgangstrasse 81, D-6000 Frankfurt 1.
Δανια:	Internationale Sosialister, Morten Borupsgade 18, kld, 8000 Arhus c.
Ελλαδα:	Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, Αναξαγορα 14Α, 10552 Αθηνα.
ΗΠΑ:	International Sosialist Organization, PO Pox 16085, Chicago, Illinois 60616.
Ιρλανδια:	Socialist Workers Movement, PO Box 1648, Dublin 8.
Καναδας:	International Socialist, PO Box 39, Station E, Toronto, Ontario MGH 4E3.
Κυπριακη Δημοκρατια:	Εργατικη Δημοκρατια, Τ.Κ. 7280 Λευκωσια.
Νορβηγια:	Internationale Sosialister, Postboks 5370, Majorstua, 0304 Oslo 3.
Ολλανδια:	International Sosialists, PO Box 9720, 3506 GR Utrecht.

Ο Ε/Κ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

από τον ρομαντισμό της «Νέας Διεθνούς Τάξης» στο δράμα της μεγαλύτερης κρίσης από την εποχή του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου.

Μετα το '74 ο ε/κ καπιταλισμος στηριχθηκε στην προλεταριοποιηση χιλιαδων προσφυγων, στην πολιτικη ταξικης συνεργασιας της αριστερας, και σε μια σειρα ευνοικες εξωτερικες συγκυριες οπως η καταστροφη του Λιβανου οι αυξησεις της τιμης του πετρελαιου που δημιουργησαν την πλουσια γειτονικη αγορα των πετροδολλαριων για να κανει το "οικονομικο θαυμα" του.

Οταν οι επιτυχιες της ΟΠΕΚ αρχισαν να μειωνονται και τα πετροδολλαρια να χανουν την σημασια τους, οι ε/κ αστοι αλλαξαν πορεια, και προσανατολιστηκαν προς την εμφανιζομενη υπερδυναμη, την ΕΟΚ.

ενα ονειρο τρελο...

...αρχισε να βλεπει η ε/κ αστικη ταξη την χρονια που περασε. "Η φιλελευθεροποίηση των οικονομιών των Ανατολικών χωρών οδήγησε στην εμφανιση μιας τεραστιας αγορας... Οι δυτικοί επενδυτές εδειξαν ενδιαφέρον για να αναπτυξουν οικονομικες δραστηριότητες στις χώρες αυτες." εγραφε η "Αληθεια" στις 26 Νοεμβρη '90. "Η Κυπρος στοχευει να καταστει η μεγαλυτερη εισοδος για την ανατολικη Ευρωπη" ηταν ο τιτλος αλλου αρθρου στο ιδιο τευχος.

Αυτα τα σχεδια αρχισαν να προωθουν με την στηριξη του κρατους. Ευνοικοτατες κρατικες πιστωσεις για εξαγωγες στις ανατολικες χωρες. Η ημικρατικη Τραπεζα Αναπτυξης ανοιγει υποκαταστημα στην Μοσχα για να βοηθησει τους ε/κ επενδυτες, το ιδιο το ΚΕΜΑ ανοιγει γραφειο στην Μοσχα και την Πραγα. Η ε/κ ναυτιλια που εχει εξελιχθει στην 7η στον κοσμο εντασει στο νηολογιο της σοβιετικα πλοια. Ηδη με τον προσανατολισμο τους να μετατρεψουν την Κυπρο σε μεγαλο μεσογειακο κεντρο υπηρεσιων και εμποριου ειχαν συγκεντρωσει πανω απο 6,000 υπερακτιες εταιρειες, που ετρεχαν τα σαλια τους κυτωντας αυτη την νεα αγορα.

Ποια αλλη χωρα της περιοχης εχει τοσο αναπτυγμενες υπηρεσιες, σε τραπεζες, τηλεπικοινωνιες, γραφεια λογιστικα και ερευνων. Με ενα ψηλο ποσοστο ειδικευμενων σε "συγχρονα" επαγγελματα, απο οικονομολογους μεχρι προγραμματιστες. Και μαλιστα πολλοι απο αυτους ειναι αποφοιτοι πανεπιστημιων του πρωην ανατολικου μπλοκ, με την σχετικη δηλαδη γνωση της γλωσσας και του χωρου. Ποια αλλη χωρα της περιοχης τελος μπορουσε να περηφανευεται για τετοια "κοινωνικη γαληνη" και τοσο "καλες εργατικες σχεσεις".

Ολα αυτα χρησιμοποιηθηκαν σαν ατου στις διαπραγματευσεις για την ενταξη στην ΕΟΚ. Οι αναφορες στο ποσο μπορει η "μικρη Κυπρος" να βοηθησει σαν γεφυρα προς την Μ. Ανατολη και βεβαια προς την Ανατολικη Ευρωπη ειναι στην ημερησια διαταξη σε ολες τις επαφες των ε/κ πολιτικων.

Στο μεταξυ πετυχαινουν καποιες διπλωματικες επιτυχιες, οπως η αποφαση των υπουργων εξωτερικων της ΕΟΚ στο Δουβλινο, και η αναφορα του Γκουεγιαρ στο Κυπριακο στην ΔΑΣΕ. Αυτα μαζι με τις οικονομικες επιτυχιες εδωσαν στην αστικη ταξη την αυτοπεποιηθηση, οταν τα πραγματα σκουρηναν στις ενδοκυπριακες συνομιλιες, να προχωρησουν σε μια σκληροτερη σταση απεναντι στους τ/κ ανταγωνιστες τους. Ετσι μεσα στο '90 τριπλασιαζονται τα κονδυλια για "διαφωτιση" για το Κυπριακο στο εξωτερικο. Η κυβερνηση επιδιδεται σε μια κουρσα εξοπλισμων που προκαλεσε για πρωτη φορα αντιδρασεις ακομα και απο αστους, που παραπονιουνται για τον "χορο των εκατονταδων εκατομμυριων αμυντικων δαπανων, στον οποιο εχουμε παρασυρθει" που "οδηγει με ιλιγγιωδη ταχυτητα στον κατηφορο της οικονομικης καταστροφης" (Κασσανδρος στην "Αληθεια" 19/11/90).

Ολα αυτα χρειαζονται "σκληρη δουλεια" οπως προειδοποιουν ολοι την εργατικη ταξη. Η ε/κ αστικη ταξη χρειαζεται οικονομικη αναδιαρθρωση, πρεπει να κανει την δικη της περεστροικα για να αντεξει το βαρος των στρατιωτικων εξοπλισμων καθως και τον σκληρο ανταγωνισμο που θα συναντησει στις εξορμησεις της σε ΕΟΚ και ανατολικες χωρες.

Μαζι με τις νεες αναγκες παρουσιαστηκαν και νεες ευκαιριες για χτυπημα της εργατικης ταξης. Οι ε/κ αστοι μοιραζονται με τους υπολοιπους αστους παγκοσμια την αισθηση οτι πετυχαν καιριο ιδεολογικο πληγμα στην εργατικη ταξη εξαιτιας της χρεωκοπιας του Κρατικου Καπιταλισμου στις "σοσιαλιστικες" χωρες. Μια χρεωκοπια που παρουσιαζεται σαν τελικη επιβεβαιωση του καπιταλισμου, της "ελευθερης αγορας"

και της "δημοκρατιας".

Εντεινουν ετσι το χτυπημα εναντια στο καλυτερα οργανωμενο κομματι της εργατικης ταξης, τους εργοδοτουμενους στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα. Προχωρουν σε αφαιρεση κεκτημενων, εντατικοποιηση της δουλειας, παγωμα μισθων, και μελετουν ιδιωτικοποιησεις. Η αξιοκρατια, σαν μια κατ' εξοχη εννοια της ιδεολογιας της "ελευθερης αγορας", συνεχιζει να ειναι ενα απο τα σπουδαιοτερα ιδεολογικα στηριγματα αυτης της επιθεσης.

Μαζι με την περεστροικα, ειναι υποχρεωμενοι να κανουν και την δικη τους γκλασνοστ. Πρεπει να εκσυγχρονιστει η κοινωνια για να συμβαδιζει με τους νεους προσανατολισμους. Πρεπει ακομα να γινουν και καποιες παραχωρησεις σε κομματια της κοινωνιας που θα στηριξουν τις εξορμησεις αυτες: μια κοινωνια στην οποια το βαρος της αναπτυξης θα το σηκωσει ενα συγχρονα εκπαιδευμενο, μορφωμενο εργατικο δυναμικο, δεν μπορει να κυριαρχειται απο μια πατριαρχικη καθυστερημενη ιδεολογια. Χρειαζεται πιο εκσυγχρονισμενος ιδεολογικος ελεγχος για εκτονωση των αντιδρασεων που θα φερει η περεστροικα.

Για αυτο ειδαμε μεσα στα δυο τελευταια χρονια την προσπαθεια της αρχουσας ταξης να φτιασιδωσει λιγακι μια κοινωνια που πριν λιγα μονο χρονια ηταν αγροτικη και παπαδοκρατουμενη. Προωθουν λοιπον τον πολιτικο γαμο, και αποφασιζουν να αποποινικοποιησουν την ομοφυλοφιλια. Επιτρεπουν την ιδιωτικη ραδιοφωνια. Δινουν τη δυνατοτητα δημοσιας εκφρασης απο ραδιοφωνο και τηλεοραση σε πορνες, ομοφυλοφιλους και ναρκωμανεις.

Κομματια της αστικης ταξης που απο την θεση τους δεν αντεχουν την ε/κ "γκλασνοστ" κινδυνευουν. Ετσι η εκκλησια εχει χασει σχεδον την ψυχραιμια της, διοτι βλεπει οτι ο κεντρικος της ρολος θα χαθει. Βεβαια, η διαθεση της αστικης ταξης να "εκσυγχρονισει" την κοινωνια σκονταφτει, εκτος απο τις σχεσεις της με την εκκλησια, και στην αναγκη να μην ενθαρρυνει μια ατμοσφαιρα που μπορει να στραφει εναντιον της - να μην χαλασει τελειως το "αισθημα ευθυνης", "σεβασμου" που καλλιεργουν θεσμοι οπως η εκκλησια. Ετσι παρα τις συγκρουσεις, προσπαθουν να τα βρουν με την εκκλησια στο θεμα του πολιτικου γαμου και για την φορολογια της εκκλησιαστικης περιουσιας, ενω στα σχολεια το υπ. παιδειας σκληραινει με νεους κανονισμους την πειθαρχια.

... ονειρο απατηλο

Στις 17 του Γεναρη του 1991, με το ξεσπασμα του πολεμου στον Κολπο, το ονειρο αρχιζει να γινεται εφιαλτης. Η "οικονομικη επιτυχια" αρχιζει να παιρνει την κατω βολτα σε χρονο ρεκορ. Μεσα σε λιγες μερες, αρχιζουν μαζικες απολυσεις στον τουρισμο αλλα και στην βιομηχανια. Ενω η κυβερνηση επαναλαμβανει τις παραινεσεις να μη μας "πιανει πανικος", φαινεται οτι η ιδια εχει πανικοβληθει.

Το προβλημα δεν ειναι βεβαια αν θα αυξησει ή οχι τα ασφαλιστρα ο οργανισμος Λοϋντς. Οσο συνεχιζεται ο πολεμος, και κανεις δεν ξερει ακομα ποσο θα κρατησει, ο τουρισμος δεν προκειται να δει καλες μερες.

Η ιδια η παγκοσμια οικονομια κατρακυλα στην κριση με τον πολεμο. Ετσι τα επιχειρηματα οτι "αν δεν ειχαμε συγκεντρωθει στον τουρισμο δεν θα ειχαμε προβλημα" ειναι αστεια. Η κριση εχει επεκταθει και στην βιομηχανια.

Οι επιτυχιες της ελληνοκυπριακης και της "συμμαχης" ελληνικης διπλωματιας εναντιον της Τουρκιας, γινονται και αυτες καπνος. Αντι για την Κυπρο, που την παρουσιαζαν "προκεχωρημενο φυλακιο της Ευρωπης κατεναντικρυ στα Ασιατικα Παραλια" (λογος Υπ. Παιδειας στην Γαλλια, "Φιλελευθερος" 9/7/90) τωρα ειναι η μουσουλμανικη Τουρκια που μπορει να το παιζει οχι μονο προστατης των "δυτικων αξιων", αλλα και "γεφυρα αναμεσα στον χριστιανισμο και τον μουσουλμανισμο" (δηλωσεις Οζαλ 12/2)

Σπανια αποδειχθηκαν τοσο γρηγορα τοσο κουφια λογια σαν αυτα που ακουγονταν τα τελευταια χρονια, για μια "νεα ταξη πραγματων" υφεσης, ειρηνης, διεθνους συνεργασιας, λυσης των προβληματων με διαπραγματευσεις, και αλλα παρομοια. Οι αστοι ιδεολογοι δεχτηκαν το χειροτερο πληγμα την στιγμη που πιστευαν οτι εχουν πετυχει τον μεγαλυτερο θριαμβο τους. Αντι για το "τελος της ιστοριας", φαινεται ξανα καθαρα οτι βρισκομαστε σε μια περιοδο ιστορικων αλλαγων, μεταβατικη. Σε μια περιοδο ασταθειας, πολεμων, εξεγερσεων και επαναστασεων. Η ιντιφατα ειναι στο προσκηνιο εδω και καιρο. Οι εξεγερσεις εναντια στον κρατικο καπιταλισμο στις ανατολικες χωρες ακολουθουνται απο το εθνικο κινημα στις χωρες της Βαλτικης και αλλου. Στην Δυση, το αντιπολεμικο κινημα βγαζει στους δρομους και πολιτικοποιει με γρηγορους ρυθμους τεραστιες μαζες. Και στην Ελλαδα το εργατικο και νεολαιιστικο κινημα κουρελιαζει τις ιδεες για δηθεν υποβαθμιση της παλης των ταξεων.

Η απαντηση της κυβερνησης μας στην κριση ειναι να δωσει λεφτα στους ξενοδοχους και τους βιομηχανους και να παρει απο τους εργαζομενους. Χιλιαδες εργαζομενοι βρεθηκαν με υποχρεωτικες "αδειες ανευ αποδοχων" στους δρομους, χωρις να παρουν τις αποζημιωσεις που θα επαιρναν αν απολυονταν. Πολλοι αλλοι εργαζομενοι εξαναγκαστηκαν κιολας να δεχτουν μειωση ωρων και μισθου. Η κυβερνηση απειλει οτι αν δεν δεχτουν τις μειωσεις οι εργαζομενοι και "αναγκαστουν" οι εργοδοτες να τους απολυσουν, δεν θα παρουν καν την αποζημιωση

απο το ταμειο πλεονασμου.

Οσο για την "πολυφωνια" και την "διαφανεια", αυτα ουτε σαν προσχηματα δεν θα αντεξουν στην νεα περιοδο. Η κυβερνηση απελαυνει αραβες και παλαιστινιους, χωρις να αισθανεται καμμια υποχρεωση να δωσει λογαριασμο σε κανενα. Οι επιθεσεις στους τ/κ του νοτου τωρα συμπληρωνονται με διαδοσεις για βομβιστικες ενεργειες. Ο υπ. Συγκοινωνιων και Εργων δηλωνει οτι πρεπει να "αφαιρεθουν" απο τον Δημο οι αφισιες της Εργατικης Δημοκρατιας με το "Καταζητειται" για τον Μπους, επειδη "δεν βοηθουν... την παρουσιαση της Κυπρου ως ασφαλους καταφυγιου"!

η αμηχανια της αριστερας

Η αριστερα την περιοδο πριν το πολεμο ακολουθουσε τις επιλογες των ελληνοκυπριων αστων. Καταπιε την υποτιθεμενη ηττα του "σοσιαλισμου". Υποστηριξε την δηθεν δυνατοτητα των μεγαλων δυναμεων να λυσουν τα "πανανθρωπινα προβληματα" και επισημοποιησε το θαψιμο της ταξικης παλης, το ΑΔΗΣΟΚ με τυμπανοκρουσιες και το ΑΚΕΛ στα μουλωχτα. Υποστηριξε τις "αποφασεις του ΟΗΕ" για την ιμπεριαλιστικη επιδρομη εναντια στο Ιρακ.

Μετα τον πολεμο, η σταση της δεν ηταν καλυτερη. Στηριξε τις επιλογες της κυβερνησης που υποστηριξε τους "μαχητες των συμμαχων" και συμμετειχε στο βρωμικο παζαρι των ελλήνων και ε/κ αστων για "ιση μεταχειρηση με το Κουβειτ".

Η σταση του ΑΔΗΣΟΚ απεναντι στον πολεμο δεν διαφερει σε τιποτα απο αυτη της κυβερνησης και των δεξιων κομματων. Ο Ανδρεας Φαντης, υπογραφοντας σαν μελος του Ανωτατου Συμβουλιου του ΑΔΗΣΟΚ, σε αρθρο του μετα το ξεσπασμα του πολεμου δηλωνει την αντιθεση του ακομα και στα συνθηματα "δωστε μια ευκαιρια στην ειρηνη" και "εξω οι Αμερικανοι απο τον Κολπο". Και εκφραζει "σκεπτικισμο και αμφιβολια για την χρησιμοτητα μιας παρατασης της προθεσμιας του ΟΗΕ περαν απο τις 15 Γεναρη". ("Φιλελευθερος" 1 Φεβραρη 91).

Το ΑΚΕΛ, αφου οργανωσε μερικες κινητοποιησεις τις πρωτες δυο βδομαδες μετα τον πολεμο, εχει τωρα περιοριστει σε μια αντιαμερικανικη σταση στην "Χαραυγη". Εχει ξεχασει το συνθημα "Εξω οι Βασεις". Αλλα μπροστα στην σταση του ΑΔΗΣΟΚ, αυτα φανταζουν αριστεριστικες ακροτητες.

Ο λογος βεβαια που το ΑΚΕΛ αναγκαστηκε να νερωσει την υποστηριξη στους "συμμαχους", ειναι οτι, αντιθετα με το ΑΔΗΣΟΚ, το ΑΚΕΛ συνεχιζει να συσπειρωνει τα πιο πρωτοπορα κομματια της εργατικης ταξης. Εχει κρατησει τα πιο αριστερα κομματια της βασης του, και νοιωθει την πιεση τους πιο εντονα απο καθε αλλη φορα στην προσφατη ιστορια του. Η απογοητευση της ακελικης βασης απο την σταση της ΕΣΣΔ και της ηγεσιας του ΑΚΕΛ απεναντι στον πολεμο στον Κολπο ειναι πολυ μεγαλυτερη απο αυτη που ακολουθησε την καταρρευση του "υπαρκτου σοσιαλισμου".

Για τις εκλογες λοιπον που ερχονται, δεν υπαρχει κανενα διλλημα για τους αριστερους. Καθε αδυνατισμα του ΑΚΕΛ, θα ειναι αδυνατισμα απο τα δεξια. Θα δικαιολογησει τις επιλογες τις ηγεσιας για "μετριοπαθη σταση" και στο θεμα του πολεμου και στα εργατικα, και θα σπασει την αυτοπεποιηθηση του αριστερου κομματιου της βασης του. Καμμια δικαιολογια δεν υπαρχει για να υποστηριξει η επαναστατικη αριστερα στις εκλογες το ΑΔΗΣΟΚ ή την ΕΔΕΚ.

Το σπουδαιοτερο ομως ειναι οτι για πρωτη φορα η επαναστατικη αριστερα εχει τοσες δυνατοτητες να απευθυνθει σε αυτο το μαζικο ακροατηριο. Πρεπει να αρπαξει την ευκαιρια για να τονισει οτι οι επιλογες του Γκορμπατσωφ για τον πολεμο και η σταση του στην Βαλτικη ειναι ακομα μια επιβεβαιωση οτι αυτο που γκρεμιζεται στην Ασια και την Ανατολικη Ευρωπη δεν ειναι κανενος ειδους σοσιαλισμος, αλλα Κρατικος Καπιταλισμος, που τωρα πια βρισκεται σε παραλληλη κριση με τον δυτικο καπιταλισμο.

Πρεπει ακομα να προβαλλει καθαρα οτι ο πολεμος στον Κολπο ειναι αδικος απο την μερια που υποστηριζει η κυβερνηση και η αστικη μας ταξη. Για αυτο, καμμια "εθελοντικη θυσια" απο την εργατικη ταξη για χαρη αυτης της υποστηριξης. Η επαναστατικη αριστερα πρεπει να δειξει ποσο υποκριτικη γινεται η επαναπροσεγγιση με τους τ/κ, οταν η αριστερα φωναζει πιο δυνατα και απο τους αστους για "ιση μεταχειρηση Κυπρου - Κουβεϊτ". Να αξιοποιησει την καλυτερη ισως ευκαιρια που δινεται για να παρει διεθνιστικο περιεχομενο το συνθημα για "κοινους αγωνες ε/κ και τ/κ" εργαζομενων, με ενα αντιιμπεριαλιστικο αντιπολεμικο κινημα που να εχει το "Εξω οι Βασεις απο την Κυπρο" σαν ενα απο τα κυριοτερα συνθηματα του. Και να δειξει ποσο υποκριτικα και εθνικιστικα προβαλλονταν ολα αυτα τα χρονια το συνθημα "Κυπρος Παλαιστινη Κοινος Αγωνας", οταν την πιο κρισιμη στιγμη πεταχτηκε στα σκουπιδια για να δωσει την θεση του στο "Κυπρος - Σεϊχηδες Κοινος Αγωνας".

ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ο πόλεμος δεν θα κριθεί μόνο στην Μ. Ανατολή, αλλά και στην καρδιά του ιμπεριαλισμού, στις πρωτεύουσες των δυτικών χωρών που συμμετέχουν στην επιδρομή.

Η επιδρομη των ΗΠΑ και των συμμαχων τους στον Περσικο Κολπο εξελισσεται στην μεγαλυτερη πολεμικη αναφλεξη απο τον Δευτερο Παγκοσμιο Πολεμο. Αμετρητοι νεκροι, πονος δυστυχια, αγωνια, και καταστροφες, κρυβονται πισω απο το Θεαμα-Πολεμος που παρακολουθουμε στην τηλεοραση. Η επιδρομη απειλη να δωσει και ενα γερο σπρωξιμο στην οικολογικη καταστροφη που απειλει τον πλανητη.

Η πιθανοτητα γενικευσης του, απειλει με ακομη μεγαλυτερο πολεμο. Μπορει να φερει και εμας κατευθειαν μεσα στην θερμη περιοχη του πολεμου.

Ενω αμυθητος πλουτος μετατρεπεται καθημερινα σε φωτια καπνο και θανατο, το φασμα της οικονομικης κρισης απο την επιδρομη απειλει τους εργαζομενους σε ολες τις χωρες. Στη Κυπρο χιλιαδες εργαζομενοι εχουν χασει τις δουλειες τους. Και ειμαστε μονο στην αρχη.

ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;

Τα μεγαλα λογια σκορπιστηκαν απλοχερα. Εφαρμογη των αποφασεων του Συμβουλιου Ασφαλειας. Ελεγχος ενος "επικινδυνου δικτατορα", που μπορει να αποκτησει πυρηνικα οπλα. Υπερασπιση του "Διεθνους Δικαιου" και της ανεξαρτησιας του "μικρου Κουβεΐτ".

Υπαρχουν πολλοι πληθυσμοι στον κοσμο που καταπιεζονται οικονομικα, κοινωνικα και εθνικα, που τους αρνουνται το δικαιωμα να αυτοκυβερνωνται. Τετοιοι ειναι οι Παλαιστινιοι, που καταπιεζει ο μεγαλος προστατευομενος της Αμερικης στην περιοχη, το Ισραηλ. Οι καθολικοι της Β. Ιρλανδιας που καταπιεζει η δευτερη επιδρομικη δυναμη στον Περσικο, η Αγγλια. Οι Κουρδοι, που οταν τους εσφαζε ο ιδιος ο Σανταμ, κανενος απο ολους αυτους δεν ιδρωσε το αυτι. Τα δημοκρατικα εθνικα κινηματα των λαων της Βαλτικης καταπνιγονται απο τον σοβιετικο στρατο την ιδια στιγμη που ο Γκορμπατσωφ υποστηριζει την επιδρομη των ΗΠΑ στον Κολπο.

Καταπιεσμενοι λαοι σαν αυτους αξιζουν την συμπαθεια και την υποστηριξη των εργαζομενων σε ολο τον κοσμο. Ομως οι Κουβετιανοι δυσκολα μπαινουν σε αυτη την κατηγορια. Πολιτες του Κουβεΐτ ηταν μονο το 40% του πληθυσμου, εξακοσιες χιλιαδες. Μονο αυτοι ειχαν δικαιωματα, και ενα απο τα ψηλοτερα βιοτικα επιπεδα σε ολο τον κοσμο με αξιοζηλευτες κοινωνικες παροχες.

Ο πλουτος για ολα αυτα προερχονταν απο την εργασια του υπολοιπου 60% του πληθυσμου, των "ξενων" που οσα χρονια και αν εμεναν και δουλευαν στο Κουβεΐτ, δεν αποκτουσαν υπηκοοτητα. Παλαιστινιοι, αλλοι Αραβες, Ιρανοι και ασιατες στην μεγαλη τους πλειοψηφια, που δεν ειχαν κανενα δικαιωμα και ζουσαν σε καθεστως που δεν διεφερε πολυ απο το απαρτχαΐντ της Νοτιας Αφρικης. Αυτους δεν ηταν η εισβολη του Ιρακ που τους καταστρεψε και τους προσφυγοποιησε, αλλα πρωτα ο οικονομικος αποκλεισμος, μετα η στρατιωτικη απειλη και τωρα η επιδρομη απο τις ΗΠΑ και τους συμμαχους τους.

Οι πολιτες του Κουβεΐτ ειναι το ιδιο αραβες, οπως αυτοι του Ιρακ, της Σαουδικης Αραβιας, των ΗΑΕ, του Καταρ κλπ. Τα συνορα αυτων των χωρων, οπως και του Κουβεΐτ που υποτιθεται οτι υπερασπιζονται οι ιμπεριαλιστες, δημιουργηθηκαν απο τους ιδιους τους ιμπεριαλιστες με στοχο να χωρισουν τις μεγαλες αραβικες μαζες απο τον πετρελαΐκο πλουτο της περιοχης για να τον ελεγχουν.

Ισχυριζονται οτι αυτη η καταστροφη γινεται για να ελεγξουν εναν επικινδυνο επεκτατικο δικτατορα που μπορει να αποκτησει πυρηνικα οπλα. Οι ιδιοι ομως ειναι πολυ χειροτεροι απο τον Σανταμ. Αυτοι ειναι οι μονοι που χρησιμοποιησαν ηδη πυρηνικα. Και αυτοι ηταν που χρησιμοποιησαν πριν απο ολους τους αλλους τα χημικα. Εξαλλου στην Μ. Ανατολη η πιο επικινδυνη, πολεμοχαρη, επεκτατικη και ηδη πυρηνικη δυναμη δεν ειναι το Ιρακ αλλα το Ισραηλ. Αν ο Σανταμ χρησιμοποιει σαν "ασπιδα" τους αιχμαλωτους πολεμου, το Ισραηλ κανει το ιδιο οταν δεν δινει μασκες αεριων στους παλαιστινιους.

Οι δυτικοι ιμπεριαλιστες αλλα και οι εδω απολογητες τους, προβαλλουν συνεχεια τον κινδυνο απο τον "ισλαμικο φανατισμο". Ο αντιαραβικος ρατσισμος και η αραβοφοβη κινδυνολογια διαχεονται απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης, στα οποια εμφανιζονται μαργαριταρια οπως: "Η Κυπρος βρισκεται στο ανατολικωτερο ακρο της Μεσογειου, σαν προχωρημενο "φυλακιο" του Ελληνισμου, της Δυσης και του Χριστιανισμου γενικοτερα, μεσα σε μια θαλασσα που περιβαλλουν ισλαμικα κρατη της Μεσης Ανατολης με εκατομυρια κατοικους" ("Φιλελευθερος", 11 Νοεμβρη '90)

Ο πραγματικος υπευθυνος ομως για τον θρησκευτικο φανατισμο ειναι η φτωχεια και η εξαθλιωση των μαζων. Για τη φτωχεια και την εξαθλιωση των μαζων της περιοχης της Μ. Ανατολης πρωτοι υπευθυνοι ειναι οι μεγαλες ιμπεριαλιστικες δυναμεις που τωρα χρησιμοποιουν τον μπαμπουλα του "μουσουλμανικου φανατισμου". Αυτη τη πραγματικοτητα χρησιμοποιουν οι μουλαδες και τα καθεστωτα της περιοχης για να παρουσιαζουν τις συγκρουσεις με τον δυτικο ιμπεριαλισμο σαν "ιερο" πολεμο αναμεσα σε πιστους και απιστους. Η αντιδραση του εργατικου κινηματος των επιτιθεμενων χωρων εναντια στην επιδρομη στην Μ. Ανατολη, μπορει να δειξει στις αραβικες μαζες οτι η πραγματικη συγκρουση δεν ειναι αναμεσα σε πιστους και απιστους, αλλα αναμεσα σε καταπιεστες και καταπιεσμενους. Αυτη ειναι και η καλυτερη βοηθεια που μπορουμε να τους δωσουμε για να μπορεσουν να ξεφορτωθουν τους Σανταμ, Μουμπαρακ, Ασσαντ και σια. Αντιθετα οι πυραυλοι των "συμμαχων" δυναμωνουν αυτο τον φανατισμο.

Τελος, το οτι αυτος ο βρωμικος πολεμος γινεται με τις ευλογιες του Συμβουλιου Ασφαλειας δεν σημαινει οτι δεν ειναι μια βαρβαρη επιδρομη. Αντιθετα, το μονο που αποδεικνυει ειναι οτι το πραγματικο ονομα αυτου του σωματος θαπρεπε να ειναι Συμβουλιο Ανασφαλειας και Πολεμου. Και οτι ο ΟΗΕ τοτε μονο κινητοποιειται οταν οι "μεγαλες δυναμεις" τα βρισκουν μεταξυ τους, και πειθουν, εξαγοραζουν ή εξαναγκαζουν τους υπολοιπους.

"ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ": ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ειναι πια κοινα παραδεκτο οτι ο πολεμος γινεται για τα πετρελαια. Αλλα αυτος δεν ειναι ο μονος λογος. Ο αλλος λογος ειναι ακομα πιο αισχρος. Ειναι η επιθυμια να επιβαλλουν την "Νεα Ταξη Πραγματων", που θελουν να καθιερωσουν, οπως δηλωνουν, απο τον Μπους μεχρι τους δικους μας, τον Μητσοτακη και τον Βασιλειου. Οι ιμπεριαλιστες των ΗΠΑ ονειρευονται μια "ταξη πραγματων" μεσα στην οποια οι ιδιοι θα ειναι η αδιαμφισβητη ηγετιδα δυναμη, και θα μπορει να καταστρεφει οποιο λαικο κινημα, εργατικο ή εθνικοαπελευθερωτικο, απειλησει τα συμφεροντα των μεγαλων και μικρων δυναμεων που στηριζουν αυτη την "συμμαχια".

Ο αμερικανικος καπιταλισμος ανιμετωπιζει οικονομικη κριση τα τελευταια χρονια. Παρα την διαλυση του μεγαλου αντιπαλου του, της ΕΣΣΔ, σαν υπερδυναμης, αλλες δυναμεις απειλουν την παγκοσμια υπεροχη του. Η ΕΟΚ, η Ιαπωνια, η Ενωμενη Γερμανια προβαλλουν σαν μεγαλες οικονομικες δυναμεις, και αναδεικνυονται σε σημαντικους αντιζηλους. Η αμφισβητηση της παλιας ταξης πραγματων απο τοσες μεριες δημιουργει την ασταθεια που αναποφευκτα οδηγει σε συγκρουσεις και πολεμους. Αμερικη και Αγγλια προσπαθουν να δειξουν οτι η στρατιωτικη υπεροχη τους μετρα ακομα, και μπορει να ειναι καθοριστικη για την θεση τους στην παγκοσμια ιμπεριαλιστικη ιεραρχια.

Οι δυνατοτητες για να πετυχουν οι αμερικανικοι στοχοι ειναι μικρες. Οι αντιθεσεις και οι συγκρουσεις αναμεσα στους ιδιους τους "συμμαχους" ειναι αμφιβολο αν θα επιτρεψουν στους αμερικανους να τους πραγματοποιησουν. Η αντισταση του Ιρακ αποδειχτηκε πολυ μεγαλυτερη απο οτι την παρουσιαζαν πριν το πολεμο. Η υποστηριξη στον Σανταμ μεσα στον αραβικο κοσμο ειναι τετοια που κανει την Ιορδανια να υποστηριζει τον Σανταμ, και τους Μουμπαρακ και Ασσαντ να νοιωθουν το εδαφος να τρεμει κατω απο τα ποδια τους. Ακομα και η κυβερνηση του Πακισταν αντιμετωπιζει προβληματα απο την λαικη αντιθεση στην υποστηριξη στους αμερικανους.

Οι ιμπεριαλιστες μπορει να μην καταφερουν να φερουν μια "νεα ταξη" οπως την ονειρευονται, αλλα αν δεν δεχτουν ενα μεγαλο πληγμα απο αυτο τον πολεμο, οι επιπτωσεις για το παγκοσμιο εργατικο κινημα μπορει να ειναι πολυ δυσαρεστες.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο προεδρος Βασιλειου δηλωσε οτι "η ψυχη μας" ειναι "με τους μαχητες των συμμαχικων δυναμεων". Η δικη μας ομως ψυχη πρεπει να ειναι με το μερος των αραβικων μαζων που δεχονται την επιδρομη των "συμμαχων".

Και οχι μονο η ψυχη μας. Για χρονια οι ελληνες και ελληνοκυπριοι επιχειρηματιες επωφεληθηκαν απο την "ταξη και ασφαλεια" που επεβαλαν οι ιμπεριαλιστες στην περιοχη για να αρπαζουν και να θησαυριζουν και αυτοι. Τωρα η κυβερνηση μας υποστηριζει **εμπρακτα** τους ιμπεριαλιστες "συμμαχους", με διευκολυνσεις, προστασια των βασεων, απελασεις παλαιστινιων και αλλων αραβων. Μαζι με τον μεγαλο της συμμαχο, την Ελληνικη κυβερνηση, **παιρνει μερος στον πολεμο.**

Η ελληνικη και η ελληνοκυπριακη κυβερνηση διακυρησουν αδιαντροπα οτι υποστηριζουν αυτον τον φοβερο πολεμο για χαρη "εθνικων συμφεροντων". Περιμενουν να κερδισουν, ή τουλαχιστον να χασουν λιγοτερα στο Κυπριακο, το Αιγαιο, και αλλου απο τους ανταγωνιστες τους, την τουρκικη αρχουσα ταξη, στα μεταπολεμικα παζαρεματα.

Το ελληνικο και ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα δεν πρεπει να τους ακολουθησει σε αυτο το χυδαιο παζαρεμα. Δεν πρεπει να δει και αυτο την υποστηριξη σε αυτη την επιδρομη σαν ζητημα ανταλλαγματων για τις ελληνικες εθνικες επιδιωξεις. Αν το κανει, θα γινει ανικανο να αντισταθει στην προσπαθεια της κυβερνησης να του φορτωσει τα βαρη της κρισης που φερνει ο πολεμος.

Πρεπει να θυμαται την καταπιεση των τουρκοκυπριων απο την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη στα χρονια πριν την τουρκικη εισβολη, και να μη τους ακολουθησει οταν ζητουν "ιση μεταχειρηση" με το Κουβεϊτ. Δηλαδη "συμμαχικες" πιεσεις στην τουρκια και τους τουρκοκυπριους για λυσεις στα μετρα της ελληνικης και ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης. Κατι τετοιο ισοδυναμει με το να κλεινει το ιδιο την πορτα της επαναπροσεγγισης στα μουτρα της τουρκοκυπριακης και τουρκικης εργατικης ταξης.

Η "Εργατικη Δημοκρατια" ανηκει σε μια διεθνη τaση διεθνιστικων σοσιαλιστικων οργανωσεων. Καθε μια απο αυτες εχει πρωτοστατησει στις αντιπολεμικες κινητοποιησεις στην χωρα της.

ΕΝΑ ΜΑΖΙΚΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Αυτος ο πολεμος θα κριθει περισσοτερο μεσα στις ιδιες τις χωρες-επιδρομεις και αυτες που τις υποστηριζουν παρα στην ερημο. Η αμερικανικη αρχουσα ταξη τρεμει το "συνδρομο του Βιετναμ", το μαζικο αντιπολεμικο κινημα που πηρε διαστασεις εξεγερσης και βοηθησε να χασουν εκεινο τον πολεμο.

Σημερα το αντιπολεμικο κινημα στην Αμερικη, και την Ευρωπη, στην Ελλαδα και την Τουρκια, δυναμωνει με γρηγορο ρυθμο. Αυτο μπορει να εξαναγκασει τις κυβερνησεις να βαλουν την ουρα κατω απο τα σκελια και να σταματησουν την επιδρομη στον Κολπο.

Να μπουμε και μεις στο πολεμο. Πρεπει και μπορουμε να βοηθησουμε και μεις να σταματησει η επιδρομη των "συμμαχων". Να δυναμωσουμε ενα αντιπολεμικο κινημα που θα δυσκολεψει την κυβερνηση μας να δινει υποστηριξη και "διευκολυνσεις" στους επιδρομεις.

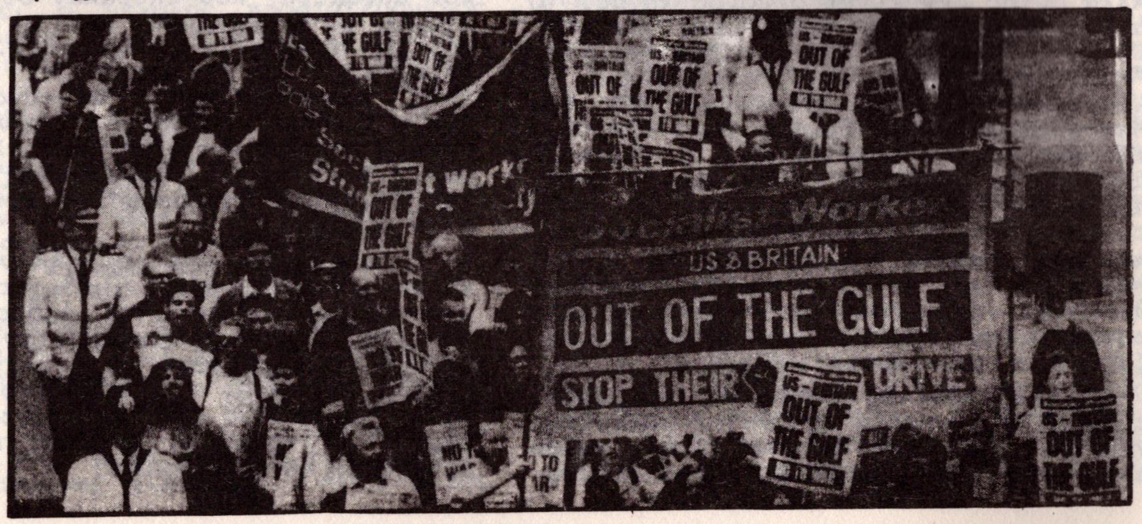

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ

ΤΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το αντιπολεμικο κινημα στην νοτια Κυπρο ξεκινησε πολυ αργα. Η πρωτη δημοσια αντιδραση εναντια στην αμερικανικη επιδρομη στον κολπο ηταν μια αφισσα μας που τοιχοκοληθηκε στις 8 Γεναρη. Ακολουθησαν και αλλες απο τον χωρο της ακρας αριστερας, ενω η πρωτη δημοσια εκδηλωση οργανωθηκε πολυ βιαστικα, μια μερα πριν ξεσπασει ο πολεμος, απο οργανωσεις του ΑΚΕΛ, την Αριστερη Πτερυγα, οικολογους, μεχρι και του ΔΗΚΟ. Οταν ανακοινωθηκε η εκδηλωση, την υποστηριξαμε και αλλοι.

Τα κυρια συνθηματα της εκδηλωσης, ηταν το "Εξω το Ιρακ απο το Κουβειτ" και "Εξω ο Αττιλας απο την Κυπρο". Η ανακοινωση των οργανωτων ενω "καταδικαζε" την ιρακινη εισβολη, εκφραζε την "ανησυχια" της για την παρουσια των αμερικανικων στρατευματων.

Στην συγκεντρωση συμμετειχαν εξακοσια περιπου ατομα, και σε καποιο σημειο εγινε "πορεια" στους γειτονικους εμπορικους δρομους Ληδρας και Ονασαγορου. Μετα απο αυτο, και ενω οι διοργανωτες ηταν ετοιμοι να κλεισουν την συγκεντρωση αποσπαστηκε ενα κομματι, κυρια απο την εξωκοινοβουλευτικη αριστερα, και εκανε πορεια στην αμερικανικη πρεσβεια με κυρια συνθηματα "Εξω οι Αμερικανοι απο τον Κολπο" και "Εξω οι Βασεις".

Με το ξεσπασμα του πολεμου ακολουθησαν μερικες ακόμα εκδηλωσεις στην Λευκωσια και στις αλλες πολεις. Αλλα το κινημα ηταν πολυ χλιαρο. Ενω καλεστηκαν σαν "αντιπολεμικες εκδηλωσεις", το ΑΚΕΛ συνεχιζε να προβαλλει σαν κυριο συνθημα το "Εξω ο Σανταμ απο το Κουβεϊτ", ενω οι οικολογοι και το ΔΗΚΟ επεμεναν στο "εξω ο Αττιλας απο την Κυπρο". Οσο αγριευε η επιδρομη, το ΑΚΕΛ υποβαθμισε το "Εξω ο Σανταμ" τονιζοντας περισσοτερο το "δωστε μια ευκαιρια στην ειρηνη".

Οι εκδηλωσεις οργανωνονταν σε σχετικα ακαταλληλες για συμμετοχη των εργαζομενων ωρες (4 το απογευμα, ή 10 το πρωι του Σαββατου). Η κινητοποιηση για συμμετοχη του κοσμου ηταν ελαχιστη, ετσι που μαζευονταν περισσοτερο εμμισθοι και εκπροσωποι οργανωσεων παρα ο κοσμος.

Για το ΔΗΚΟ, την ΕΔΕΚ, μεχρι το ΑΔΗΣΟΚ ο πολεμος στον Κολπο και οι εκδηλωσεις ηταν απλα ακομα μια ευκαιρια να προβαλλουν το εθνικιστικο συνθημα για "ιση μεταχειρηση Κυπρου - Κουβειτ". Αλλα για τους ακελικους, ηταν πραγματικο σιοκ η τοσο χλιαρη αντιδραση του κομματος στην πιο βρωμικη εξορμηση του αμερικανικου ιμπεριαλισμου εδω και δεκαετιες. Παλιοτερα, το ΑΚΕΛ θα στηριζε ενα πραγματικα μαζικο αντιαμερικανικο κινημα. Οι πορειες ειρηνης που οργανωνε παλιοτερα (Κυριακη πρωι) ειχαν τεραστια μαζικοτητα παρα την μεγαλη πεζοπορια μεχρι τις βασεις.

Η ηγεσια του ΑΚΕΛ ηταν αναγκασμενη να φερθει ετσι. Αποτελεσμα ηταν να βρεθει σε μεγαλη αμηχανια.

ΟΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Εδω και τρεις δεκαετιες το ΑΚΕΛ δεν εχει υποστηριξει ουτε ενα σημαντικο εργατικο αγωνα. Περιοριζεται στις "μαχες" που δινουν οι βουλευτες του στην βουλη και οι συνδικαλιστικοι γραφειοκρατες του στις διαπραγματευσεις. Τα επιχειρηματα τα εχει ακουσει κατα κορο καθε αριστερος: "Μεχρι να λυθει το Κυπριακο", αφηνουμε κατα μερος την ταξικη παλη για να εχουμε "εσωτερικη ενοτητα", "κοινωνικη γαληνη", "γερη οικονομια" σαν "υποβαθρο του αγωνα".

Για αυτο πρεπει να κρατα την μαζικη λαικη βαση του με καποια αλλη ιδεολογια, η οποια ομως να το διαχωριζει απο τους αστους. Αυτη η ιδεολογια αυτη την στιγμη βρισκεται ολοκληρη σε κριση.

Σημα κατατεθεν του για χρονια ηταν το "για ολα φταιει ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος". Τωρα δεν μπορει να αναφερει ουτε μια φορα το συνθημα "Εξω οι Βασεις", ουτε καν το Εξω οι Αμερικανοι απο τον Κολπο. Βρισκεται παγιδευμενο απο την υποστηριξη που δινει σε μια κυβερνηση που πουλα την "ψυχη" της στις αμερικανικες "συμμαχικες δυναμεις".

Εκτος απο τον αντιδυτικο αντιιμπεριαλισμο, σημαντικο μερος της ιδεολογιας του ΑΚΕΛ ηταν παντα το οραμα μιας αλανθαστης "σοσιαλιστικης" ΕΣΣΔ. Η υποστηριξη του πολεμου απο τον Γκορμπατσωφ πολλαπλασιαζει το προβλημα που δημιουργει στην ακελικη ιδεολογια η κριση του κρατικου καπιταλισμου.

Ακομη, το ΑΚΕΛ καλλιεργουσε απο την ανεξαρτησια ενα πατριωτισμο με τριτοκοσμικο προσανατολισμο στο "κινημα των αδεσμευτων". Στην πολιτικη της δεξιας που περιμενει να "μας βοηθησουν στο Κυπριακο" οι Δυτικες Δυναμεις, το ΑΚΕΛ αντιπαραθετε παντα τον ΟΗΕ με ολες αυτες τις "καλες" χωρες του "τριτου κοσμου" πλαι στις "σοσιαλιστικες" και ιδιαιτερα το Συμβουλιο Ασφαλειας με το σοβιετικο βετο. Μα αυτος ο πολεμος

γινεται με τις ευλογιες του Συμβουλιου Ασφαλειας!

Οι αντιφασεις του ΑΚΕΛ ειναι πραγματικα μεγαλες. Απο την μια θα ηθελε να κρυφτει καπου, να κανει οτι ολα αυτα δεν συμβαινουν, και να ζητα μαζι με την αστικη ταξη "ιση μεταχειρηση της Κυπρου με το Κουβεϊτ". Απο την αλλη, μεγαλα κομματια της βασης του δεν εχουν ακομα συνηθισει στις πολυπλοκοτητες που επιβαλλει η "Νεα Ταξη Πραγματων", θελουν να ξεσκισουν τον Μπους, και αντιδρουν φανερα στις προσπαθειες του κομματος να περασει αυτη την μπορα με ψευτοκινητοποιησεις.

Τα χειροτερα προβληματα ομως ειναι αυτα που ερχονται. Απο τις πρωτες μερες του πολεμου κιολας χιλιαδες εργαζομενοι, στον τουρισμο, την βιομηχανια και ιδιαιτερα στην μεταποιηση, εχουν χασει τις δουλειες τους. Το ΑΚΕΛ μη τολμωντας να χαρακτηρισει την επιδρομη εναντια στο Ιρακ σαν ιμπεριαλιστικη επιθεση ανοιξε τον δρομο στην κυβερνηση που υποστηριζει τον βρωμικο αυτο πολεμο, να φορτωσει πιο ανετα τα βαρη της κρισης στους εργαζομενους.

Η πιο γλαφυρη ενδειξη της αμηχανιας της ηγεσιας του ΑΚΕΛ ειναι αυτα που συνεβηκαν στην μεγαλυτερη εκδηλωση που εκανε το ΑΚΕΛ μετα τον πολεμο, την "ανοιχτη συζητηση" με θεμα "Νεολαια και Αριστερα".

Ηταν απιστευτο, στις 26 Γεναρη, σε μια συναντηση για την νεολαια, και μαλιστα "εξω απο πλαισια", να χρειαστει μια ωρα για να πρωτοακουστει οτιδηποτε σχετικο με τον πολεμο. Μιλησε ο Χριστοφιας, σχεδον για τα παντα. Μιλησε το Προεδρειο. Αλλα χρειαστηκε να σηκωθει ενας εδονιτης απο το ακροατηριο, και να αρχισει με τις απολυσεις, την συζητηση για τον πολεμο. Μετα ομως, η συζητηση γυροφερνε τον πολεμο συνεχεια: εναντια στην σταση της Σοβιετικης Ενωσης, του Γκουεγιαρ του Βασιλειου. Ιδιαιτερα εντονη ηταν η αντιδραση στην ελλειψη μαζικοτητας των αντιπολεμικων κινητοποιησεων, την στιγμη που στην εκδηλωση εκεινη το ΑΚΕΛ ειχε μαζεψει τουλαχιστον διπλασιο κοσμο απο οτι στις αντιπολεμικες κινητοποιησεις. Ο Χριστοφιας αναγκαστηκε να παραδεχτει οτι δεν εγινε η κινητοποιηση που θαπρεπε να γινει, αλλα εδωσε υποσχεσεις για το μελλον. Στην πραγματικοτητα, φαινεται να εχει γινει το αντιθετο. Μετα τις πρωτες κινητοποιησεις φαινεται να εχουν σταματησει ολες οι δημοσιες εκδηλωσεις, και το ΑΚΕΛ περιοριζεται σε εντονοτερους αντιαμερικανικους τονους στην Χαραυγη.

Οι αντιφασεις αυτες του ΑΚΕΛ δημιουργουν ρηγματα που δινουν για πρωτη φορα μετα απο πολλα χρονια την ευκαιρια για μια αριστερη αμφισβητηση της πολιτικης του. Η ακρα αριστερα πρεπει να αρπαξει αυτη την ευκαιρια προωθωντας πρωτα απο ολα ενα μαζικο αντιπολεμικο κινημα.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οι επαναστατες πρεπει να υποστηριξουν και να συμμετεχουν σε οποιο κινημα εναντια στον πολεμο μπορει να εμφανιστει. Σιγουρα αυτο που εμφανιστηκε ειχε ολες τις αυταπατες ενος ρεφορμιστικου πασιφιστικου κινηματος. Πισω απο τα αφηρημενα συνθηματα "Οχι στον Πολεμο" και "Θελουμε Ειρηνη", ακολουθουν μια σειρα συνθηματα και αντιληψεις, εθνικιστικα και αντιδραστικα. Αυτο θα συνεχιστει.

Οι επαναστατες, πρεπει τωρα να πιεσουν για να ξαναξυπνησει το κινημα στους δρομους. Να μπουν σε αυτο, και να προσπαθησουν να του δωσουν μια αριστερη κατευθυνση. Συνδεοντας το "Οχι στο Πολεμο" με το με το "να σταματησει η ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο". Το "Θελουμε Ειρηνη" με το "Εξω οι Βασεις απο την Κυπρο". Να δειξουν οτι το κινημα πρεπει να στραφει εναντια στην υποστηριξη που δινει η κυβερνηση στον πολεμο, και να το συνδεσουν με την αντιδραση στις απολυσεις, τις περικοπες μισθων, και τις νεες φορολογιες και "εισφορες" που ετοιμαζει η κυβερνηση.

Η κατασταση τωρα δινει και μια αλλη ευκαιρια στους αριστερους. Για χρονια το ΑΚΕΛ και αλλοι προβαλλουν το συνθημα "Κοινος Αγωνας Ε/Κ και Τ/Κ". Ενα συνθημα που μεχρι τωρα το περιεχομενο που συνηθως ειχε ηταν εθνικιστικο και υποκριτικο απο την ε/κ πλευρα: ηταν "Κοινος Αντικατοχικος Αγωνας". Φυσικα αυτο ποτε δεν βρηκε ανταποκριση στους τ/κ, γιατι ακομα και η τ/κ αριστερα δεν εβλεπε τον τουρκικο στρατο σαν κατοχικο. Ενας τετοιος "Κοινος Αγωνας" δεν μπορουσε να βρει ενα πραγματικο "κοινο εχθρο" για να στηριξει ενα μαζικο κινημα εναντια σε αυτον.

Σημερα, αυτος υπαρχει. Ειναι η ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο εναντια στις αραβικες μαζες, και η υποστηριξη της απο τις κυβερνησεις στο νοτο και τον βορρα. Ειναι οι Βασεις που μεταφερουν τον πολεμο εδω. Οχι μονο μας βαζουν στην θερμη ζωνη αλλα η ανοχη μας σε αυτες μας κανει συνυπευθυνους στην ιμπεριαλιστικη επιδρομη.

Η αντιδραση σε αυτα μας δινει μια γνησια δυνατοτητα για ενα διεθνιστικο κοινο αγωνα ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων.

Τελος, η επαναστατικη αριστερα θα πρεπει να δειχνει πως αυτος ο πολεμος δεν ειναι αποτελεσμα ουτε του διεστραμενου χαρακτηρα του Μπους, ουτε του πεισματαρικου "αραβικου" χαρακτηρα του Σανταμ. Ειναι το γνησιο παιδι μιας παγκοσμιας καπιταλιστικης ταξης, που μαστιζεται απο κρισεις και συγκρουσεις. Ο αγωνας εναντια στους πολεμους και για την ειρηνη ειναι ιδιος με τον αγωνα για την ανατροπη αυτου του συστηματος, απο την παγκοσμια εργατικη ταξη.

«ιση μεταχείριση με το Κουβέϊτ»

ΣΕΙΧΗΔΕΣ
ΚΥΠΡΟΣ — ~~ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ~~ ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Οι Παλαιστινιοι, μαζι με ολες τις αραβικες μαζες, εχουν παρει το μερος του Ιρακ σε ενα πολεμο που εξυπηρετει ολοφανερα τα δυτικα και σιωνιστικα ιμπεριαλιστικα σχεδια στην Μ. Ανατολη.

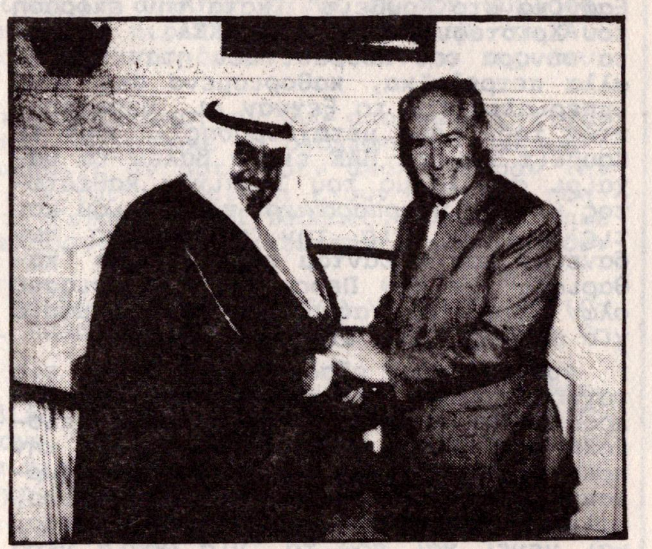

Αντιθετα το παραδοσιακο συνθημα της ελληνοκυπριακης αριστερας, το "Κυπρος - Παλαιστινη Κοινος Αγωνας", πεθανε αδοξα, ακομα ενα θυμα της κρισης στον Κολπο. Η υποστηριξη απο την ελληνοκυπριακη αριστερα των "συμμαχων", και η απαιτηση για "ιση μεταχειρηση της Κυπρου με το Κουβειτ", το αντικατεστησε με το συνθημα "Κυπρος-Σεϊχηδες Κοινος Αγωνας".

Εμεις δεν εκπλαγηκαμε με αυτο το ξεπουλημα του παλαιστινιακου αγωνα. Τονιζαμε, πολυ πριν την κριση στον Κολπο, οτι το "Κυπρος Παλαιστινη Κοινος Αγωνας" ηταν, απο την πλευρα της ελληνοκυπριακης αριστερας, ενα ιδιαιτερα υποκριτικο συνθημα, με συμφεροντολογικο εθνικιστικο περιεχομενο.

Απο την ελληνοκυπριακη πλευρα, ο "κοινος αγωνας" αναφερονταν στις ελληνικες και ελληνοκυπριακες εθνικες επιδιωξεις στο Κυπριακο, την προσπαθεια για μια ελληνοκυπριακη ενωμενη Κυπρο. Εξισωνε τους εθνικα καταπιεσμενους μεχρι το '74 τουρκοκυπριους με τους σιωνιστες, και την προνομιουχα ελληνοκυπριακη πλειοψηφια με τους εξαθλιωμενους παλαιστινιους. Παρομοιαζε τον δικαιο παλαιστινιακο αγωνα για απελευθερωση με τις εθνικιστικες επιδιωξεις για απολυτη κυριαρχια σε ολη την Κυπρο της ελληνικης και ελληνοκυπριακης αστικης ταξης, οι οποιες ειχαν προιστορια εθνικης καταπιεσης των τ/κ.

Οπως και για το αντιστοιχο συνθημα "Κυπρος-Νικαραγουα Κοινος Αγωνας" (αληθεια, τι τυχη να το περιμενει και αυτο;), ο αγωνας παρουσιαζονταν κοινος επειδη υπηρχε και "κοινος εχθρος", ο Αμερικανικος ιμπεριαλισμος.

Οτι ο Αμερικανικος ιμπεριαλισμος ειναι περα για περα ενοχος για την τυχη των Παλαιστινιων, οτι εχει επεμβει με ολους τους βρωμικους τροπους για να πνιξει την επανασταση στην Νικαραγουα, αυτο δεν το αμφισβητει κανενας αριστερος. Αλλα η Κυπρος δεν ειναι ουτε Παλαιστινη, ουτε Νικαραγουα (ουτε βεβαια Νοτια Αφρικη ή Ιρλανδια, αλλες πονηρες παρομοιωσεις). Τετοιες παρομοιωσεις κρυβουν τις ευθυνες και την επιθετικοτητα των ελληνοκυπριων και ελληνων αστων. Αποπροσανατολιζουν το ε/κ εργατικο κινημα, στρεφωντας την προσοχη του απο τους κυριους εχθρους του, την αστικη του ταξη και τις κυβερνησεις του, και κατευθυνοντας την προς τους αμερικανους ιμπεριαλιστες, για λαθος λογο.

Το τελος του ψυχρου πολεμου, η κριση του Κρατικου Καπιταλισμου στο "σοσιαλιστικο στρατοπεδο", η υποστηριξη απο την Σοβιετικη Ενωση της ιμπεριαλιστικης επιδρομης στον Κολπο, ολα αυτα σημαινουν οτι η εικονα ενος κοσμου χωρισμενου αναμεσα στο ιμπεριαλιστικο στρατοπεδο και τις "σοσιαλιστικες και αδεσμευτες χωρες", εχει φαει ενα γερο χαστουκι. Ξαφνικα, η ταυτιση των ελληνοκυπριακων εθνικων συμφεροντων με τους Παλαιστινιους δεν συμφερει πια.

Ετσι η ε/κ αριστερα δυσκολα διαχωριζει την θεση της απο την σταση της ελληνικης και ελληνοκυπριακης κυβερνησης που διακυρησουν αδιαντροπα οτι υποστηριζουν την ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο για χαρη "εθνικων συμφεροντων". Περιμενουν να κερδισουν, ή τουλαχιστον να χασουν λιγοτερα, απο τους ανταγωνιστες τους, την τουρκικη αρχουσα ταξη, στα μεταπολεμικα παζαρεματα για το Κυπριακο. Δηλωνουν οτι στην μεταπολεμικη "νεα ταξη πραγματων" θα απαιτησουν "ιση μεταχειρηση της Κυπρου με το Κουβειτ". Ακομα και η "Χαραυγη" στηριζει ιδεολογικα αυτη την πολιτικη με το επιχειρημα οτι "ολες οι εισβολες ειναι ιδιες", και η σταση του ΟΗΕ πρεπει να ειναι "παντου η ιδια".

Φυσικα δεν ειναι ιδιες "ολες οι εισβολες" και τετοιου ειδους κουβεντες ειναι απο χερι ανοητες. Θα μπορουσε

ομως κανεις, αν ηθελε σωνει και καλα, να βρει μια ομοιοτητα αναμεσα στις δυο εισβολες που να μην ειναι τελειως επιφανειακη. Αυτη θα ηταν η υποκρισια των ελληνοκυπριων αστων και του εμιρη του Κουβειτ οτι ηταν "αθωα θυματα" μιας ξαφνικης απροκλητης επιθεσης.

Το Ιρακ δεν μπηκε "μια ωραια μερα ξαφνικα στο Κουβειτ" (κατα την εκφραση του Χριστοφια, Γ.Γ. του ΑΚΕΛ). Το οτι τα συνορα του Κουβειτ δεν ηταν εθνικα αλλα πετρελαϊκα, καθορισμενα απο τους ιμπεριαλιστες, το ξεχναν οι υποστηρικτες της "ισης μεταχειρησης". Οτι το Κουβειτ και τα ΗΑΕ ειχαν βαλει το μαχαιρι στο λαιμο του Ιρακινου καθεστωτος με την υπερπαραγωγη πετρελαιου και τις πιεσεις για την αποπληρωμη των δανειων που ο Σανταμ πηρε για να "καθαρισει" με την Περσια για λογαριασμο ολων τους, και αυτο δεν εχει σημασια για αυτους. Και ενα σωρο αλλα.

Φυσικα εχουν εξασκηθει σε αυτες τις ταχυδακτυλουργιες, χρονια τωρα, με την προπαγανδα γυρω απο την τουρκικη εισβολη στην Κυπρο. Εξαφανιζουν ολη την πριν το '74 εθνικη καταπιεση των τουρκοκυπριων, στον κοινωνικο, οικονομικο, πολιτικο μεχρι και στρατιωτικο τομεα, και μενει και εδω το "μια ωραια μερα μπηκαν ξαφνικα οι Τουρκοι στην Κυπρο".

Η επιθετικη τους πολιτικη πριν το '74 αλλα και σημερα, με τον πολυπλευρο αποκλεισμο των τουρκοκυπριων και την αρνηση του δικαιωματος αυτοδιαθεσης τους, δεν δινει κανενα δικαιωμα στους ελληνοκυπριους αστους να παριστανουν τους καλυτερους απο την τουρκικη αρχουσα ταξη.

Παρολα αυτα δειχνουν οτι δεν θαχαν κανενα προβλημα, αν δεν ηξεραν οτι ειναι αδυνατο, να ζητησουν απο τους "συμμαχους" οταν ξεπερδεψουν με το Κουβεϊτ να "καθαρισουν" με τον τουρκικο στρατο στην Κυπρο, και να επιβαλουν στρατιωτικα στους τουρκοκυπριους μια λυση συμφωνη με τις ελληνικες εθνικες επιδιωξεις.

Η συμμετοχη τους στην ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο ειναι επιθετικη και αδικη οχι μονο εναντια στους παλαιστινιους και στους αραβες εργατες γενικοτερα, αλλα και εναντια στους τουρκοκυπριους.

Αν το ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα τους ακολουθησει σε αυτο το χυδαιο παζαρεμα, θα γινει ανικανο να αντισταθει στην προσπαθεια της κυβερνησης να του φορτωσει τα βαρη της κρισης που φερνει ο πολεμος. Και θα κλεισει το ιδιο την πορτα της επαναπροσεγγισης στα μουτρα της τουρκοκυ- πριακης και τουρκικης εργατικης ταξης.

Αντιθετα, τωρα ειναι η στιγμη για να μπει σε σωστες, διεθνιστικες αντιιμπεριαλιστικες βασεις, το συνθημα του κοινου αγωνα, οχι της "Κυπρου" αλλα της κυπριακης εργατικης ταξης, με τους παλαιστινιους. Εναντια σε ενα πραγματικα κοινο εχθρο, τον παγκοσμιο ιμπεριαλισμο. του οποιου μεσαιος συνεταιρος ειναι η "συμμαχη" ελληνικη αστικη ταξη, και μικρος συνεταιρος η ελληνοκυπριακη αστικη ταξη.

Η Ιντιφατα συνεχιζεται ενω ο Βασιλειου με τους υπουργους του ετοιμαζονται να πανε πεζοναυτες στο Κολπο να πολεμησουν "με τη ψυχη τους παρα το πλευρο των συμμαχων"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σημερα το πρωι συντακτης του περιοδικου μας "Διεθνιστικη Προ(σ)κληση", που ερευνουσε για τις απελασεις Αραβων και Παλαιστινιων, πληροφορηθηκε απο την ΟΑΠ και εκπροσωπο παλαιστινιων σπουδαστων οτι απο το βραδυ της περασμενης Δευτερας συνεληφθηκαν και κρατουνται πεντε Παλαιστινιοι, τρεις στον αστυνομικο σταθμο Λυκαβητου, και δυο στης Ομορφιτας.

Αστυνομικος εκπροσωπος στο Αρχηγειο Αστυνομιας μας δηλωσε οτι οι συλληψεις εγιναν μεσα στο "γενικο πνευμα των μετρων ασφαλειας" που παιρνει η κυβερνηση. Συμφωνα με τους παλαιστινιους, η συλληψη εγινε επειδη κυκλοφορουσαν με νοικιασμενο αυτοκινητο και περασαν μερικες φορες εξω απο την Αιγυπτιακη πρεσβεια, που βρισκεται σε πολυσυχναστο δρομο στο κεντρο της Λευκωσιας.

Συμφωνα παντα με τον ιδιο αστυνομικο εκπροσωπο, οι δυο απο αυτους ειχαν κομμενα εισητηρια με επιστροφη, και τους "συσταθηκε να αναχωρησουν αμεσως". Σε ερωτηση του συντακτη μας τι θα συνεβαινε αν αυτοι δεν ακολουθουσαν την "συσταση", απαντησε οτι θα απελαθουν. Αυτοι μπορει να εχουν "φυγει" ηδη. Οι αλλοι τρεις, που ειναι φοιτητες στο Frederic Polytechnic, αποφασιστηκε απο τον λειτουργο μεταναστευσης να απελαθουν επειδη κατα την ανακριση "δεν εδωσαν επαρκεις εξηγησεις".

Μεχρι στιγμης η αστυνομια δεν εχει δειξει καμμια διαθεση να δωσει οποιοδηποτε στοιχειο που να δειχνει οτι οι παλαιστινιοι ηταν αναμιγμενοι σε οποιεσδηποτε παρανομες δραστηριοτητες.

Συμφωνα με τους Παλαιστινιους, οι δυο φοιτητες προερχονται απο το Κουβειτ, και ο αλλος απο τα Ηνωμενα Αραβικα Εμιρατα. Και οι τρεις κατοικουν στην Κυπρο για περισοτερο απο ενα χρονο. Ο τεταρτος ειναι αποφοιτος του Frenteric, και κατοικει στην Κυπρο για περισσοτερα απο τεσσερα χρονια, οπως και η αδελφη του που ειναι παντρεμενη με Κυπριο.

Ο προεδρος Βασιλειου σφιγγοντας το χερι του Κουβετιανου σειχη Αλ-Σαμπαχ χθες βραδυ, ειπε οτι η Κυπρος "παντα δεχεται εγκαρδια τους κατοικους του Κουβειτ, Παλαιστινιους και αλλους Αραβες... θελουμε να τους κανουμε να νοιωθουν οτι βρισκονται στο σπιτι τους.. θελουμε να θεωρουν την Κυπρο ως την δευτερη πατριδα τους". Την ιδια στιγμη ομως οι Παλαιστινιοι, και μαλιστα δυο απο αυτους κατοικοι του Κουβειτ, βρισκονταν στα κρατητηρια της αστυνομιας και περιμεναν την απελαση τους απο την "δευτερη πατριδα τους".

Εκπροσωπος της Φοιτητικης Ενωσης του Frederic Polytechnic μας πληροφορησε οτι εαν η κυβερνηση δεν παρουσιασει επαρκη στοιχεια που να δειχνουν οτι οι παλαιστινιοι σπουδαστες ενεχονται σε παρανομη δραστηριοτητα, θα αντιδρασει δυναμικα στην κρατηση και απελαση τους.

7 Φεβρ. 1991
"Εργατικη Δημοκρατια"

Η ανακοινωση αυτη σταληκε στις εφημεριδες στις 7 Φεβραρη. Με εξαιρεση ενα μικρο μερος της που εβαλε ο Φιλελευθερος και μια μικρη ειδηση στην Cyprus Weekly, οι υπολοιπες το εθαψαν.

ΠΕΡΕΣΤΡΟ·Ι·ΚΑ: «ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ»

Το περασμενο καλοκαιρι οι Μπους και Γκορμπατσωφ συναντηθηκαν για να συζητησουν την κριση στο Περσικο κολπο. Μετα τα χαμογελα και τις χειραψιες που επισφραγισαν την συνανηντηση ο Μπους δηλωνε οτι "κλεισαμε μια καλη συμφωνια," ("busines deal"). Πολυ λιγοι φανταζονταν, τοτε, τι ακριβως κρυβονταν πισω απο αυτες τις δηλωσεις.

Τα πραγματα ομως ξεκαθαρισαν πολυ γρηγορα. Λιγοτερο απο δυο μηνες μετα η ΕΣΣΔ υποστηριξε στο Συμβουλιο Ασφαλειας την προταση των ΗΠΑ για "χρηση βιας εναντιον του Ιρακ" δινοντας το πρασινο φως για την ιμπεριαλιστικη επιδρομη των ΗΠΑ και των συμμαχων τους στο Κολπο. Την ιδια στιγμη ο Μπους ανταποδιδοντας την εξυπηρετηση, δηλωνε οτι "δειχνουμε κατανοηση για τα εσωτερικα προβληματα που αντιμετωπιζει ο Προεδρος Γκορμπατσωφ" αναφερομενος στις πιεσεις και τις επεμβασεις της Μοσχας πανω στις δημοκρατιες της Βαλτικης που θελουν αποσχιση απο το σοβιετικο κρατος.

Η "αλληλοκατανοηση" των Μπους και Γκορμπατσωφ συνεχιστηκε και οταν αρχισε η ιμπεριαλιστικη επιδρομη των"συμμαχων" στον Κολπο. Πισω απο τους καπνους και την σκονη που σηκωναν τα αμερικανικα βομβαρδιστικα καθως εριχναν δεκαδες χιλιαδες τονους εκρηκτικων στην Βαγδατη, ο Γκορμπατσωφ εστελνε τον στρατο του στη Λιθουνια για να καταστειλει και να πνιξει στο αιμα το δημοκρατικο εθνικο κινημα. Η "κατανοηση" του Μπους συνεχιστηκε οταν ο σοβιετικος στρατος εμπαινε στην Λεττονια και οταν η K.G.B. και τα σωματα ασφαλειας επιστρατευονταν για να καταπνιξουν στην ιδια την Μοσχα το δημοκρατικο κινημα που διαμαρτυρονταν για την επεμβαση στις δημοκρατιες της Βαλτικης και ζητουσε περισσοτερες ελευθεριες και οικονομικες παροχες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΚΛΑΣΝΟΣΤ ΣΤΗ ΚΑ-ΓΚΕ-ΜΠΕ

Ο Γκορμπατσωφ προβληθηκε απο την δυση αλλα και τους περισσοτερους ρεφορμιστες (οπως το δικο μας σοσιαλδημοκρατικο ΑΔΗΣΟΚ, και σε μικροτερο βαθμο το ΑΚΕΛ) σαν ο μεγαλος μεταρυθμιστης. Αυτος που με την "υφεση και την ειρηνικη συνεργασια" θα καταπολεμουσε την γραφειοκρατια, την αναποτελεσματικοτητα και θα προσφερε μια "νεα ταξη πραγματων" στους σοβιετικους πολιτες αλλα και στο κοσμο ολοκληρο. Ο Γκορμπατσοφ ομως δεν ηταν παρα γεννημα θρεμμα της ιδιας της γραφειοκρατιας που τον ανεδειξε, στα ανωτατα σκαλοπατια της, για να ελεγξει τις αντιδρασεις και το κινημα που γεννουσε η κριση του κρατικου καπιταλισμου. Η Πολωνια του '80 ειχε δειξει απο πολυ νωρις πια τυχη μπορουσε να εχει η αρχουσα γραφειοκρατια αν δεν καταφερνε να ελεγξει την δυσαρεσκεια και τις αντιδρασεις της εργατικης ταξης. Τα γεγονοτα που ακολουθησαν στην Α. Γερμανια, την Πολωνια, την Τσεχοσλοβακια και τις αλλες χωρες του κρατικου καπιταλισμου και ιδιαιτερα την Ρουμανια εδειξαν ποσο σωστη αναγκαια επιλογη ηταν ο Γκορμπατσωφ για την αρχουσα γραφειοκρατια της ΕΣΣΔ.

Ετσι η περεστροϊκα ειχε σαν σκοπο απο την αρχη την ανασυγκροτηση της οικονομιας, οχι προς οφελος των σοβιετικων εργατων αλλα για την διασωση της ιδιας της αρχουσας γραφειοκρατιας και των προνομιων της. Η γκλασνοστ ηταν το αναγκαιο συμπληρωμα της. Με τα δημοκρατικα ανοιγματα ο Γκορμπατσωφ προσπαθησε να εκτονωσει την συσσωρευμενη δυσαρεσκεια και να κερδισει την συναινεση της εργατικης ταξης και των διαννοουμενων για τις θυσιες που απαιτουσε το μεταρυθμιστικο προγραμμα του. Παραλληλα με εκστρατειες εναντια στην διαφθορα, προσπαθησε να απομονωσει την συντηρητικη πτερυγα μεσα στην αρχουσα ταξη που φοβοταν τις μεταρυθμισεις και αντιμαχονταν την περεστροϊκα.

Πεντε χρονια μετα την εμφανιση της, η περεστροϊκα εχει χρεωκοπησει. Η οικονομικη κριση χειροτερευει στην ΕΣΣΔ. Οι Σοβιετικοι πολιτες περιμενουν την βοηθεια που στελνει η Δυση για να μην οδηγηθουν στο λιμο. Η ανεργια απλωνεται απειλωντας εκατομυρια εργατες.

Μαζι με την οικονομικη κριση απλωνεται και η πολιτικη κριση. Η αγανακτηση μεσα στην εργατικη ταξη μεγαλωνει τρεφοντας διαδηλωσεις, απεργιες και εθνικα κινηματα στις δημοκρατιες που διεκδικουν την πληρη αποσχιση τους. Οι διαφωνιες μεσα στην αρχουσα γραφειοκρατια οξυνονται επικινδυνα. Το καθε κομματι της θελει να σωσει οτι μπορει για τον εαυτο του. Οι κυβερνησεις των δημοκρατιων αρνουνται να υπακουσουν στις αποφασεις της κεντρικης κυβερνησης. Ο Γελτσιν μεσα στην ιδια την Μοσχα αντιπολιτευεται ανοιχτα τον Γκορμπατσωφ. Η ΕΣΣΔ κινδυνευει να διαλυθει στα "εξ ων συνετεθει".

Το ερωτημα για την αρχουσα γραφειοκρατια δεν ειναι πια το τι μετρα χρειαζονται να παρθουν αλλα το πως θα εφαρμοστουν τα οποιαδηποτε μετρα αποφασιστουν. Η γραφειοκρατια βρισκεται σε αδιεξοδο. Οι επιλογες εχουν στενεψει ασφυκτικα. Η οικονομικη κριση δεν αφηνει πολλα περιθωρια. Η αρχουσα γραφειοκρατια και ο Γκορμπατσωφ ειναι υποχρεωμενοι να παρατησουν την γκλασνοστ και να ριψοκινδυνευσουν μια μετωπικη συγκρουση με τους εργατες και τα κινηματα που εμφανιζονται για να επιβαλουν τις λυσεις τους.

Ολοι, ακομα και οι πιο ενθερμοι υποστηριχτες των μεταρυθμισεων μεσα στη γραφειοκρατια, στρεφουν το βλεμμα προς τα τελευταια τους "οχυρα": την K.G.B. τον στρατο και την αστυνομια.

Η θεση των συντηρητικων στοιχειων μεσα στη γραφειοκρατια εχει ενισχυθει σημαντικα. Ο Σεβαρτναντζε παραιτειται προειδοποιοντας οτι "ερχεται δικτατορια" και στην αντιπροεδρια εκλεγεται ο Γιαναγιεφ που οι συντηριτικοι τον θεωρουν δικο τους.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Η οικονομικη κριση εχει χτυπησει την εργατικη ταξη πολυ ασχημα. Η βιομηχανικη παραγωγη πεφτει και η ανεργια πολλαπλασιαζεται. Το ΑΕΠ μειωθηκε πανω απο 5%. Η παραλυση και το χαος εχουν αποδιοργανωσει το συστημα διανομης. Ετσι, ενω το 1990 η αγροτικη παραγωγη ηταν η καλλυτερη στην ιστορια της ΕΣΣΔ ο κοσμος στις πολεις λιμοκτονει. Στην Μοσχα το δελτιο τροφιμων ειναι μικροτερο ακομη και απο την εποχη του εμφυλιου πολεμου. Η μαυρη αγορα και η κερδοσκοπια οργιαζουν.

Το 1991 θα ειναι ακομη χειροτερο για τους εργατες. Με τα μετρα του Γκορμπατσωφ αναμενονται αυξησεις στα βασικα καταναλωτικα αγαθα πανω απο 60%. Ενα 20% των εργαζομενων θα απολυθει για να αντιμετωπιστουν τα ελλειματα του προυπολογισμου.

Η εργατικη αντιδραση φουντωνει. Απογοητευμενη η πλειοφηφια των εργατων απο την περεστροϊκα στρεφεται προς την "δημοκρατικη ατιπολιτευση". Οι εκπροσωποι της, Γελτσιν, Ποπωφ και αλλοι υπερφηφιζονται στις εκλογες.

Η "δημοκρατικη αντιπολιτευση" ομως δεν εχει να προσφερει τιποτα για τα προβληματα της εργατικης ταξης. Αντιθετα σπερνει την συγχιση και τις ψευδαισθησεις μεσα στην εργατικη ταξη. Ο Γελτσιν οπως και οι περισσοτεροι ηγετες της ανηκουν και αυτοι στην αρχουσα ταξη της ΕΣΣΔ. Η διαφωνια τους με την υπολοιπη αρχουσα γραφειοκρατια και τον Γκορμπατσωφ ειναι οτι υποστηριζουν ενα πιο γρηγορο προγραμμα μεταρυθμισεων, ενα πιο γρηγορο περασμα απο τον κρατικο καπιταλισμο στην οικονομια της αγορας. Πανω σε αυτα εχουν ελθει πολλες φορες σε συγκρουση με την κεντρικη γραφειοκρατια, ομως ποτε δεν θελησαν να υποστηριξουν ενα κινημα που να βαζει σαν στοχο την ανατροπη της. Αντιθετα ο Γελτσιν ηταν ο πρωτος που αποκυρηξε την απεργια των ανθρακωρυχων το καλοκαιρι του '89.

Αυτες οι αδυναμιες του εργατικου κινηματος στην ΕΣΣΔ εδωσαν την δυνατοτητα στο Γκορμπατσωφ να προχωρησει πιο ανετα σε ανοιχτη καταστολη εναντιον του και εναντιον του εθνικου δημοκρατικου κινηματος στις χωρες της Βαλτικης. Διπλα σε αυτο υπαρχει και η "κατανοηση" που δειχνουν οι Μπους, Μεϊτζορ, Μιτερραν και οι αλλοι "συμμαχοι" "στα εσωτερικα προβληματα του προεδρου Γκορμπατσωφ". Χωρις αυτα το περασμα απο την Γλασνοστ στη Κα-Γκε-Μπε και τον στρατο δεν θα ηταν καθολου μια ευκολη υποθεση για την αρχουσα ταξη της ΕΣΣΔ.

Οι ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου ειναι οι μονες που μπορουν να δειξουν οτι η λυση δεν βρισκεται σε καμια απο τις δυο πτερυγες της γραφειοκρατιας αλλα στους ιδιους τους εργατες. Στην εργατικη ταξη, που εχει και τη δυναμη και την ικανοτητα να δωσει τελος στις ελλειψεις και την ανεργια παιρνωντας στα χερια τους τον ελεγχο της παραγωγης και την διευθυνση ολοκληρης της κοινωνιας. Αυτες οι ιδεες μολις εχουν αρχισει να ξαναανακαλυπτωνται, στην ΕΣΣΔ.

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Socialist Worker Review

Οι εφημεριδες και οι πολιτικοι λενε οτι πρεπει να φραξουμε τον δρομο στον Σανταμ Χουσειν προτου αποκτησει πυρηνικα οπλα. Ειναι πολυ διαφορετικη η σταση ομως που τηρουν απεναντι στις ηδη υπαρχουσες πυρηνικες δυναμεις της περιοχης.

Την νυκτα της Ιρακινης εισβολης στο Κουβειτ, ενα απο τα πρωτα τηλεφωνηματα της κυβερνησης Μπους ηταν στον πρεσβη του Ισραηλ στις ΗΠΑ. Οι Ταιμς της Νεας Υορκης εγραψαν:

> "Αξιωματουχοι πληροφορησαν τον πρεσβη οτι η Ουασιγκτον ζητα απο το Ισραηλ να κρατησει χαμηλα το κεφαλι και το πιστολι στην θηκη. Οσο περισσοτερο βρισκεται στο επικεντρο της δημοσιοτητας και οσο πιο δραστηριο ειναι στο στρατιωτικο μετωπο, τοσο πιο δυσκολο θα ειναι για τις ΗΠΑ να σχηματισουν και να διατηρησουν μια αραβικη συμμαχια εναντια στο Ιρακ".

Οπως αποκαλυψαν οι Ταιμς, η κυβερνηση Μπους βρισκεται σε διαρκη επικοινωνια με το Ισραηλ. Η Ισραηλινη κυβερνηση υποσχεθηκε οτι θα βοηθησει "την αναχαιτηση της Ιρακινης επιθετικοτητας με οποιοδηποτε τροπο επιθυμει η Ουασιγκτων".

Αυτο το αρθρο συνοψιζει το ρολο του Ισραηλ στη Μεση Ανατολη.

Οι δυτικες δυναμεις για να εξασφαλισουν τα πετρελαια στον Περσικο Κολπο, ενισχυουν ενα κρατος που δημιουργηθηκε με τον διωξιμο των Παλαιστινιων απο τη χωρα τους. Καποτε ηταν και η Παλαιστινη ανεξαρτητο κρατος.

Μεχρι τις αρχες του αιωνα, και για περισσοτερο απο χιλια χρονια, η συντριπτικη πλειοψηφια των κατοικων της Παλαιστινης ηταν αραβες κυρια μουσουλμανοι και μερικοι χριστιανοι. Μαζι τους ζουσαν ειρηνικα και μερικες χιλιαδες εβραιοι.

Καθως στα τελη του 19ου αιωνα με αρχες του 20ου ενα κυμα αντισημιτισμου σαρωνε την Ευρωπη, η ειρηνη αυτη διαταραχτηκε. Εκατομμυρια εβραιοι εφυγαν απο τη Ρωσσια για να γλυτωσουν απο τα πογκρομ και τις αντιεβραϊκες σφαγες που υποκινουσαν οι Τσαροι. Οι περισσοτεροι πηγαν στις ΗΠΑ και στον Καναδα. Ενας μικροτερος αριθμος, 120.000 κατεληξαν στην Παλαιστινη.

Οσο ηταν εκει αυτοι, καλλιεργηθηκε η ιδεολογια του Σιωνισμου, η αντιληψη δηλαδη οτι παντα θα υπαρχει αντισημιτισμος και αρα οτι ηταν απαραιτητη η δημιουργια ενος αμιγους εβραικου κρατους. Ο πατερας του Σιωνισμου, Theodore Herzl, ηξερε οτι αυτο δεν θα εξασφαλιζοταν με τον περιορισμενης κλιμακας εποικισμο της Παλαιστινης. Η αρπαγη της γης στην οποια ζουσαν αραβες για περισσοτερο απο χιλια χρονια απαιτουσε την υποστηριξη των μεγαλων ιμπεριαλιστικων δυναμεων.

> "Η Αγγλια με τις κτησεις της στην Ασια θα επρεπε να δειχνει μεγαλο ενδιαφερον για τον Σιωνισμο", εγραφε ο Theodore Herzl, "γιατι η συντομοτερη οδος προς τις Ινδιες ειναι μεσω της Παλαιστινης. Οι μεγαλοι Αγγλοι πολιτικοι ηταν οι πρωτοι που αντιληφθηκαν την αναγκη της αποικιακης εξαπλωσης... Ετσι πιστευω οτι στην Αγγλια η ιδεα του Σιωνισμου, που ειναι μια αποικιακη ιδεα πρεπει να ειναι ευκολα κατανοητη".

Με το τελος του Α' παγκοσμιου πολεμου ο ελεγχος της Παλαιστινης περασε απο την Οθωμανικη Αυτοκρατορια στα χερια των Αγγλων. Ο πληθυσμος της Παλαιστινης ηταν τοτε πανω απο ενα εκατομμυριο αραβες και 56.000 εβραιοι. Οι Αγγλοι υποσχεθηκαν οτι θα παραχωρουσαν ανεξαρτησια στους αραβες αλλα στα κρυφα διαπραγματευθηκαν και συμφωνησαν στη δημιουργια μιας "εβραικης πατριδας" στην Παλαιστινη.

Ακολουθησε ενας σκληρος και αιματηρος πολεμος οπου οι Παλαιστινιοι ειχαν ν' αντιμετωπισουν τη συμμαχια των Αγγλων με τους Σιωνιστες εποικους. Αραβες αγροτες διωχτηκαν απο τη γη τους. Δεν του επιτρεποταν να εργαστουν σε γη που ανηκε σε εποικους ουτε να πουλουν τα προιοντα τους στις αγορες των εποικων.

Οι Παλαιστινιοι αντισταθηκαν. Το 1936 οργανωσαν μια τεραστια γενικη απεργια εναντια στους Αγγλους που ειχαν αθετησει την υποσχεση τους για ανεξαρτησια. Αυτη η απεργια κρατησε εξη ολοκληρους μηνες και ακολουθησαν δυο χρονια εξεγερσεων και ανταρτοπολεμου.

Οι Αγγλοι αντεδρασαν με βαναυση καταστολη. Συγκεντρωσαν το 1/3 των στρατιωτικων δυναμεων ολοκληρης της αυτοκρατοριας στην Παλαιστινη. Η RAF βομβαρδισε το ενα χωριο μετα το αλλο. Σε αλλα χωρια ο αγγλικος στρατος τουφεκιζε στους καθε δεκα χωρικους τον ενα.

Οι αποικιακες αρχες υπολογισαν οτι σκοτωθηκαν γυρω στις 2.000 αραβες. Σ'αυτο τον αριθμο πρεπει να προστεθουν και πολλες εκατονταδες που απαγχονιστηκαν μετα απο καταδικη τους απο τα στρατιωτικα δικαστηρια.

Η Παλαιστινη τελικα μοιραστηκε απο

τα Ηνωμενα Εθνη το 1947. Υποσχεθηκαν "δικαιοσυνη" για αραβες και εβραιους εξισου. Εκεινη την εποχη μονο το 6% της γης ανηκε σε εβραιους εποικους που αποτελουσαν το 30% του πληθυσμου. Παρα το γεγονος αυτο τα Ηνωμενα Εθνη τους παραχωρησαν το 55% της Παλαιστινης.

Ακομα κι' αυτο ομως δεν ηταν αρκετο για του Σιωνιστες. Ξεκινησαν επιχειρησεις για την επεκταση των συνορων του προτεινομενου απο τον ΟΗΕ κρατους του Ισραηλ. Εδιωξαν ακομα 750.000 Παλαιστινιους, αρπαζοντας ετσι πανω απο το 80% της γης.

Χρησιμοποιησαν βαρβαρες μεθοδους. Τον Απριλη του 1948 ισοπεδωσαν κυριολεκτικα το χωριο Deir Yassin. Απο τους 400 κατοικους το πολυ να γλυτωσαν 50. Αυτοπτες μαρτυρες απο τον Ερυθρο Σταυρο ανεφεραν πως σωματα μικρων παιδιων εγινα κομματια απο τις χειροβομβιδες.

Η περιβοητη αυτη σφαγη εγινε απο τα "παλληκαρια" της Ιργκουν κατω απο την καθοδηγηση του Μεναχιν Μπεγκιν, του μελλοντικου πρωθυπουργου του Ισραηλ. "Ζουσαν 400 ανθρωποι σ' αυτο το χωριο", ανεφερε ο Jacques de Reynier απο τον Διεθνη Ερυθρο Σταυρο. "Διεφυγαν γυρω στους 50. Ολοι οι υπολοιποι σκοτωθηκαν εν ψυχρω". Να πως ο Μπεγκιν περιεγραψε τα επακολουθα αυτης της σφαγης: "Οι αραβες αρχισαν να εγκαταλειπουν απο παντου τη χωρα για να σωθουν".

Το Deir Yassin ηταν μονο η αρχη. Στα στενα δρομακια της αραβικης συνοικιας στη Χαιφα κυλισαν βαρελια απο βενζινη και δυναμιτιδα. Μεγαφωνα μεταδιδαν τις φωνες και βογγητα αραβων γυναικων που καθε τοσο διακοπτονταν απο ανακοινωσεις στα αραβικα: "Τρεξτε να γλυτωσετε οι εβραιοι χρησιμοποιουν χημικα και πυρηνικα οπλα".

Τετοιος ηταν ο τρομος που δημιουργηθηκε που πραγματικα αναγκασε τους αραβες να φυγουν για να γλυτωσουν. Εκκενωθηκαν 400 κωμοπολεις και χωρια και οι αραβικες συνοικιες των μεγαλων πολεων.

Οταν το 1949 κηρυχτηκε εκεχειρια η Παλαιστινη δεν υπηρχε πια. Για να επισφραγισει αυτη τη διαδικασια, το Ισραηλ εισηγαγε τον "περι επαναπατρισμου νομο" που επιτρεπει σε καθε εβραιο τον "γυρισμο" στην "πατριδα", κρατωντας ομως μακρυα τους Παλαιστινιους.

Οι Σιωνιστες σημερα παρουσιαζουν τη τρομακτικη εκστρατεια του 1940 σαν ενα "αγωνα για ανεξαρτησια" στον οποιο μια χουφτα εβραιων αντιμετωπισε τις ενωμενες δυναμεις των πανισχυρων αραβων. Η αληθεια ειναι τραγικη ομως, οι Παλαιστινιοι αφεθηκαν να δωσουν μονοι τους τη μαχη. Τους πρωτους εξη μηνες των συγκρουσεων οι αραβικες κυβερνησεις δεν εκαναν τιποτα.

Καθως αρχιζε ο πολεμος η σιωνιστρια Γκολντα Μεγιερ εκανε μυστικες διαπραγματευσεις με τον βασιλια Αμπτουλλαχ της Ιορδανιας για να μοιρασουν οτι ειχε απομεινει απο την Παλαιστινη. Οσες περιοχες δεν καταληφθηκαν απο τους Σιωνιστες, τις αρπαξαν αλλα αραβικα καθεστωτα. Η Ιορδανια προσαρτησε τη Δυτικη Οχθη και η Αιγυπτος τη Γαζα.

Οι φιλοδοξιεστου Ισραηλ δεν ικανοποιηθηκαν ομως. Το 1967 το Ισραηλ επεκτεινε ξανα τα συνορα του καταλαμβανοντας τη Δυτικη Οχθη και τη Γαζα. Περισσοτεροι απο 300.000 Παλαιστινιοι εκδιωχθηκαν.

Μεχρι και το 1967 οι μισοι απο τους Παλαιστινιους ζουσαν ακομα μεσα στα συνορα της παλιας Παλαιστινης. Απο το 1967 και μετα η πλειοψηφια του ζει εξω απ' αυτα. Σημερα καμμια απο τις προτεινομενες λυσεις δεν αμφισβητει τα Ισραηλινα συνορα του 1967.

Το 1982 ο Μπεγκιν εισεβαλε με ολες του τις δυναμεις στον Λιβανο. Δεκαδες χιλιαδες Παλαιστινιοι σφαγιαστηκαν καθως οι προσφυγικοι καταυλισμοι και η δυτικη Βηρυτος ισοπεδωνονταν απο τους βομβαρδισμους και την προελαση των Ισραηλινων στρατευματων.

Βομβαρδισαν συστηματικα τα νοσοκομεια. Ολοι οι Παλαιστινιοι αντρες, εφηβοι και ενηλικες, μεταφερθηκαν με σκεπασμενα τα ματια σε στρατοπεδα συγκεντρωσης. Οχτω χρονια μετα μερικοι απ' αυτους κρατουνται ομηροι απο φιλοισραηλιτικες δυναμεις στο νοτιο Λιβανο.

Το αποκορυφωμα ηταν η συστηματικη δολοφονια αοπλων Παλαιστινιων στους καταυλισμους της Βυρητου Σαμπρα και Σιατιλα. Οι ΗΠΑ, που βοηθησαν ανοικτα το Ισραηλ σ' ολη τη διαρκεια της εισβολης, ηταν η μονη χωρα που αρνηθηκε να καταδικασει τη σφαγη στα Ηνωμενα Εθνη.

Το Ισραηλ αντιμετωπισε την Ιντιφατα, την εξεγερση των Παλαιστινιων στην Δυτικη Οχθη και τη Γαζα, μ' ενα εξισου βαναυσο τροπο. Αρχικα τα Ισραηλινα στρατευματα ειχαν εντολη να σκοτωνουν επι τοπου τους Παλαιστινιους που πετουσαν πετρες. Αργοτερα "μαλακωσαν" και η διαταγη ηταν το σπασιμο των ακρων.

Στα τρια σχεδον χρονια της Ιντιφατα σκοτωθηκαν εκατονταδες Παλαιστινιοι, χιλιαδες ακρωτηριαστηκαν και δεκαδες χιλιαδες φυλακιστηκαν χωρις δικη.

Αυτοι δεν ειναι οι μονοι Παλαιστινιοι ομηροι του Ισραηλ. Προσφατα ενας απο τους αρχηγους του Ισραηλινου στρατου, ο Nachman Shai, εξηγησε οτι αν τα πραγματα δειξουν οτι το Ιρακ σχεδιαζει επιθεση με χημικα οπλα τοτε θα δωσουν σε ολους τους πολιτες αντιασφυξιογονες μασκες. Λιγο αργοτερα οι αρμοδιοι παραδεχτηκαν οτι δεν θα διεθετεν μασκες για τους Παλαιστινιους της Δυτικης Οχθης και της Γαζας.

Η διαφορα μεταξυ του Ισραηλ που κρατα Παλαιστινιους ομηρους εναντια στο ενδεχομενο Ιρακινης επιθεσης και του Ιρακ που κρατα [κρατουσε οταν γραφτηκε το αρθρο] αμερικανοευρωπαιους ομηρους εναντια σε μια αμερικανικη επιθεση ειναι μονο ποσοτικη. Το Ισραηλ κρατα ενα εκατομμυριο ομηρους και το Ιρακ μερικες χιλιαδες.

Ο Σανταμ Χουσειν καταγγελεται για τη τρομερη στρατιωτικη του δυναμη. Το Ισραηλ ομως ειναι η ισχυροτερη δυναμη στη Μεση Ανατολη. Μεταξυ του 1978 - 1982 το 48% της παγκοσμιας αμερικανικης στρατιωτικης βοηθειας και το 38% της συνολικης οικονομικης βοηθειας δοθηκε στο Ισραηλ.

Οι αμερικανοι πολιτικοι ισχυριζονται οτι υποστηριζουν το Ισραηλ εξαιτιας της υπαρξης ενος ισχυρου εβραικου "λομπυ" στις ΗΠΑ. Στην πραγματικοτητα ο μονος λογος που οι αμερικανοι πολιτικοι υπολογιζουν αυτο το "λομπυ" ειναι γιατι το Ισραηλ λειτουργει σαν ο χωροφυλακας των αμερικανικων συμφεροντων στη Μεση Ανατολη.

Μονο οι ΗΠΑ, η ΕΣΣΔ και η Κινα ειναι στρατιωτικα ισχυροτερες. Χαρη στην αμερικανικη βοηθεια το Ισραηλ εχει και χημικα και πυρηνικα οπλα. Αποτελεσμα ειναι οτι ενω ο Μπους, η Θατσερ και ο Γκορπατσωφ δισταζουν με τις επιπτωσεις μιας στρατιωτικης αναμετρησης στην περιοχη, το Ισραηλ ξεκαθαρα επιδιωκει τον πολεμο.

"Απο τη σκοπια του Ισραηλ, δεν θα μπορουσε να υπαρξει καλυτερο σεναριο" γραφει ο εγκυρος στρατιωτικος αναλυτης υZe'ev Sciffy της Ισραηλινης εφημεριδας Ha'artz.

Η μεγαλυτερη ανησυχια του Ισραηλ ειναι μηπως οι ΗΠΑ καταληξουν σε καποια συμφωνια με το Ιρακ. Αν ο Χουσειν "παραμεινει στην εξουσια και διατηρησει τη στρατιωτικη του δυναμη, τοτε θα υπρχουν λογοι σοβαρης ανησυχιας", μας πληροφορει ο υπουργος αμυνας Μοσε Αρενς. "Ελπιζω οτι η κριση δεν θα ληξει μ' αυτο τον τροπο".

Το Ισραηλ θα κανει οτι του περνα για να εξασφαλισει οτι δεν θα παρουν τα πραγματα μια τετοια τροπη.

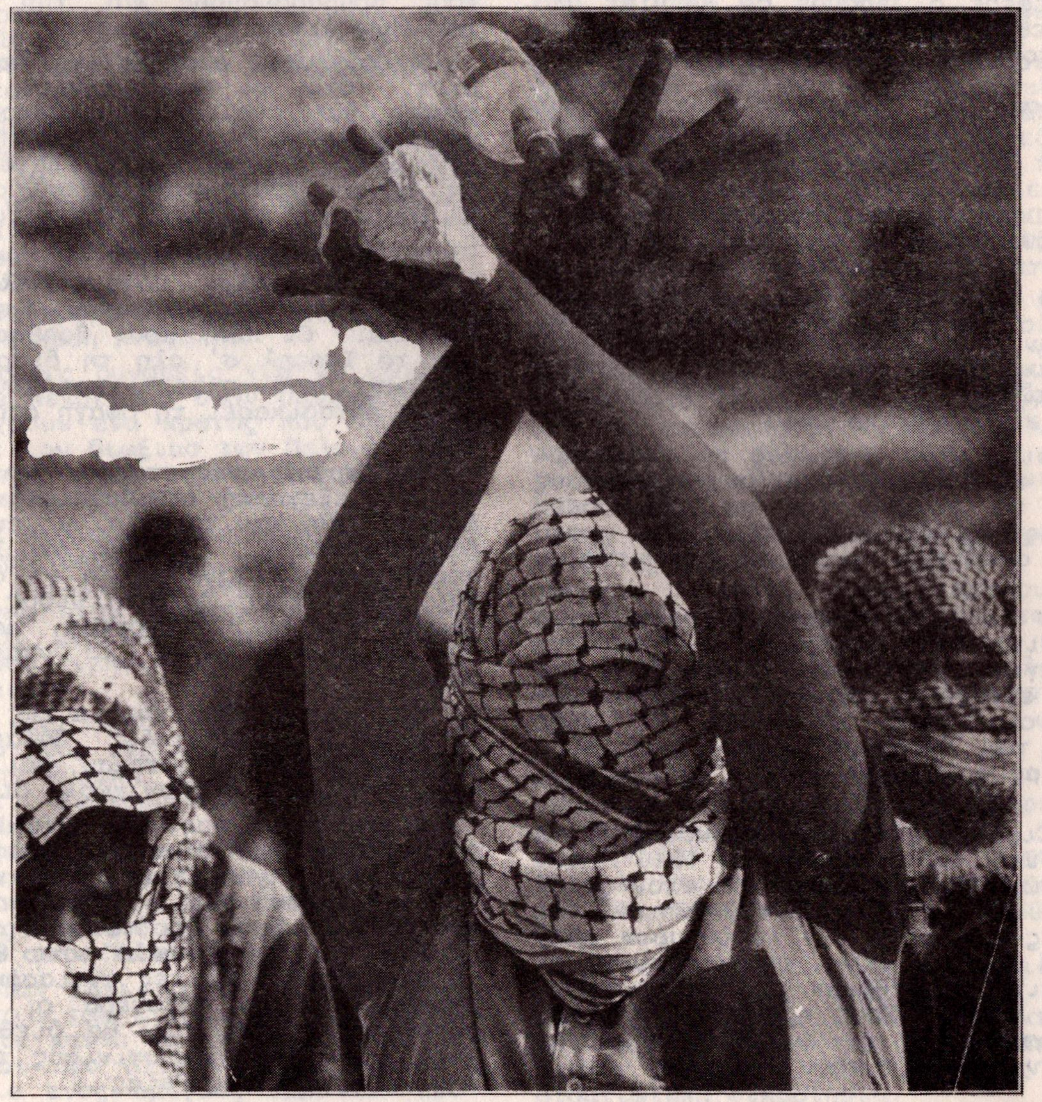

«ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ» — «UNUTMA»

Καθιερωσαμε αυτη τη στηλη στο περιοδικο με σκοπο να συμβαλουμε στην αποκατασταση της ιστορικης αληθειας για το Κυπριακο απο την σκοπια μας σαν ελληνοκυπριοι.

Και στις δυο πλευρες οι αρχουσες ταξεις "Δεν Ξεχνουν" αυτα που τους συμφερουν και ξεχνουν ολα αυτα που δεν τους συμφερουν. Αντιθετα, για την εργατικη ταξη καθε πλευρας εχει σημασια ολη η αληθεια.

Το δικο μας "Δεν Ξεχνω" σημαινει να θυμομαστε αυτα που θυμουνται και φοβουνται οι τ/κ εργαζομενοι (η τ/κ αρχουσα ταξη εχει και αυτη το δικο της "Δεν Ξεχνω", το "UNUTMA"). Να τα καταγγελουμε και να δειχνουμε εμπρακτα οτι δεν εχουμε καμια σχεση με τις επιθετικες επιλογες και πραξεις της αστικης "μας" ταξης, αντιθετα παλευουμε εναντια σε αυτες. Μονο ετσι μπορει να αρχισει να σπαζει και η δυσπιστια των τ/κ εργαζομενων απεναντι στους ε/κ εργαζομενους. Τα γεγονοτα του ε/κ "Δεν Ξεχνω" βεβαια ειναι εκεινα που πρεπει να θυμιζουν οι τ/κ αριστεροι στον κοσμο τους.

Αποκατασταση της ιστορικης αληθειας ομως δεν σημαινει μονο καποια γεγονοτα που εγιναν στο παρελθον αλλα πανω απο ολα την επιδραση τους που εχουν μεχρι σημερα. Πολυ περισσοτερο αν συνεχιζονται και σημερα. Η αρχουσα ταξη "μας" χρησιμοποιει σημερα ενα οικονομικο, πολιτικο και πολιτιστικο αποκλεισμο των τουρκοκυπριων. Αλλα και οσους τουρκοκυπριους μενουν στη νοτια Κυπρο συνεχιζει να τους μεταχειριζεται οπως παλια. Αυτο το "Δεν Ξεχνω" ειναι αφιερωμενο σε αυτους, και στο παρον.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΚΥΠΡΟ

Μια ειδηση που περασε στα ψιλα των εφημεριδων "για δυο τουρκοκυπριους αδελφους που συνεληφθησαν... για υποθεσεις επιθεσης και απειλης χρησης βιας εντος του Κεντρικου αστυνομικου σταθμου Λεμεσου" (Φιλελευθερος 4/1/91) εγινε η αφορμη για μια επισκεψη στον "τουρκομαχαλα" της Λεμεσου.

Τα περισσοτερα σπιτια που ειδαμε ειναι σε αθλια κατασταση και ακαταλληλα για να ζουν σε αυτα ανθρωποι, και πολυ περισσοτερο μικρα παιδια σαν τα 7 πιτσιρικια που ειδαμε στο πρωτο σπιτι που μπηκαμε.

Συναντησαμε τα δυο αδελφια τον Can Necip μαζι με την αραβωνιαστικια του Λουκια και τον Tuncay Necip μαζι με μερικους φιλους τους στο σπιτι τους που ειναι απο τα λιγοτερο ασχημα που ειδαμε. Το ρωτησαμε για τα προβληματα του:

C.N. Εχω εννια χρονια που ειμαι απο δω. Οταν ηρθαμε δεν ειχαμε που να μεινουμε και βρηκαμε ενα αδειο σπιτι στην πλατεια και μεναμε μεσα. Μια μερα η ωρα 7 το πρωι ηρθε η αστυνομια, η ΚΥΠ. Ηταν πεντε εξη ατομα και με πηραν μεσα. Με κατηγορουσαν για κατασκοπεια, για κλοπες, για ναρκωτικα και οτι αλλο θελεις. Με εδειραν και ηθελαν να παραδεχτω αυτα. Μετα το μεσημερι ηρθαν και μου ειπαν "συγνωμη καναμε λαθος" και με αφησαν να φυγω.

Δ.Π. Ποτε εγιναν αυτα;

C.N. Πριν τεσσερα χρονια. Μετα φυγαμε απο την πλατεια και ηρθαμε στον τουρκομαχαλλα. Ερχοντουσαν εμπαιναν μεσα στα σπιτια μας χωρις να κτυπουν τη πορτα, χωρις κανενα λογο. Με ρωτουσαν που ηταν ο ενας τουρκοκυπριος και ο αλλος. Επειδη δεν τους ελεγα μου πηγαιναν κοντρα. Αν τους εδινες πληροφοριες τα πηγαιναν καλα μαζι σου. Αλλοιως αρχιζαν οι απειλες, οτι θα μας βαλουν φυλακη, οτι θα μας στειλουν πισω, οτι θα μας δειρουν. Αυτο το πραγμα γινοταν καθημερινα. Οχι μονο σε μενα αλλα σε ολους τους τουρκοκυπριους. Πριν δυο βδομαδες, η ΚΥΠ βρηκε κατι φιλους μου και τους ειπε οτι θα με στειλουν φυλακη, θα με στειλουν πισω και αλλα. Σε αλλο φιλο μου ειπαν οτι εμεις βαλαμε την βομβα στην Λαρνακα. [στα γραφεια της Αμερικαν Εξπρες]. Εγω οταν ακουσα αυτα τα πραγματα, νευριασα. Πηγα στην αστυνομια να κανω παραπονο. Εκει μας εστειλαν στον υπευθυνο της ΚΥΠ. Του ειπα γι' αυτα και οτι θα παω στον προεδρο να κανω παραπονο. Σηκωθηκε πανω αυτος, πηρε και ενα σιδερο και με κτυπησε. Ενταξυ του

ειπα, ξερω που να παω αυριο να κανω παραπονο και ξεκινησαμε να φυγουμε. Οταν κατεβηκαμε κατω τους ειδοποιησε η ΚΥΠ και μας σταματησαν. Μας απειλουσαν οτι θα μας βαλουν φυλακη επειδη καναμε φασαρια. Καποιος κτυπησε τον αδελφο μου απο πισω και επεσε κατω. Τους εσπρωξα και εγινε φασαρια και μας εκλεισαν μεσα. Τους ζητουσα να φερουν ασθενοφορο για να παρει τον αδελφο μου στο νοσοκομειο αλλα δεν δεχονταν. Στο τελος με αφησαν να τον παρω στο νοσοκομειο. Εκει ο γιατρος ειπε οτι επρεπε να τον κρατησουν μια μερα μεσα. Ηρθε ομως η αστυνομια και μας πηρε με το ζορι στη φυλακη. Περιμεναμε να ερθει δικηγορος. Ηρθε καποιος αστυνομος και μας ειπε να να κλεισουμε την υποθεση. Να μην κανουμε παραπονο και να μην μας κατηγορησουν και εκεινοι. Μας αφησαν να φυγουμε.

Δ.Π. Ειχατε αλλα προβληματα απο τοτε;

C.N. Μεχρι στιγμης οχι, αλλα ειναι εννια χρονια που εχουμε αυτα τα ιδια προβληματα. Η αραβωνιαστικια μου ειναι προσφυγας και ζητησαμε απο την μεριμνα σπιτι αλλα δενμας δινουν. Γιατι, και εγω πληρωνω τους φορους μου. Καθε μηνα μου κοβουν 50- 60 λιρες.

Δ.Π. Που δουλευεις;

C.N. Στο εργοστασιο του Κουβα. Πληρωνουμε την αστυνομια να μας βοηθα και αυτοι μας δερνουν απο πανω.

Σ' αυτο το σημειο η ελληνοκυπρια αραβωνιαστικια του Can μας εξηγησε οτι εκανε τρεις φορες αιτηση στην μεριμνα για να τους δωσει προσφυγικο σπιτι αλλα και τις τρεις φορες απορριψαν την αιτηση της. Το σπιτι που τωρα ζουν, στο Τουρκομαχαλλα δεν ειναι δικο τους. Το πηραν απο αλλο τουρκοκυπριο που εφυγε στο εξωτερικο, αλλα τους απειλουν να τους βγαλουν εξω. Μας ειπε ακομη οτι η ΚΥΠ την ενοχλουσε λεγοντας της, γιατι θελεις να παντρευτεις τον Τουρκο.

Μαζι τους ηταν και ο Salih Askeroglu που ειναι αποφοιτος πανεπιστημιου, οικονομολογος. Ηρθε στην νοτια Κυπρο πριν εφτα μηνες και δουλευει σε οικοδομη σαν εργατης. Μας ειπε μερικες απο τις εμπειριες του:

S.A. Εμεις εδω ειμαστε οπως τους εβραιους που ζουσαν την εποχη του Χιτλερ, τους μαυρουςτης Νοτιας Αφρικης. Ζουμε σε γκετο. Δεν ειδατε τιποτα ακομη. Μας εμποδιζουν να συνεργαστουμε με τους ελληνοκυπριους. Ζουμε αποκλεισμενοι απο την κοινωνια.

Δ.Π. Πως σας δημιουγουν προβλημα στις σχεσεις σας με τους ελληνοκυπριους;

S.A. Οταν κανεις παρεα με καποιους πανε και του λενε, αυτοι ειναι τουρκοι, ειναι κατασκοποι, γιατι κανεις παρεα μαζι τους. Πανε στις δουλειες μας και λενε στους μαστρους μας, γιατι εργοδοτεις τουρκους.

Δ.Π. Αν σε στειλουν στη βορεια Κυπρο θα εχεις προβληματα;

S.A. Δεν εχω παει στρατο και θα με συλλαβουν σαν ανυποταχτο. Μετα ειναι η ανεργια και τριτο επειδη εφυγα και ηρθα στο νοτο. Κανενας τ/κ που ειναι φασιστας ή δεξιος δεν ερχεται να ζησει με τους ελληνοκυπριους εδω. Οι περισσοτεροι που ερχομαστε ειμαστε αριστεροι. Εμεις δεν βρισκουμε καμια διαφορα με τον κοσμο. Καποτε συναντω στο δρομο κοσμο που μου φαινεται οτι ειναι απο το Βαρωσι, γνωστος μου και θελω να τον χαιρετησω.

Ολοι οι τουρκοκυπριοι που ηταν εκει εχουν ετοιμασει ενυπογραφες καταγγελιες που θα τις στειλουν στον γενικο εισαγγελεα και θα ζητουν να σταματησουν να τους ενοχλουν και να τους αφησουν να ζησουν σαν κανονικοι ανθρωποι.

Απο αυτους ο Bulen Hasan που ζει εδω και δεκατρια χρονια στη νοτια Κυπρο δηλωσε: "Τι ειμαστε εμεις πολιτες της Δημοκρατιας ή τεταρτης κατηγοριας πολιτες";

Ο Mehmet Salih που εχει τρια χρονια δηλωσε οτι: "Αν ηξερα οτι θα ειχα να αντιμετωπισω τετοιες συνθηκες και αυτες τις πιεσεις θα εμενα απο κει".

Ο Kemal Mehmet που ζει 7 χρονια απο δω ζητα να σταματησουν οι απειλες και να βελτιωθουν οι συνθηκες της ζωης τους. Τα ιδια ζητα και ο Güner Hüseyin που ζει στο νοτο για 12 χρονια τωρα.

Μαζι με αυτους ηταν και ο Μουσταφα Εμιν γνωστος απο την υποθεση της παραδωσης του απο την ελληνοκυπριακη αστυνομια στην τουρκοκυπριακη αστυνομια μαζι με τον συντροφο του Μουσα Ονουρ. Ο Μουσταφα πικραμενος μου ειπε: "Θελω να παρω την κυριο Βασιλειου μια μερα και να τον φερω στον Τουρκομαχαλλα της Λεμεσου να δουμε αν ειναι αυτο που εννοει με την ισοτητα που υποσχεται στους τουρκοκυπριους".

Τα προβληματα των τουρκοκυπριων που ζουν στη νοτια Κυπρο ειναι παρα πολλα. Αν το ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα δεν ενδιαφερτει για αυτα, και δεν καταγγειλει την καταπιεση και τις αθλιες συνθηκες που τους επιβαλλει η επισημη ελληνοκυπριακη πολιτικη τοτε το επαναπροσεγγιστικο κινημα που ετσι και αλλοιως περνα ασχημες μερες θα εχει χασει ακομη περισσοτερο την πειστικοτητα του. Οι ελληνοκυπριοι που πιστευουν στην αναγκαιοτητα του χτισιματος της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους πρεπει να μπουν μπροστα και να αντιδρασουν σε αυτη την κατασταση. Οι τουρκοκυπριοι που ζουν στη νοτια Κυπρο εχουν ηδη παρα πολλα προβληματα για να κρατησουν μονοι τους το βαρος της αντιστασης στην τρομοκρατια και την εξαθλιωση που τους επιβαλλει το κρατος μας. Αυτο ειναι δουλεια των ελληνοκυπριων διεθνιστων.

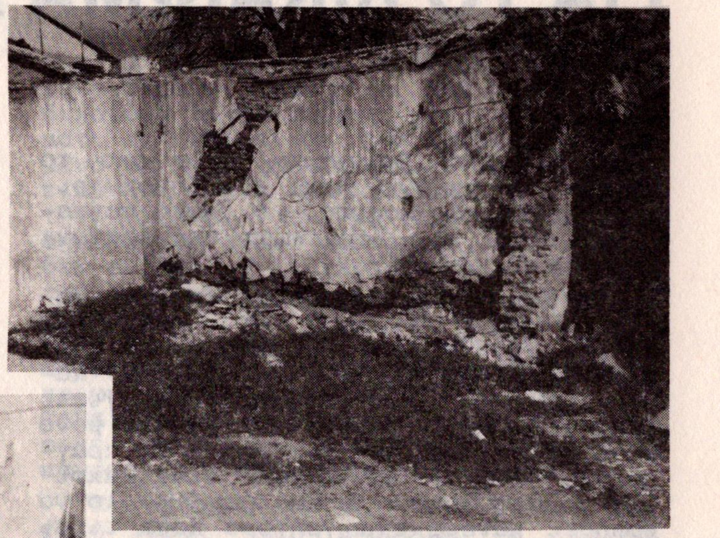

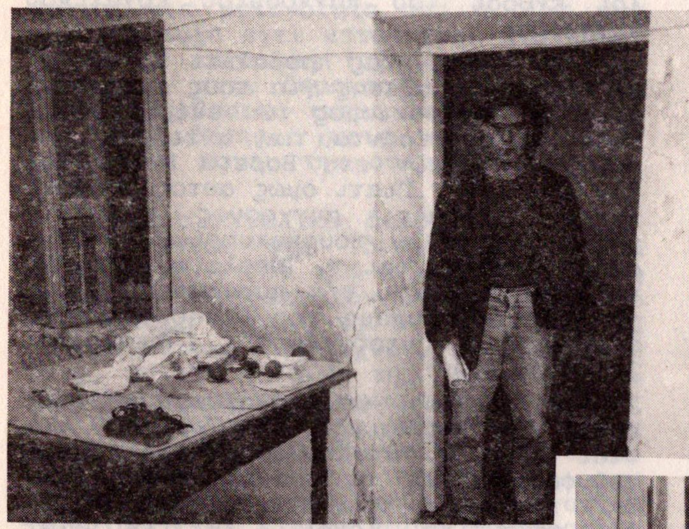

Πανω. Πισω απ' αυτο τον τοιχο ζουν ανθρωποι.

Διπλα. Ο Σαλιχ μας δειχνει το αχουρι στο οποιο εζησε τεσερεις μηνες χωρις νερο και ρευμα.

Οι τουρκοκυπριοι που συναντησαμε εχουν ετοιμασει δηλωσεις, καταγελιες για να τις στειλουν στον Γενικο Εισαγγελεα.

Κατω μια αλλη κριτικη στη Κυβερνηση. Απο την "σοσιαλιστικη" ΕΔΕΚ, που θεωρει ανεπαρκει τα μετρα σε βαρος των τουρκοκυπριων.

Ό Φιλελεύθερος, Σάββατο 1 Δεκεμβρίου 1990

Οι 120 Τούρκοι αυτόμολοι

ΣΕ δηλώσεις του στο «Φιλελεύθερο» στις 1.3.89, ο Υπουργός Εσωτερικών άφηνε σαφώς να εννοηθεί πως είμαστε περίπου υποχρεωμένοι να ανεχόμαστε ανάμεσα μας τους Τούρκους έποικους και αυτόμολους. Διότι (όπως ισχυρίστηκε) α) δεν τους δέχεται καμιά χώρα! β) δεν θέλουν οι ίδιοι να φύγουν (ε, και;) γ) δεν απελαύνονται, για λόγους ανεξάρτητους από τη θέληση των Αρχών (μπράβο Αρχές!)

Ετσι, με βάση τα πιο πάνω κρατικά επιχειρήματα (που δεν αναιρέθηκαν), η κυβέρνηση αποπειράται έκτοτε να μπάσει στη ζωή μας, στην κοινωνική ιεραρχία των ελεύθερων περιοχών, τα απόβλητα της τουρκικής κατοχής. Μας επιβάλλει με τον τρόπο της, να συμβιώσουμε (και να παντρευόμαστε κι όλας) με τα παράγωγα της εισβολής και να τα συντηρούμε ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ — τότε — του υπουργού Εσωτερικών, μας παρουσιάστηκε η Κυπριακή Δημοκρατία ανίκανη ν' αντιδράσει, στο πρόβλημα των 40 τόσων (τότε) Τούρκων έποικων, με αστεία επιχειρήματα, που κατά την άποψη μου αποδείχτηκαν και επικίνδυνα. Διότι με τέτοια επιχειρήματα, τίποτε πια δεν θα εμπόδιζε τους Τούρκους έποικους και πράχτορες, από του να κατακλύσουν — μέσα στη διάρκεια του χρόνου - ολόκληρη την Κύπρο, πράγμα που κατ' εμέ ήδη γίνεται, αθόρυβα και αποτελεσματικά.

Ο Υπουργός μιλούσε τότε, για διψήφιο αριθμό εποίκων. Σε άλλη πρόσφατη όμως συνέντευξη του στην ίδια εφημερίδα (δημοσ. 28.11.90), αναφέρεται σε 120 αυτόμολους και έποικους. Προειδοποιώντας μας μάλιστα πως «κανείς δεν μπορεί να βάλει το χέρι του στο Ευαγγέλιο και να πει ότι όλα είναι εντάξει»!!

Στη νέα συνέντευξη του δηλαδή ο κ. Υπουργός, βεβαίωσε για άλλη μια φορά, την κρατική νοοτροπία που άνετα μπορεί να θεωρηθεί σαν εθνικό όνειδος και εθνική καταισχύνη. Εκμαυλισμός ηθών και διευκόλυνση του εδάφους, για κανονικό εποικισμό και της υπόλοιπης Κύπρου. Η τελευταία επομένως αναφορά του κ. Υπουργού στο «Ευαγγέλιο και το χέρι», σ' ό,τι αφορά τη διείσδυση και δημιουργία εστιών και προγεφυρωμάτων της Τουρκίας στις ελεύθερες περιοχές, επιβάλλει άμεση κινητοποίηση, εγρήγορση, δράση. Διότι με τη νοοτροπία της κυβέρνησης, οι έποικοι επολλαπλασιάστηκαν, από τότε. Που σημαίνει πως, έκτοτε, τα επιχειρήματα μας έχουν παγιδέψει και λειτούργησαν νόμιμα, για χάρη των Τούρκων.

Ας υπάρξει επιτέλους αντίδραση και αντιπαράθεση - αν χρειαστεί - με την κυβέρνηση, στο θέμα αυτό. Μέσα και έξω από τη Βουλή. Να δράσουν οι πρόσφυγες, ο λαός, για να ανανήψει η κυβέρνηση και να αναθεωρήσει τη στάση της. Γιατί εδώ, δε πρόκειται πια για εθνικά αποδεχτή ταχτική. Ούτε για εθνική σοβαρότητα, υποθέτω.

Οι βάρβαροι, ήδη έχουν αλώσει πολλά. Η δε κυβέρνηση αδυνατούσα (υποτίθεται), διευκολύνει με τη στάση της τη διείσδυση και εγκατάσταση Τούρκων και στις ελεύθερες - σήμερα - περιοχές, με όλα τα γνωστά (και άγνωστα μας) συνεπακόλουθα.

Εμείς οι Ε/Κ λοιπόν, ας μην απλώς γρηγορούμε. Το δε έθνος, ας μην απλώς επαγρυπνεί (ας όντως επαγρυπνεί). Επειδή οι κίνδυνοι, γίνονται συνεχώς και μεγαλύτεροι. Η δε Πόλη εάλω, που λένε, ενώ εμείς ψαχνόμαστε ακόμα για δικαιολογίες και αποθέματα μεγαλοθυμίας. Ε, όχι λοιπόν. Φτάνει πια.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΦΡΥΔΑΣ
Μέλος του Πολ. Γραφείου ΕΔΕΚ
Λευκωσία, Νιόβρης, 1990

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ

Ο Ντενκτας βρισκεται "Εξω απο το πνευμα των καιρων" λεει ο ελληνοκυπριακος πολιτικος κοσμος. Η "ταση παγκοσμια" ειναι για "συνενωση των κρατων, οχι για διαιρεση".

Το αυταρεσκο υφος με το οποιο γινονται τετοιες δηλωσεις δεν μπορει να κρυψει την γελοιοτητα τους. Το μονο παραδειγμα που εχουν για αυτη την "παγκοσμια ταση" (και ακαταλληλο, γιατι εκει προκειται πραγματικα για μια μονο εθνοτητα) ειναι η Γερμανια. Το πραγματικο "πνευμα των καιρων" ειναι ακριβως το αντιθετο. Ειναι πια δυσκολο να θυμηθει κανεις στα γρηγορα ποσα ειναι τα καινουργια αποσχιστικα εθνικιστικα κινηματα, μεσα στην Σοβιετικη Ενωση, στην Γιουγκοσλαβια και αλλου.

Ακομα, το τι φοβουνται και τι συμβαινει μεσα στην ιδια την ΕΟΚ, το εβγαλε στην φορα η "φιλη μας" Γραμματεας του Συμβουλιου της Ευρωπης Κατριν Λαλουμιερ: "Σε μια περιοδο που στην Ευρωπη επανεμφανιζονται εθνικιστικες εξαρσεις και μειονοτικα προβληματα," ειπε σε συνεντευξη τυπου στην Λευκωσια "η αναγκη λυσης του Κυπριακου καθισταται ολο και πιο σημαντικη. Αν δεν μπορεσουμε να θεραπευσουμε τωρα το κυπριακο αποστημα, τοτε υπαρχει κινδυνος να επεκταθει στην υπολοιπη Ευρωπη..." ("Χαραυγη" 14/07/90)

Γιατι εμφανιστηκαν τωρα αυτα τα καινουργια εθνικιστικα κινηματα; Ο εθνικισμος δεν ειναι ενα μυστηριο, ουτε μια ξαφνικη τρελα των μαζων. Ο εθνικιστικος μυστικισμος, οπως και καθε αλλος μυστικισμος, ειναι μια αντανακλαση της υλικης πραγματικοτητας.

Πισω του συνηθως κρυβονται ανομολογητα συμφεροντα καποιων αρχουσων ταξεων. Συχνα ομως ειναι ο μονος τροπος τον οποιο μπορεσαν να βρουν μεγαλες μαζες ανθρωπων για να εκφρασουν την αντιδραση τους στην καταπιεση την φτωχεια και την εκμεταλλευση, τους φοβους τους αλλα και τις ελπιδες και προσδοκιες τους για μια καλυτερη ζωη. Οι ιδεες του εθνικισμου μπορει να ειναι ιδεες πισω απο τις οποιες οι μαζες θα συσπειρωθουν για να παλεψουν συλλογικα εναντια στους καταπιεστες τους.

Για αυτο μια οικονομικη κριση δινει μια καλη ευκαιρια για εξαρση του εθνικισμου. Γι'αυτο και ειναι πιο εντονο το σημερινο ξεσπασμα του μεσα στις ανατολικες χωρες, που μαστιζονται απο τη κριση του κρατικου καπιταλισμου. Οι επαναστατες υποστηριζουν αυτα τα εθνικιστικα κινηματα απεναντι στις "μεγαλες δυναμεις" ("μεγαλες μονο στο αρπαγμα" τις χαρακτηριζε ο Λενιν) που καταπιεζουν εθνικα αυτους τους λαους. Μονο ετσι θα μπορεσουν να μιλησουν σε αυτες τις καταπιεσμενες μαζες και να προσπαθησουν να τις πεισουν οτι ο εθνικισμος δεν θα δωσει πραγματικη λυση στα προβληματα τους. Και συγχρονως για να αδυνατισουν οι "μεγαλες δυναμεις" που ειναι συγχρονως οι μεγαλοι εχθροι του παγκοσμιου εργατικου κινηματος.

Οταν ο Ντενκτας προβαλλει το συνθημα της αυτοδιαθεσης για τους τουρκοκυπριους, ο εθνικισμος του εκφραζει βεβαια τα συμφεροντα των αντιδραστικων αρχουσων ταξεων στη Βορεια Κυπρο και την Τουρκια. Γιατι ομως αυτος ο εθνικισμος εκφραζει συγχρονως και τις μαζες των απλων τουρκοκυπριων, γιατι, οπως παραπονιεται η "Νεολαια", "ακομα και προοδευτικοι τ/κ παρασυρονται απο την ελκτικη δυναμη της θεσης Ντενκτας για χωριστη αυτοδιαθεση"; ("Νεολαια", 24 Μαρτη 90)

Οχι παντως, οπως αναφερει το ιδιο αρθρο της "Νεολαιας", επειδη ξεγελιουνται γιατι η αυτοδιαθεση "ειναι στενα συνυφασμενη με τα σοσιαλιστικα ιδεωδη". Υπαρχουν πολυ πιο πεζοι αλλα και πιο σημαντικοι λογοι. Οι Τ/Κ μαζες "παρασυρονται" απο την θεση για χωριστη αυτοδιαθεση γιατι δεν εμπιστευονται την "καλη θεληση" των Ε/Κ αστων. Γιατι δεν μπορουν να ξεχασουν το παρελθον. Επειδη πριν το 1974 οι Τ/Κ ηταν πολιτες δευτερης κατηγοριας, δεν ειχαν κανενα προνομιο, ζουσαν στην εξαθλιωση, την οικονομικη και κοινωνικη καταπιεση. Οι τ/κ μαζες δεν μπορουν να ξεχασουν τις σφαγες της περιοδου '63-68. Ουτε μπορουν, οπως οι ελληνοκυπριοι, να πουν οτι: "τους καναμε πολλα, αλλα και αυτοι μας εκαναν πολλα". Γιατι ηταν ξεκαθαρα το αδυνατο κομματι, που οταν εσφαζε το εκανε κυρια απο αντιδραση. Οταν καποιος Παλαιστινιος σκοτωσει ενα Ισραηλινο το κανει απο αντιδραση απεναντι στην καταπιεση του κρατους του Ισραηλ. Ενω οταν ενας Ισραηλινος σκοτωσει ενα Παλαιστινιο το κανει αντικειμενικα σαν καταπιεστης και εξουσιαστης.

Αλλος λογος για τον οποιον οι Τ/Κ δεν εμπιστευονται την Ε/Κ αρχουσα ταξη ειναι η υποκρισια των Ε/Κ στο θεμα της Ενωσης. Τα παχια λογια οτι δεν μπαινει πλεον τετοιο ζητημα, δεν πειθουν κανενα. Μεχρι η τηλεοπτικη ενωση ΡΙΚ - ΕΡΤ, παρουσιαστηκε οχι σαν μια απλη τηλεοπτικη ενωση, αλλα σαν εθνικο καθηκον.

Οι ελληνοκυπριοι επαναστατες και οι συνειδητοι εργατες πρεπει να ειναι

αδιαφοροι για το αν οι Τ/Κ εχουν η δεν εχουν δικο τους κρατος. Αλλα πρεπει να τους αναγνωριζουμε το δικαιωμα για αυτοδιαθεση εφοσον και οσο αυτοι το ζητουν, πρεπει να αντιτασσομαστε σε καθε ενεργεια της "δικης μας" αστικης ταξης για να στερησει απο τους τ/κ το δικαιωμα να αποφασισουν οι ιδιοι με ποιους και πως θελουν να ζουν.

Πρωτα, επειδη υποστηριζουμε καθε δημοκρατικο δικαιωμα που προσπαθει να καταπατησει η "δικη μας" αρχουσα ταξη. Ειτε αυτο ειναι δικαιωμα στην απεργια, ειτε αυτο ειναι δικαιωμα στην θρησκεια, ειτε αυτο ειναι το δικαιωμα να αποφασισει η ιδια αν θελει χωριστο κρατος μια μειονοτητα που η δικη μας αρχουσα ταξη εχει καταπιεσει στο παρελθον. Η εργατικη ταξη πρεπει να εκπαιδευτει στην δημοκρατια, διοτι αυτη ειναι ενα βασικο τμημα της σοσιαλιστικης συνειδησης, χωρις το οποιο δεν μπορει να κανει την σοσιαλιστικη επανασταση.

Δευτερο, για τον διεθνισμο. Ειμαστε εναντιοι στα "δικα μας" εθνικα συμφεροντα. Οσο πιο ελευθερη ειναι η εργατικη ταξη απο τον εθνικισμο, τοσο πιο καθαρα μπορει να δει ποιοι ειναι οι πραγματικοι της εχθροι κι εκμεταλευτες, δηλαδη η "δικη της" αστικη ταξη. Υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης για την ενοτητα της εργατικης ταξης περα απο εθνικες διαιρεσεις. Οι αστοι ειναι ενωμενοι στην υπερασπιση του εθνους και της ταξης τους. Η εργατικη ταξη δεν εχει κανενα κοινο συμφερον με τα αφεντικα που την ξεζουμιζουν. Ο στοχος της πρεπει να ειναι μαζι με τους εργαζομενους του "αντιπαλου εθνους" καθως και με τους εργαζομενους ολου του κοσμου, να αγωνιστει για την ολοκληρωτικη ηττα της αστικης ταξης παγκοσμια.

Αυτα ειναι που εχουν σημασια για τους ε/κ εργαζομενους, και οχι σοφιστειες οπως αν οι τ/κ αποτελουν ή οχι "ξεχωριστο λαο" για να εχουν δικαιωμα αυτοδιαθεσης. Στο κατω-κατω, εκεινοι που τους καταπιεσαν για χρονια και τους μεταχειριστηκαν σαν χωριστο λαο ειναι η ιδια η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Το εργατικο κινημα μιας χωρας ασχετης με το Κυπριακο προβλημα δεν εχει ιδιαιτερους λογους να υποστηριξει το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ. Πραγματι η ΤΔΒΚ ειναι ενα κρατος στηριγμενο σε μια αντιδραστικη και βαρβαρη εισβολη. Μια εισβολη απο μια χωρα, την Τουρκια, και με ενα τροπο, την δημιουργια τοσων προσφυγων, που κανενα δεν πειθει οτι ειχεστοχο την προστασια των τουρκοκυπριων. Εξισου ομως το εργατικο κινημα μιας ξενης χωρας δεν εχει λογους να δει με συμπαθεια τις προσπαθειες των ελληνων και ελληνοκυπριων αστων εναντια στην υπαρξη της ΤΔΒΚ: Μπορει η Τουρκικη εισβολη να μην ειχε σκοπο να σωσει τους τ/κ, αλλα παντως οι τ/κ χρειαζονταν σωσιμο.

Εμεις ομως δεν ανηκουμε σε μια ασχετη χωρα. Δεν μπορουμε να παρουμε θεση "ισης αποστασης" απο τα δυο αντιπαλα αστικα στρατοπεδα. Σαν ελληνοκυπριοι εργαζομενοι πρεπει να αποδειξουμε οτι δεν συμπλεουμε με τους αστους μας, δεν κανουμε πως δεν βλεπουμε τις ευθυνες και την επιθετικοτητα της δικης μας αρχουσας ταξης, δεν βαζουμε πανω απο την ενοτητα μας με τους τουρκοκυπριους και τουρκους εργαζομενους τα στενα εθνικα μας συμφεροντα. Για τους ελληνοκυπριους και ελληνες αριστερους η υπερασπιση του δικαιωματος αυτοδιαθεσης των τ/κ ειναι ενα απο τα σπουδαιοτερα καθηκοντα, η απαραιτητη βαση στην οποια μπορει να στηριχτει μια ειλικρινης επαναπροσεγγιση με τους τ/κ εργαζομενους.

Ειναι ενα διεθνιστικο καθηκον που με τις μικρες της δυναμεις η "Εργατικη Δημοκρατια" το εχει κανει πραξη οχι μονο με τα πολιτικα μας κειμενα, οχι μονο με καταγγελιες ολων αυτων των ιστορικων γεγονοτων που η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη θα ηθελε να ξεχαστουν, αλλα οποτε μπορουμε στο ιδιο το κινημα. Με την υποστηριξη ενος διεθνιστη αρνητη στρατευσης, τον αγωνα της εναντια στην "εκτακτη εισφορα για την αμυνα", τις πρωτοβουλιες μας στο κινημα για να μην απελαθει ο Τζεγκιζ και με την στηριξη καθε εκδηλωσης που μπορουσε να συμβαλει σε μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση.

ΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Απεναντι στην προσπαθεια της κυβερνησης να εφαρμοσει την πενθημερη στους εκπαιδευτικους προσθετωντας, με δικαιολογια καποιους περιεργους υπολογισμους, αλλες 29 εργασιμες μερες στην Μεση Παιδεια και 18-20 στην κατωτερη, και κρατωντας τους καθηγητες στα σχολεια για ενα "πολιτιστικο απογευμα" την εβδομαδα, οι συνδικαλιστικες οργανωσεις των εκπαιδευτικων κρατουν μια καθαρα αμυντικη σταση: "Δεν ζηταμε μειωση ωρων. Θελουμε μονο την πενθημερη, χωρις αυξηση ωρων."

Η ΟΕΛΜΕΚ ζητα επισης να "μην συνδεθει" η 5μερη με τα "πολιτιστικα απογευματα", για τα οποια η ιδια υπογραψε δεσμευση να τα συζητησει στο μελλον. Παλι μια αμυντικη σταση, που δυναμωνει την εντυπωση οτι οι καθηγητες και η ΟΕΛΜΕΚ τα θελουν "ολα δικα τους", αρνουνται να κρατησουν μια υποσχεση, ενω ζηταν και αλλα "προνομια".

Και ομως, για τους νεοδιορισμενους (με λιγοτερη απο 8 χρονια υπηρεσια) δασκαλους και καθηγητες, που εχουν πολλες διδακτικες ωρες την βδομαδα, 5μερη χωρις μειωση διδακτικων περιοδων σημαινει μεγαλη εντατικοποιηση μιας ηδη εξουθενωτικης δουλειας. Ο κοσμος νομιζει πως οι "προνομιουχοι" καθηγητες διεκδικουν μια ακομα ευκαιρια για "καλοπεραση". Αλλα σχεδον ολοι οι νεοι καθηγητες θα προτιμουσαν να εργαζονται εξαημερο, για να μην αυξηθουν οι καθημερινες διδακτικες περιοδοι, ακομα και αν δινονταν η πενθημερη χωρις τις επιπλεον εργασιμες μερες και τα "πολιτιστικα απογευματα". Ακομη και οι παλιοτεροι καθηγητες αναρωτιουνται γιατι να συζητα η συντεχνια τετοιου ειδους πενθημερη, γιατι δεν αφησαν την κυβερνηση να τους ζητησει την 5μερη η ιδια, και να ζητησουν οι εκπαιδευτικοι ανταλλαγματα.

Μεσα-μεσα, η ηγεσια των συντεχνιων λεει στους εκπαιδευτικους να μη ζηταν ουτε να περιμενουν πολλα. Οι καθηγητες, λενε, δεν εχουν την δυναμη των βιομηχανικων εργατων, των τραπεζικων και αλλων, που μπορουν να εκβιασουν κυβερνηση και εργοδοσια. Μια μακροχρονη απεργια, ενω θα γονατισει οικονομικα τους απεργους, θα σημαινει απλα ευκαιριες για τα παιδια να παρακολουθησουν απερισπαστα τα φροντιστηρια, και για τη κυβερνηση να γλυτωσει μισθους. Απο την αλλη, λενε, ο κοσμος τα εχει με τους εκπαιδευτικους, τους βλεπει σαν καλοβολεμενους εγωιστες που θελουν και αλλα. Οι εκπαιδευτικοι ειναι λοιπον χαμενοι απο χερι.

Υπαρχει καποια αληθεια σε αυτα. Αλλα ακριβως αυτο μας δειχνει που πρεπει και μπορει να δωθει η μαχη. Σιγουρα η θεση των καθηγητων στην παραγωγη και στην οικονομια ειναι διαφορετικη απο αυτη των βιομηχανικων εργατων, ή των τραπεζιτικων και αλλων τετοιων κλαδων. Αλλα δεν ειναι κατ' αναγκη και πιο αδυνατοι.

Οπως και σε αγωνες σε αλλους κλαδους υπηρεσιων, (παραδειγμα οι νοσοκομοι), η κυβερνηση και αυτοι που εκπροσωπει, το κεφαλαιο, μπορουν να χασουν πολιτικα. Θα εχουν να αντιμετωπισουν την δυσαρεσκεια και την αντιδραση των υπολοιπων εργαζομενων, αν φανουν οτι αδικουν ενα στρωμα εργαζομενων. Θα χασουν αν φανει οτι η ταλαιπωρια των υπολοιπων εργαζομενων ειναι ευθυνη της κυβερνησης και οχι των απεργων.

Αντιθετα, η κυβερνηση μπορει να ελπιζει ακομα και να αυξησει την δημοτικοτητα της στους αλλους εργαζομενους, κανοντας την σκληρη απεναντι σε ενα τμημα εργαζομενων που θεωρειται "προνομιουχο". **Το σπουδαιοτερο πεδιο μαχης λοιπον για τους εκπαιδευτικους ειναι ο αγωνας για την ενημερωση της υπολοιπης εργατικης ταξης.**

Η κυβερνηση στηριζεται σε καποιες απατες για να παρουσιαζει τους εκπαιδευτικους και τους αλλους δημοσιους υπαλληλους σαν "προνομιουχους".

Η μια ειναι χοντροκομενη. Ειναι οτι οι εκπαιδευτικοι και οι αλλοι δημοσιοι υπαλληλοι παιρνουν "τουλαχιστον οχτακοσιες, ισως χιλιες λιρες τον μηνα", και οτι "δεν κανουν τιποτα, καθονται".

Χρειαζεται επιμονη δουλεια απο τους εκπαιδευτικους για να αντιμετωπισουν τα μεσα ενημερωσης, που στην περιπτωση ιδιαιτερα των δημοσιων υπαλληλων ειναι ολοφανερο οτι λειτουργουν σαν πληρωμενοι προπαγανδιστες της αστικης ταξης, της κυβερνησης και του ΟΕΒ. Οι εκπαιδευτικοι εχουν πολλα να πουν, μπορουν να πεισουν οχι μονο για τους μισθους τους, αλλα και για το αν ειναι καποιοι "προνομιουχοι κηφηνες" που "δεν κανουν τιποτα". Καθε γονιος ξερει ποσο δυσκολα και εκνευριστικα μπορουν να ειναι τα παιδια. Καθε γονιος ξερει ποσο δυσκολο ειναι να βοηθησει στο διαβασμα το ενα ή τα δυο παιδια του. Δεν ειναι τοσο δυσκολο να καταλαβει, τι σημαινει να τα βγαλει περα κανεις με μεχρι και 35 παιδια στην ταξη. Υπαρχουν οι διακοπες των δυο μηνων του καλοκαιριου, αλλα υπαρχει και η δουλεια στο σπιτι, το διορθωμα και προετοιμασια, που ειναι μερος των υποχρεωσεων του εκπαιδευτικου.

Οι οργανωσεις των εκπαιδευτικων δεν εχουν καν προσπαθησει να αντιμετωπισουν την προπαγανδα της κυβερνησης και των μεσων ενημερωσης. Οι φοιτητες του ΑΤΙ, μοιραζοντας ολοημερα φυλλαδια στην διαρκεια του αγωνα τους, δωσαν ενα παραδειγμα του ποσα μπορει και ποσα χρειαζεται να κανει κανεις.

Η αλλη απατη ειναι πιο υπουλη. Ειναι η αντιληψη οτι τους δημοσιους υπαλληλους τους πληρωνει ο κοσμακης. Οτι οποιαδηποτε αυξηση των μισθων τους θα σημαινει μεγαλυτερο βαρος στους αλλους εργαζομενους, ενω οποιαδηποτε μειωση των μισθων, ακομα και εντατικοποιηση της δουλειας τους, θα την επωφεληθουν οι αλλοι εργαζομενοι.

Ομως δεν χανουν οι εργαζομενοι οταν καποια κομματια εργαζομενων κερδιζουν, χανουν οι αστοι μονο. Οι αστοι, ακομα και σε καιρο οικονομικης ανθισης δινουν οσο λιγοτερα μπορουν στους εργαζομενους. Το περισευμα πηγαινει ειτε αμεσα στα κερδη τους, ειτε το χρησιμοποιει η κυβερνηση παλι για το συμφερον της αρχουσας ταξης. Οι εργαζομενοι ξερουν ποιος πραγματικα κερδισε απο τις "θυσιες" του '74. Οι αφθονες επιδοτησεις των επιχειρηματιων του τουριστικου τομεα με την κριση στον Κολπο, ενω εχουν γινει χιλιαδες απολυσεις με την μορφη των "ανευ απολαβων αδειες" ειναι μια φωναχτη αποδειξη για το ποιος εχει να παιρνει αν η κυβερνηση καταφερει να επιβαλλει "λιτοτητα" στους δημοσιους υπαλληλους.

Υπαρχουν καποιοι προνομιουχοι στους εκπαιδευτικους, οπως και σε καθε κλαδο, του δημοσιου ή του ιδιωτικου τομεα. Ειναι οι διαφοροι διευθυνταδες, επιθεωρηταδες κλπ, στους οποιους η κυβερνηση δεν εχει καμμια διαθεση να επιτεθει. Ομως η μεγαλη πλειοψηφια των εκπαιδευτικων ειναι εργαζομενοι που τους εκμεταλλευονται.

Η δηθεν εγνοια της κυβερνησης για "αναβαθμιση της παιδειας" ειναι μια ακομα απατη. Καλυτερη μορφωση δεν σημαινει να βαλει μαθητες και εκπαιδευτικους να καθονται περισσοτερες ωρες και μερες στα σχολεια. Σημαινει πραγματα το κοστος των οποιων δεν εχει διαθεση να δωσει η κυβερνηση. Οι σχολικες αιθουσες δεν εχουν θερμανση, ειναι παγωμενες τον χειμωνα και καυτες το καλοκαιρι. Το οριο των 36 μαθητων σε καθε ταξη (το Υπ. Παιδειας εχει κανει και νυξεις για αυξηση του!) κανει γελοιες τις θεωριες του υπουργειου για μεγαλυτερη προσοχη στον καθε μαθητη χωριστα απο τους καθηγητες. Ποσο μπορει να ακολουθει ψυχραιμα τις παιδαγωγικες θεωριες ενας υπερφορτωμενος με δουλεια καθηγητης, που μπορει να ταξιδευει κιολας σε αλλη πολη;

Τελος βασικο προβλημα του σημερινου παιδαγωγικου συστηματος ειναι οτι στηριζεται στην οργανωμενη δυσπιστια. Μια ολοκληρη γραφειοκρατια, με τον υπουργο στην κορυφη της και διαφορους επιθεωρητες, λειτουργους και βαλε, "συμβουλευει" και επιβαλλεται πανω στους μαθητες και τους καθηγητες, βγαζει φιρμανια για αναλυτικα προγραμματα, εξετασεις, πειθαρχια. Με στοχο οχι καποια αφηρημενη "μορφωση", ή τη δημιουργια "ελευθερων πολιτων", αλλα την παραγωγη και αναπαραγωγη της καθε φορα καταλληλης για τις αναγκες του κεφαλαιου εργατικης δυναμης.

Χρειαζεται μια επιθετικη πολιτικη απο τους εκπαιδευτικους, και οχι γλυψιματα οπως το να δωσουν οι οργανωσεις τους (χωρις να ρωτησουν κανενα) εξι μηνων αναδρομικα "εισφορα στην αμυνα", ή να δηλωνουν οτι σταματαν τις διεκδικησεις τους επειδη ξεσπασε πολεμος στον Κολπο.

Το υπουργειο παιδειας σε εποχες που ερχεται σε πληρη ρηξη με τις συνδικαλιστικες οργανωσεις των εκπαιδευτικων (ΟΕΛΜΕΚ, ΠΟΕΔ) ή και αλλες οπως το ΣΥΠΑΕΚ, των συμβασιουχων της δημοτικης εκπαιδευσης και των νηπιαγωγων επικαλειται τους συνδεσμους γονεων. Τους βγαζει μπροστα και τους χρησιμοποιει για να περασει την πολιτικη του. Σε μια σειρα απο ζητηματα οπως την καταργηση των καταλογων διοριστεων, για τη μη απασχοληση καθηγητων στα δημοτικα και τωρα για την πενθημερη, οι μονοι συμμαχοι που βρισκει το υπουργειο ειναι συνδεσμοι γονεων.

Στους περισσοτερους απο αυτους τον ελεγχο τον εχουν διαφορα ατομα τα οποια βρισκονται στην ηγεσια για χρονια δηλωνοντας τους εαυτους τους σαν κηδεμονες καποιων παιδιων.

Ο ΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
εργατικη αλληλεγγυη

Το αλβανικο καθεστως ειναι αλλη μια τραυματικη εμπειρια για την αριστερα. Ηταν ενα καθεστως που ολοκληρη σχεδον η αριστερα το θεωρουσε σοσιαλιστικο, ενω ενα κομματι της εβλεπε την Αλβανια, μαζι με την Κινα σαν τους μονους φαρους του "γνησιου σοσιαλισμου".

Οπως και για αλλα καθεστωτα της Ανατολικης Ευρωπης, η αριστερα ειναι απολυτη αναγκη να εχει ξεκαθαρη αποψη για το τι ειδους καθεστως ειναι αυτο που σημερα καταρρεει.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Το καθεστως που εγκαθιδρυσαν ο Εμβερ Χοτζα και το Κομμα Εργασιας Αλβανιας (ΚΕΑ) μετα τον Β Παγκοσμιο Πολεμο, ηταν απ'τα πιο βαρβαρα σταλινικα καταπιεστικα καθεστωτα. Δεν υπηρχε ιχνος δημοκρατιας και ελευθεριας για την εργατικη ταξη. Τα συνδικατα ηταν κρατικα και δεν υπερασπιζαν ουτε τα στοιχειωδη εργατικα δικαιωματα. Οι εκλογες ηταν μια απατη. Ενα μονο κομμα και ενας υποψηφιος σε καθε εκλογικη περιφερεια.

Ο Εμβερ Χοτζα και η κλικα του, διοικουσε το ΚΕΑ με τις πιο ακραιες μεθοδους σταλινικου δεσποτισμου.

Η πρωτη Κεντρικη Επιτροπη του Κομματος ειχε εκλεγει το 1944 και ειχε 40 μελη. Απο αυτα μολις ενας, ο Εμβερ Χοτζα, πεθανε στο κρεβατι του. Οι υπολοιποι ειτε εκτελεστηκαν ειτε σαπισαν στη φυλακη. Η τελευταια εκκαθαριση του Ε. Χοτζα ηταν το 1981 και αφορουσε τον προθυπουργο Μεχμετ Σεσου. Ο αλβανικος τυπος εγραφε τοτε οτι εκτελεστηκε γιατι ηταν "πρακτορας" των Αμερικανων, Σοβιετικων, Γιουγκοσλαβων! Δεν υπηρξε καν καποια αληθοφανεια στις κατηγοριες για εναν ανθρωπο που ηταν 27 χρονια πρωθηπουργος και 30 χρονια μελος του Π.Γ. του ΚΕΑ.

Η "μαρξιζουσα" ρητορικη του καθεστωτος δεν συμβαδιζε σε κανενα επιπεδο με την πραχτικη του. Ο διεθνισμος ηταν αγνωστος τοπος για το ΚΕΑ. Το 1948-49 οι ηττημενοι Ελληνες ανταρτες κατεφευγαν στην Αλβανια για να γλυτωσουν απο την καταδιωξη του ελληνικου στρατου και των φασιστικων ομαδων. Το πρωτο πραγμα που εκανε το καθεστως της Αλβανιας ηταν να τους αφοπλισει και να τους κλεισει σε στρατοπεδα συγκεντρωσης. Πολυ αργοτερα, την εποχη της χουντας στην Ελλαδα, οσοι ειχαν την ατυχια να καταφυγουν στην Αλβανια ειτε τους εστελναν πισω ειτε τους φυλακιζαν.

ΑΠΟΜΟΝΩΤΙΣΜΟΣ

Το αλλο χαρακτηριστικο του καθεστωτος ηταν η διεθνης απομονωση του και η οικονομικη καθυστερηση. Το κατα κεφαλη εισοδημα ειναι μολις γυρω στα 400 δολλαρια, πραγμα που σημαινει οτι η χωρα ειναι στην πραγματικοτητα απο τις πιο φτωχες του "τριτου κοσμου".

Για την φτωχια και την απομονωση πρωτος υπευθηνος ειναι ο παγκοσμιος καπιταλισμος.

Η Αλβανια συνορευει με δυο χωρες Ελλαδα - Γιουγκοσλαβια που παντα ηθελαν ουσιαστικα τον διαμελισμο της. Η Γιουγκοσλαβια μετα το τελος του Β Παγκοσμιου Πολεμου επεδιωκε την προσαρτηση της Αλβανιας. Ελλαδα - Γιουγκοσλαβια σ'ολη την μεταπολεμικη περιοδο εκαναν οτι μπορουσαν για να απομονωσουν οικονομικα και διπλωματικα την Αλβανια.

Μεταπολεμικα οι ΗΠΑ - Βρεττανια επι δεκαετιας προσπαθουσαν να οργανωσουν πραξικοπηματα η "ανταρτικα" στην Αλβανια. Προσπαθησαν να τη στραγγαλισουν οικονομικα. Απο το 1946 η Βρεττανια δεσμευσε το χρυσο του αλβανικου κρατους που ηταν κατατεθειμενο σε αγγλικες τραπεζες.

Η συμμαχια Αλβανιας με την ΕΣΣΔ εσπασε στις αρχες της δεκαετιας του 1960. Τοτε ο Χρουτσωφ στην προσπαθεια του να βελτιωσει τις σχεσεις της ΕΣΣΔ με Γιουγκοσλαβια - Ελλαδα διαπραγματευοταν στην ουσια εδαφη της Αλβανιας. Ο Ε. Χοτζα κατηγγειλε την ΕΣΣΔ οτι επιβουλευεται την ακεραιοτητα της χωρας.

Μετα τη Σινοσοβιετικη ρηξη η Αλβανια επεδιωξε διπλωματικα και οικονομικα στηριγματα στην Κινα. Ομως στα μεσα της δεκαετιας του 1970 οταν το κινεζικο καθεστως αρχιζει τα ανοιγματα του στις ΗΠΑ (και αργοτερα προς τη Γιουγκοσλαβια) επερχεται ρηξη μεταξυ Αλβανιας - Κινας. Απο το 1978 η Κινα σταματαει καθε οικονομικη και τεχνικη βοηθεια προς την Αλβανια.

Ομως η απομονωση ηταν επισης η βασικη επιλογη του ιδιου του καθεστωτος Χοτζα. Η φοβερα μπαροκ λατρεια του Σταλιν ηταν το αποτελεσμα του μοντελου αναπτυξης που ειχε σαν αναφορα του το καθεστως. Ο Ε. Χοτζα θαυμαζε τον Σταλιν γιατι ειχε κατορθωσει να εκβιομηχανοποιησει μια καθυστερημενη χωρα οπως ηταν η Ρωσια.

Ο Ε. Χοτζα και το ΚΕΑ προσπαθησαν να μιμηθουν ακριβως τις ιδιες μεθοδους. Απομονωση απο την παγκοσμια αγορα και προσπαθεια χτισιματος βαρειας βιομηχανιας με καθε κοστος. Αγρια καταπιεση και εκμεταλλευση της εργατικης ταξης και συμπιεση του βιοτικου της επιπεδου στο χαμηλοτερο δυνατο

σημειο. Ομως τελικα ο στοχος της εκβιομηχανισης δεν επιτευχθηκε. Η χωρα, σε αντιθεση με τη Ρωσια, ηταν πολυ μικρη και καθυστερημενη, με πολυ περιορισμενους φυσικους πορους.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Η οικονομικη αποτυχια πιεζε το καθεστως να αναθεωρησει τις επιλογες του. Οχι μονο η βιομηχανικη αναπτυξη ειναι πολυ χαμηλη αλλα και η τεχνολογια με την οποια λειτουργει η βιομηχανια, λογω της απομονωσης ειναι απαρχαιωμενη.

Ο θανατος του Χοτζα το 1985 επιταχυνε τις εξελιξεις. Η οικονομικη κριση τα τελευταια χρονια εχει παρει δραματικες διαστασεις. Οι διακοπες ηλεκτρικου ειναι πολυ συχνες ειτε απο ελλειψη καυσιμων ειτε απο βλαβες στα εργοστασια παραγωγης ηλεκτρισμου. Κινεζικα τρακτερ η φορτηγα σκουριαζουν γιατι δεν υπαρχουν ανταλλακτικα. Η κριση στον περσικο Κολπο και η εκτιναξη των τιμων του πετρελαιου προκαλεσαν προβληματα. Το 70% των ενεργειακων αναγκων της χωρας εισαγεται. Ο πληθωρισμος τρεχει με 30%

Πολλα εργοστασια αρχισαν να κλεινουν και η ανεργια να μαζικοποιειται. Πραγμα που πυροδοτησε αναποφευκτα την λαικη αγανακτηση. Φοιτητες αρχισαν να διοργανωνουν εκδηλωσεις διαμαρτυριας και εργατες ενωθηκαν μαζι τους.

Το καλοκαιρι του 1990, 5.000 Αλβανοι κατεφυγαν σε ξενες πρεσβειες ζητωντας ασυλο και να φυγουν απο τη χωρα. Το Δεκεμβρη βιαιες αναταραχες ξεσπασαν σ'ολες τις μεγαλες πολεις. Στα Σκοδρα διαδηλωτες αποπειραθηκαν να ανατιναξουν με δυναμιτη τον ανδριαντα του Ε. Χοτζα.

Η λαϊκη εξεγερση αξαναγκασε το καθεστως να χαλαρωσει τον ασφυκτικο ελεγχο και να επιτρεψει την νομιμοποιηση της αντιπολιτευσης.

Ομως, η ηγεσια της αντιπολιτευσης συσπειρωμενη γυρω απο το Δημοκρατικο Κομμα, δεν εφαπτεται των διαθεσεων των μαζων. Χαραχτηριστικα οι ηγετες του Δημοκρατικου Κομματος κατηγειλαν τους διαδηλωτες του Δεκεμβρη ως "χουλιγκανς και αλητες". Το προγραμμα του κομματος αλλωστε ειναι "εκσυγχρονισμος της οικονομιας" που σημαινει κλεισιματα εργοστασιων και εντατικοποιηση.

Σιγουρα η ελλειψη φερεγγυας εναλλακτικης προτασης που να εξυπηρετει τα λαικα συμφεροντα μαζικοποιει και την ταση για εξοδο απο την χωρα. Ο λαος δεν εχει καμια εμπιστοσυνη οτι ο εκδημοκρατισμος πραγματι θα προχωρησει. Απο την αλλη πλευρα ενα κομματι του πληθυσμου προσανατολιζεται, οπως συμβαινει σ' ολες τις χωρες του τριτου κοσμου, στην μεταναστευση. Ελπιζει οτι πηγαινοντας σε πιο ανεπτυγμενες καπιταλιστικες χωρες, παρα την εκμεταλλευση που θα υποστει, τουλαχιστον θα βελτιωσει αμεσα τη ζωη του..

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ

Η διοδος απο την οποια πρεπει να περασουν οι Αλβανοι για να πανε σε πιο ανεπτυγμενα κρατη ειναι η Ελλαδα. Η ιδια, χωρα του ανεπτυγμενου καπιταλισμου, εμφανιζεται σ'ενα κομματι αλβανων προσφυγων, τους λεγομενους βορειοηπειρωτες, σαν χωρα εγκαταστασης.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΠΕΧΤΑΤΙΣΜΟΣ

Ομως η Ελλαδα δεν ειναι μια οποιαδηποτε χωρα. Ειναι μια χωρα που εχει βαλει στο στοχαστρο του επεχτατισμου της την Αλβανια.

Απο την γεννηση του σχεδον το ελληνικο κρατος επεδιωκετην επεχταση του στην Αλβανια. Στην αρχη προσπαθουσε να δημιουργηθει ενα δυαδικο κρατος Ελλαδας - Αλβανιας (με κυριαρχη βεβαια την Ελλαδα) στα προτυπα της Αυστροουγγαριας.

Στους Βαλκανικους Πολεμους το 1912-13 ειχε συμφωνησει με την Σερβια να μην επιτρεψουν την υπαρξη ανεξαρτητης Αλβανιας ή το πολυ να υπαρξει ενα πολυ μικρο κρατιδιο.

Η καταστροφη του ελληνικου μιλιταρισμου στην μικρα Ασια σημαινε το τελος αυτης της πρωτης φασης επεχτατισμου.

Με το τελος του Β Παγκοσμιου Πολεμου ξανα ο ελληνικος καπιταλισμος διεκδικησε την "Β Ηπειρο". Σ'ολα τα μεταπολεμικα χρονια ηταν στην στρατηγικη του ενα "αυτονομο καθεστως για τους Ελληνες στην Βορεια Ηπειρο". Σε συνεργασια με τις ΗΠΑ επεδιωκε να ανατρεψει με πραξικοπημα το καθεστως Χοτζα.

Αποκορυφωμα της επιθετικης πολιτικης της Ελλαδας ηταν οτι δεν ειχε κλεισει συνθηκη ειρηνης για το τελος του Β Παγκοσμιου Πολεμου με την Αλβανια! Εξακολουθουσε να υπαρχει εμπολεμη κατασταση! Μολις πριν τρια χρονια το ΠΑΣΟΚ υπεγραψε ειρηνη με την Αλβανια!

Αυτο δεν σημαινε οτι ο ελληνικος επεχτατισμος υποχωρησε. Αντιθετα για το ΠΑΣΟΚ η τακτικη αυτη ηταν προσαρμογη στις "νεες πραγματικοτητες" Να διατηρηθει η ελληνικη μειονοτητα, να χρησιμοποιειται σαν μεσο πιεσης προς την Αλβανια και να διατηρηθουν οι ελληνικες διεκδικησεις.

ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΗ ΧΥΔΑΙΟΤΗΤΑ

Η Ν.Δ. απο την αρχη κρατησε μια

πολυ πιο ανοιχτα σωβινιστικη σταση. Ο Μητσοτακης στην αντιπολιτευση δηλωνε οτι θα καταργουσε την συνθηκη ειρηνης με την Αλβανια! Ο Σαμαρας στην προσφατη επισκεψη του στην Αλβανια επιδωθηκε με ζηλο σε πατριδοκαπηλες φιεστες σε χωρια της ελληνικης μειονοτητας.

Μολις ομως αρχισε το κυμα των προσφυγων, που περιμεναν την Ελλαδα να τους υποδεχτει με ανοιχτες αγκαλες, η Ν.Δ. ταστριψε. Φρουροι στα συνορα πυροβολουσαν στον αερα ενω η κυβερνηση "φροντιζει" οι προσφυγες να ζουν σε αθλιες συνθηκες μπας και τους αποθαρυνει να περνουν τα συνορα. Ο Μητσοτακης επισκεπτεται την Αλβανια, εκθειαζοντας το "μεταρρυθμιστικο εργο της κυβερνησης Αλια"! Η Ν.Δ.μετατρεπεται σε στηριγμα του αλβανικου καθεστωτος.

Οι λογοι της αλλαγης πλευσης της κυβερνησης ειναι πολλοι. Ειναι αδυνατον να παρουσιαστει σαν προστατης οποιασδηποτε μειονοτητας οταν η ιδια καταπιεζει με τον πιο βαρβαρο τροπο μια μειονοτητα (τους Τουρκους της Θρακης).

Φοβαται ενα κυμα προσφυγων και απο αλλες βαλκανικες χωρες, που μαστιζονται απο πολιτικη και οικονομικη κριση (Γιουγκοσλαβια, Βουλγαρια). Η πολιτικη της ειναι πολιτικη κλειστων συνορων. Προσφατα Βουλγαροι και Τουρκοι απο την Βουλγαρια εμποδιστηκαν να περασουν τα συνορα. Διαφοροι εθνικιστες ριπογραφουν σε εφημεριδες γραφοντας οτι "Σλαβομακεδονες ή Αλβανοι προσποιουμενοι ελληνικη συνειδηση (!!) προσπαθουν να αλλοιωσουν την πληθυσμιακη συνθεση της Μακεδονιας και Ηπειρου".

Φαινεται οτι οι ελληνες σωβινιστες φοβουνται οτι εκτος της τουρκικης μειονοτητας θα αναγκαστουν να καταπιεζουν και αλλες εθνοτητες.

Η κυβερνηση εσωτερικα ειναι γεματη προβληματα. Καταληψεις σε σχολεια-σχολες, αντιδρασεις και απεργιες στην εισοδηματικη πολιτικη, αντισταση που συνεχως μεγαλωνει στην αποστολη στρατου στον Κολπο. Το μονο που δεν χρειαζεται ειναι ενα καινουργιο μετωπο.

"ΣΑΝ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ"

Επιπλεον οι προσφυγες δεν ειναι ευκολο αντικειμενο εθνικιστικης προπαγανδας. Αυτο που ζητουν σ'ολες τις δηλωσεις τους ειναι δουλεια και ανθρωπινες συνθηκες. Δεν ξεχωριζει κανεις ποιοι ειναι οι Ελληνες και ποιοι ειναι οι Αλβανοι.

Απο συνεντευξεις σε εφημεριδες διαβαζουμε τα λογια των αλβανων προσφυγων. Λογια διαψευσμενων ελπιδων: "Η κατασταση που αντιμετωπιζουμε στην Ελλαδα απο την πρωτη μερα που περασαμε τα συνορα, ειναι απελπιστικη. Δεν εχουμε που να μεινουμε, γυρναμε απο την μια περιοχη στην αλλη, χωρις λεφτα.." Η αμεσοτητα ενος αλβανου με σπασμενα ελληνικα ειναι συγκλονιστικη "Ηρθαμε για κατι πιο δημοκρατια. Αυτο ελεγαν εμας. Βλεπαμε εδω ελευθερια, οχι οπως εμας...Δεν ξερω.Κανεις δεν αγαπαει εδω εμας. Ελληνες αδελφια μας εκλεισαν εδω (ΣΣ Στο στρατοπεδο στο Ρεντη). Εχει φαγητο, ομως και Αλβανια τρωγαμε. Αλβανια οχι ελευθερια. Θελω μεινει στην ελευθερια δουλεψει. Οχι σε τετοιο μερος... Εδω νιωθω σαν ειμαι στην Αλβανια".

Δεν ειναι τυχαιο οτι απαγορευεται να μπουν δημοσιογραφοι στο στρατοπεδο για "λογους εθνικης ασφαλειας"!

Ολα αυτα οδηγησαν την κυβερνηση στην πιο προστυχη,την πιο απανθρωπη πολιτικη. Απο το υπουργειο Εξωτερικων δηλωνοταν χωρις περιστροφες: στους "Βορειοηπειρωτες" απο την ελληνικη μειονοτητα δηλαδη, θα δωθει ασυλο. Ομως ταυτοχρονα θα γινουν ολες οι προσπαθειες (βλεπε πιεσεις) ωστε να επιστρεψουν στα "πατρογονικα τους εδαφη". Τους θελουν πισω στην Αλβανια για να τους χρησιμοποιουν στα διπλωματικα τους παιχνιδια. Στους Αλβανους ομως δεν δινεται ασυλο. Αυτοι "προσωρινα" θα κλεινονται στο Νταχου του Λαυριου οπου χιλιαδες ηδη Κουρδοι, Τουρκοι και καθε εθνικοτητας ειναι στιβαγμενοι σε αθλιες συνθηκες σαν τα ζωα. Πολλοι απο τους Αλβανους στελονται απο τα συνορα πισω στην Αλβανια.

Ρατσισμος και χτηνωδης αδιαφορια για οτιδηποτε μπορει να σημαινει ανθρωπινη ζωη.

Η μονη πολιτικη που πρεπει να υποστηριζει η αριστερα ειναι αυτη των "ανοικτων συνορων", οπως για τους μεταναστες απο οποιαδηποτε χωρα, οσοι θελουν ας ερθουν. Ο μονος τροπος για να μην υπαρξει διασπαση στην εργατικη ταξη, ειναι αυτοι οι ανθρωποι να αποκτησουν τα ιδια δικαιωματα με τους Ελληνες εργατες.

Ειναι ο μονος τροπος για να μην γινουν αντικειμενα της πιο αγριας εκμεταλλευσης. Να δουλευουν για ενα κομματι ψωμι. Να μην στραφει ενα κομματι της εργατικης ταξης εναντια στο αλλο χρησιμοποιωντας εναν τυφλο εθνικισμο.

Παλευοντας στα συνδικατα η εργατικη ταξη για ιδια δικαιωματα στους Αλβανους και ξενους εργατες διατηρειται ενιαιο το μετωπο της ταξης. Πραγμα απολυτα αναγκαιο σε περιοδο οικονομικων διεκδικητικων αγωνων. Ανοιγεται ετσι αλλο ενα μετωπο εναντια στον Μητσοτακη και μετατρεπεται σε μπουμεραγκ η εθνικιστικη του πολιτικη.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΑΞΗ

Στην Ευρωπη, στην Ελλαδα αλλα και εδω στη νοτια Κυπρο, εμφανιστηκαν τα τελευταια χρονια θεωριες που υποστηριζουν οτι η εργατικη ταξη ειναι ανικανη πια σαν **επαναστατικο υποκειμενο**. Θεωριες που η καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου τις εκανε ιδιαιτερα δημοφιλεις αναμεσα σε πολλους αριτερους διανοουμενους.

Αυτες οι θεωριες βασιζονται στο οτι η κριση και οι αλλαγες στην ΕΣΣΔ και τις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης ειναι η τελικη ηττα της εργατικης ταξης που αποδεικνυει την περιθωριοποιηση και την ανικανοτητα της να παιξει τον ρολο του επαναστατικου υποκειμενου.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

> "Το ζητημα δεν ειναι ποιο στοχο **οραματιζεται** για την ωρα αυτο ή το αλλο μελος του προλεταριατου, ή ακομα και ολοκληρο το προλεταριατο. Το ζητημα ειναι **τι ειναι το προλεταριατο** και ποιο δρομο, ποια δραση, θα αναγκαστει ιστορικα να ακολουθησει σε συμφωνια με την δικη του **φυση**." (Κ.Μαρξ "Η Αγια Οικογενεια")

Ο Μαρξ χαρακτηριζε την εργατικη ταξη σαν την επαναστατικη ταξη, οχι μονο γιατι ηταν η πιο μεγαλη ταξη της κοινωνιας ή επειδη ηταν καταπιεσμενη και θα εξεγερνοταν εξαιτιας καποιας ηθικης νομοτελειας αλλα γιατι **αντικειμενικα** ειχε καποια χαρακτηριτικα που της εδιναν την δυνατοτητα απο "ταξη καθ'εαυτο να γινει ταξη για τον εαυτο της". Να λειτουργησει δηλαδη συλλογικα, για τα συλλογικα συμφεροντα της ιδιας και της υπολοιπης ανθρωποτητας.

Αυτα τα χαρακτηριστικα που φερνει μαζι της, απο την φυση της η εργατικη ταξη ειναι αυτα που ο ιδιος ο καπιταλισμος της δινει. Πρωτα απο ολα ειναι η συλλογικοτητα. Ο καπιταλισμος οπως και καθε ταξικη κοινωνια χαρακτηριζεται απο τον ταξικο ανταγωνισμο. Στον καπιταλισμο εχουμε δυο κυριως ανταγωνιστικες ταξεις, τους αστους και τους εργατες. Μια μειονοτητα, που ελεγχει την παραγωγη και το υπερπροιον επειδη εχει τον ελεγχο των μεσων παραγωγης, και τις μαζες των εργατων που δουλευουν τα μεσα παραγωγης. Ο καπιταλισμος βαζει στην ιδια μοιρα τεραστιες μαζες εργατων σε ολοκληρο τον κοσμο, ανεξαρτητα απο το αν το συνειδητοποιουν οι ιδιοι και σε ποιο βαθμο. Ανεξαρτητα δηλαδη απο το ποσο εξατομικοποιημενος νοιωθει ο καθε εργαζομενος, ανεξαρτητα απο το ποσες διασπασεις μπορει να εχει η εργατικη ταξης εξαιτιας της ρατσας, του εθνους του φυλου κλπ.

Ομως οι συνθηκες ζωης και δουλειας της εργατικης ταξης ειναι διαφορετικες απο αυτες οποιασδηποτε αλλης καταπιεσμενης ταξης στην ιστορια. Η εργασια της στην μεγαλη βιομηχανικη καπιταλιστικη παραγωγη την οδηγει στο να οργανωθει και να ενεργει σαν ενα ομοιογενες συνολο. Οι εργατες μαθαινουν οργανωση απο τους ιδιους τους καπιταλιστες μεσα στους χωρους δουλειας τους. Χωρις οργανωση βλεπουν οτι δεν μπορουν να λειτουργησουν. Αντιθετα βλεπουν οτι με οργανωση γινονται πιο αποδοτικοι.

Δεν ειναι ομως μονο στην οργανωση που οι εργατες εκπαιδευονται απο τους καπιταλιστες αλλα και στην ταξικη αλληλεγγυη. Εχουν συνεχεια μπροστα τους την ταξικη συνειδηση και αλληλεγγυη που εχουν μεταξυ τους οι καπιταλιστες οταν εχουν να αντιμετωπισουν τους εργατες. Βεβαια οι καπιταλιστες ενω θελουν οργανωμενους τους εργατες στην παραγωγη κανουν οτι μπορουν για να τους διασπασουν οταν τους δουν να οργανωνονται για να διεκδικησουν αιτηματα με στοχο να καλυτερεψουν τη ζωη τους.

Οταν η εργατικη ταξη δεν ειναι πολιτικα και κοινωνικα ανεπτυγμενη τοτε αναποφευκτα τα μελη της θα χαρακτηριζονται απο οπισθοδρομικες και αντιδραστικες αντιληψεις. Αλλα απο την αρχη ο καπιταλισμος στηριζονταν στην χρησιμοποιηση ολο και ανωτερης τεχνολογιας. Ετσι ειναι υποχρεωμενος να μορφωνει την εργατικη ταξη. Με τη μορφωση μειωνεται η επιδραση των προκαταληψεων και των δεισιδαιμονιων. Ακομα παραπανω μειωνονται αυτα οταν οι εργατες αναγκαζονται να αγωνιστουν ενωμενοι για να προστατευτουν απο τα χτυπηματα της αστικης ταξης.

Το πιο σημαντικο πλεονεκτημα της εργατικης ταξης ειναι η οικονομικη της δυναμη. Η εργατικη ταξη ενωμενη εχει μια τεραστια οικονομικη δυναμη. Αυτο φαινεται πολυ καθαρα οταν κατεβαινουν σε απεργια εργατες που δουλευουν σε ζωτικης σημασιας τομεις της οικονομιας και επηρεαζουν την οικονομια στο συνολο της.

Αυτα ολα ειναι που κανουν την εργατικη ταξη το **επαναστατικο υποκειμενο**. Την ταξη δηλαδη που απο την φυση της εχει ολα εκεινα τα χαρακτηριστικα που μπορουν να την κανουν ικανη να ανατρεψει τη κοινωνια της εκμεταλλευσης και των ανταγωνισμων, και να χτισει μια αλλη κοινωνια προς οφελος της

πλειοψηφιας.

ΤΙ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ;

Οσοι υποστηριζουν οτι η εργατικη ταξη επαψε να ειναι το επαναστατικο υποκειμενο στηριζουν αυτη την αποψη σε καποιες αλλαγες που ισχυριζονται οτι εχουν γινει στην εργατικη ταξη.

Πρωτα στην "αποβιομηχανοποιηση" του προλεταριατου. Υποστηριζουν οτι εξαιτιας της τεχνολογιας μειωθηκε το ποσοστο του βιομηχανικου προλεταριατου. Αυτο το επιχειρημα στηριζεται πρωτα και κυρια στο λαθεμενο χαρακτηρισμο του ποιος ειναι εργατης.

Συνηθως συνδεουν τον εργατη με βαρεια και χειρωνακτικη εργασια. Αυτοι που εργαζονται στα γραφεια δεν θεωρουνται εργατες διοτι δεν καταβαλλουν μυικη δυναμη για τη διεκπεραιωση της εργασιας τους. Αυτη η αποψη συνδεεται και με την θεωρια της "αποειδικευσης". Η θεωρια αυτη λεει οτι η τεχνολογικη εξελιξη εχει οδηγησει στην αντικατασταση του μαστορα, του ειδικευμενου τεχνιτη απο τον πειθηνιο εργατη-ρομποτ. Οτι η εργατικη ταξη εχει μετατραπει απο την κυρια δυναμη βιομηχανικης παραγωγης σε βοηθητικο παραγοντα, και κυριως περιοριζεται σε χειρωνακτικες εργασιες οπου δεν απαιτουνται ακαδημαικα προσοντα. Ετσι, οι οι εργαζομενοι του χεριου λιγοστευουν, και αυξανονται με ταχυ ρυθμο οι εργαζομενοι του πνευματος. Αυτο, για την θεωρια αυτη, εχει σαν φυσικο επακολουθο τη μειωση της εργατικης ταξης αλλα και τη διαφοροποιηση της. Η εργατικη ταξη γινεται ανικανη πια να στηριξει αριστερα κομματα, ή να οργανωθει επαναστατικα, φτιαχνωντας τα εργατικα συμβουλια που να μπορουν να διευθυνουν την νεα κοινωνια.

ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΣΧΕΣΗ

Η εργατικη ταξη δεν ειναι κατι στατικο, ειναι μια δυναμικη πραγματικοτητα. Αλλαζει συνεχεια με τις αλλαγες της ταξικης παλης, και τις αλλαγες της οικονομικης δομης.

Σιγουρα η τεχνολογικη αναπτυξη και η ολοενα μεγαλυτερη χρηση της τελευταιας τεχνολογιας στη βιομηχανικη παραγωγη επηρεασε και την εργατικη ταξη. Οχι ομως με τον τροπο που βλεπουν οι μικροαστοι ρεφορμιστες.

Σημερα η εργατικη ταξη, ακομα και οι χειρωνακτες εργατες, οχι μονο δεν εχει μικρανει αλλα αντιθετα εχει μεγαλωσει παγκοσμια. Μια σειρα απο χωρες-εχουν εξελιχτει σε βιομηχανικες δημιουργωντας μεγαλες μαζες εργατων οπως η Ν. Κορεα, η Ταϊβαν και χωρες της Λατινικης Αμερικης. Ακομη σημερα η εργατικη ταξη ειναι πιο μορφωμενη. Η μορφωση της εγινε αναγκαια εξ αιτιας της αναπτυξης της τεχνολογιας και τη χρηση ολο και πιο πολυπλοκων συσκευων στην παραγωγη και των ηλεκτρονικων υπολογιστων. Ετσι η χειρωνακτικη εργασια συμπληρωνεται ολο και περισσοτερο απο την πνευματικη εργασια.

Ακομη και σε χωρες οπου το καθ'αυτο βιομηχανικο προλεταριατο ειναι μικρο, ειναι εξαιρετικα παραγωγικο. Εχει αλλαξει η φυση της δουλειας του, εχει γινει πολυ πιο ειδικευμενη και μαλιστα πιο εντατικη. Για αυτο ομως τον λογο χρειαζεται πια για την παραγωγη και αναπαραγωγη του υπηρεσιες οπως η εκπαιδευση, περιθαλψη, τουρισμος κλπ. Ετσι η μισθωτη εργασια επεκτεινεται σε αλλους τομεις της οικονομιας εξαιτιας της αυξησης των αναγκων στο χωρο των υπηρεσιων. Η συγκεντωση και συγκεντρωποιηση του κεφαλαιου δημιουργησε νεες μαζες προλεταριων επεκτεινοντας τις συνθηκες και τα χαρακτηριστικα της εργατικης ταξης και στον χωρο των υπηρεσιων. Στρωματα οπως οι λογιστες, οι πωλητες, γραμματεες και αλλοι εχουν χασει τα παλια μικροαστικα χαρακτηριστικα τους. Δεν ειναι πια ενα δυο ατομα διπλα στον εργοδοτη ή τον διευθυντη, αλλα μαζευονται σε μεγαλους αριθμους στον ιδιο χωρο δουλειας. Η πιεση της δουλειας με ηλ. υπολογιστες, το ρολοϊ, τα time sheets, τους σπρωχνουν να αποκτησουν εργατικη συνειδηση, αλλα και τροπους δρασης και αντιδρασης στην εκμεταλλευση ιδιους με της υπολοιπης εργατικης ταξης.

Ακομη το γεγονος οτι δημιουργουνται και καποια νεα μεσαια στρωματα εργαζομενων δεν τα κανει αυτοματα και εχθρους της εργατικης ταξης. Οι μικροαστοι και αλλοι μπορουν να τραβηχτουν απο τους αστους αλλα μπορει να τραβηχτουν και απο τους εργατες. Το κεφαλαιο οταν βρισκεται σε κριση κτυπαει και αυτους.

Σημερα η εργατικη ταξη αναπτυσσει νεες αναγκες, ζητωντας μια καλυτερη ποιοτητα ζωης. Αξιωνει καλυτερο συστημα υγειας, παιδειας, προστασια του περιβαλλοντος κλπ. Ζηταει να εχει μια πιο ανθρωπινη μεταχειρηση αφου οι δυνατοτητες υπαρχουν σε αφθονια.

Ολες αυτες οι αλλαγες δεν αφησαν ανεπηρεαστο τον ιστορικο ρολο της εργατικης ταξης σαν το επαναστατικο υποκειμενο. Δεν τον υποβαθμισαν ομως, αλλα τον δυναμωσαν. Η εξαφανιση της ταξικης παλης ειναι μονο στα ονειρα καποιων, η σημερινη κοινωνια διεθνως συνταρασσεται απο ταξικες συγκρουσεις. Η εργατικη ταξη παραμενει το κλειδι για την προοδο της ανθρωποτητας.

ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ

Στο προηγουμενο τευχος της "διεθνιστικης προ(σ)κλησης γραψαμε για τις κινητοποιησεις του ελληνικου εργατικου κινηματος το περασμενο φθινοπωρο εναντια στη επιθεση της κυβερνησης Μητσοτακη με το ασφαλιστικο νομοσχεδιο. Χαρακτηριζαμε την επιτυχια την κυβερνησης που καταφερε τελικα να το ψηφισει σε νομο σαν μια πυρρεια νικη. Μπορει να καταφερε τοτε η κυβερνηση με την βοηθεια της αντιπολιτευσης να σπασει εκεινο το κινημα αλλα δεν καταφερε να το νικησει κιολας. Οι καταχτησεις του, η μεγαλη συμμετοχη, η αγωνιστικοτητα και ενοτητα στη βαση των εργαζομενων που εμφανιστηκε σε κεινο το κινημα οχι μονο συνεχισαν να υπαρχουν σε πολλα κομματια της εργατικης ταξης που αντιστεκονταν και μετα το σταματημα των γενικων απεργιων στους οργανισμους Κοινης Ωφελειας αλλα εγιναν το παραδειγμα που θα ακολουθουσαν αργοτερα και αλλα τμηματων της εργατικης ταξης και της κοινωνιας.

Οι εργαζομενοι της Πατρας κινητοποιηθηκαν το περασμενο φθινοπωρο εναντια στα ΜΑΤ για να συμπαρασταθουν στην καταληψη των απεργων της Πειραικης Πατραικης μετα απο καλεσμα του ραδιοστασθου του σωματειου των εργαζομενων. Αυτοι ηταν το παραδειγμα που θα ακολουθουσαν αλλα κομματια της εργατικης ταξης στην ιδια τη Πατρα μερικους μηνες αργοτερα.

Ετσι στις 7 του Γεναρη η ιστορια επαναλαμβανονταν.

Οι μαθητες των Λυκειων και των Γυμνασιων καταλαμβανουν πανελλαδικα σε μεγαλη κλιμακα τα σχολεια τους αντιδρωντας στην επιβολη απο την κυβερνηση Μητσοτακη μια σειρας μετρων που σκοπο ειχαν να υποβαθμισουν τις συνθηκες και το επιπεδο σπουδων, προσαρμοζοντας τα στις νεες αναγκες του ελληνικου καπιταλισμου. Οι καταληψεις δεχονται αγρια συκοφαντηση και επιθεση απο την μερια της Κυβερνησης αλλα κρατουν. Οι καθηγητες αρνουνται να παιξουν απεργοσπαστικο ρολο και να παρουν απουσιες. Οι ελιγμοι του υπουργου παιδειας με καποιες υποχωρησεις δεν επεισαν τους μαθητες που τα "θελουν ολα".

Μπροστα στην αδυναμια της Κυβερνησης, και του φιλοκυβερνητικου τυπου αναλαβανουν να σπασουν τις καταληψεις "οι αγανακτισμενοι πολιτες και γονεις", οι τραμπουκοι της Νεας Δημοκρατιας. Σε λυκειο στην Πατρα κανουν εφοδο για να διωξουν τους μαθητες που περιφρουρουσαν την καταληψη τους. Σε καλεσμα για συμπαρασταση τρεχουν εκατονταδες, μαθητες, καθηγητες και αλλοι εργαζομενοι, και διωχνουν τους τραμπουκους. Στο περασμα τους ομως οι τραμπουκοι προλαβαν να δολοφονησουν ενα καθηγητη.

Μετα απο αυτο το κινημα φουντωνει ακομη παραπανω. Οι καταληψεις δυναμωνουν. Η αγαναχτηση των εργαζομενων για την αγρια επιθεση της κυβερνησης ειναι τοσο μεγαλη που αναγκαζει τις συνδικαλιστικες γραφειοκρατιες να αντιδρασουν. Στον αγωνα μπαινουν και οι εκπαιδευτικοι με τριημερη απεργια προβαλοντας και δικα τους αιτηματα. Σε στασεις εργασιας και κινητοποιησεις καλει και η Γενικη Συνομοσπονδια Εργατων Ελλαδας και η συνδικαλιστικη οργανωση των δημοσιων υπαλληλων. Μεγαλα συλλαλητηρια και πορειες οραγανωνονται στις μεγαλες πολεις της Ελλαδας. Ο αγωνας παιρνει διαστασεις.

Ο υπουργος Παιδειας παραιτειται. Η κυβερνηση υποχωρει αλλα το κινημα εχει παρει φορα. Μετα απο επιθεση των ΜΑΤ εναντια σε πορεια των εργαζομενων στην Αθηνα πεθαινουν αλλα 4 ατομα που καηκαν σε κτιριο που πηρε φωτα απο δακρυγονο που εριξε η αστυνομια. Η κυβερνηση δηλωνει οτι ειναι ετοιμη για διαλογο με ολους ξεκινωντας απο "μηδενικη βαση". Τα πραγματα γινονται πολυ ασχημα γι'αυτην, παραπεει αλλα δεν πεφτει. Το κινημα δειχνει τις αδυναμιες του.

ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το κινημα εδειξε απο πολυ νωρις την μαζικοτητα και δυναμικοτητα του και καταφερε να κερδισει σημαντικη συμπαρασταση. Ακομη απο πολυ νωρις αποκτησε μια σημαντικη πολιτικοποιηση με συνθηματα εναντια στις περικοπες δαπανων, εναντια στον προϋπολογισμο και στην συνολικη πολιτικη λιτοτητας της κυβερνησης. Ετσι φανηκαν πανώ με συνθηματα οπως: "Οχι αλλες περικοπες, την κριση δεν πληρωνουν οι σπουδαστες", αλλα και πιο προχωρημενα που συνδεαν την αντισταση στην κυβερνητικη πολιτικη λιτοτητας με την αντισταση στην πολεμοκαπηλη πολιτικη της Ν.Δ. σε σχεση με την κριση στον Κολπο. Τα πανώ "Δωστε λεφτα για την παιδεια και οχι φρεγατες στην Αραβια" και "Δαπανες για παιδεια και οχι πλοια στην Περσια" ηταν τα κυρια πανώ σε καποια Λυκεια της Αθηνας. Το συνθημα "ο υπουργος παιδειας να φυγει απο δω, να παει πεζοναυτης στο Περσικο" ακουγοταν

σε ολες τις διαδηλωσεις.

Το κινημα ηταν τοσο δυνατο που καταληψεις συνεχιστηκαν και στις διακοπες των Χριστουγεννων ενω σε 1800 περιπου σχολεια οι μαθητες υποδεχτηκαν το 1991 στα σχολεια ή με αλλους πιο εκφραστικους τροπους, οπως οι μαθητες του Πολυκλαδικου Λυκειου της Νεας Φιλαδελφιας που μαζι με τους γονεις τους εκλεισαν την Εθνικη οδο φωναζοντας συνθηματα οπως: "Αυτη η παιδεια δεν παιρνει αλλαγη, μονη λυση ειναι η ανατροπη".

Ηταν αυτη η μαζικοτητα, η μαχητικοτητα και η εντονη πολιτικοποιηση που υποχρεωσε την κυβερνηση να κανει την μια υποχωρηση μετα την αλλη και να αναζητα ελιγμους για να γλυτωσει απο μια βαρια ηττα.

Αν καταφερε τελικα να σωθει αυτο το χρωστα στην απειρια του μαθητικου κινηματος και το πυροσβεστικο ρολο της συνδικαλιστικης γραφειοκρατειας που εμποδισε το κινημα να γενικευτει. Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια κρατησε το κινημα, προχωρωντας σε διαπραγματευσεις και παζαρια για το τι θα μπορουσε να δωθει στους φοιτητες, μαθητες και εργατες που να το "αντεχει η οικονομια".

. Πολλα πρεπει να χρωστα και στους ιμπεριαλιστε συμμαχους της η κυβερνηση που αρχισαν τον πολεμο στο Περσικο Κολπο. Το ξεσπασμα του πολεμου εδωσε ακομη ενα σωσιβιο στην ιδια και μια καλη δικαιολογια στην συνδικαλιστικη γραφειοκρατεια να υποχωρησει κανονικα.

Παρολα αυτα η αγωνιστικη διαθεση του κοσμου δεν εχει σβησει. Καποιες καταληψεις επιμενουν ακομη να κραταν σε καποιες σχολες. Αλλα και ο κοσμος που βγηκε στους δρομους μεσα απο αυτο το κινημα δεν εχει παει στο σπιτι του. Εχοντας καπως το αισθημα του νικητη συνεχιζει να βρισκεται στους δρομους και να αντιστεκεται στην πολεμοκαπηλεια και την πολιτικη λιτοτητας της κυβερνησης Μητσοτακη. Αυτη η διαθεση φαινεται απο την μεγαλη μαζικοτητα και τον εντονο αντικυβερνητικο χαρακτηρα που ειχαν οι αντιπολεμικες κινητοποιησεις που οργανωθηκαν μετα το ξεσπασμα του πολεμου.

Το κινημα των καταληψεων, με την περιορισμενη εστω νικη του, και τις αλλες καταχτησεις του, την μαχητικοτητα, την συμπαρασταση που κερδισε, αλλα ιδιαιτερα με την πολιτικοποιηση ενος σημαντικου κομματιου της νεολαιας, θα αφησει και αυτο οπως και το εργατικο κινημα του περασμενου Φθινοπωρου βαθεια τα σημαδια του. Και οχι μονο. Η επαναστατικη πολιτικη που τα προηγουμενα χρονια ηταν στο περιθωριο, αρχιζει σιγα - σιγα να βγαινει στο προσκηνιο και να αποκτα την δυνατοτητα να παιξει ενα σημαντικο ρολο μεσα στη νεολαια και τους εργαζομενους.

Το αντιπολεμικο κινημα που αυτη την στιγμη φουντωνει παντου μπορει να δωσει στο ελληνικο εργατικο κινημα, την ευκαιρια για μια ακομη μαχη και ισως μια μεγαλυτερη νικη, που μπορει να αναγκασει την κυβερνηση να αποσυρει τις φρεγατες της απο τον Κολπο και την υποστηριξη της στους "συμμαχους". Οχι στη βαση της λογικης του Παπαντρεου, επειδη η Ελλαδα θα μεινει εξω απο την μοιρασια της "νεας ταξης πραγματων", αλλα μιας ξεκαθαρης αντιθεσης σε αυτο τον ιμπεριαλιστικο πολεμο και της διεθνιστικης αλληλεγγυης μας στους Παλαιστινιους και τους αλλους εργαζομενους.

«ΡΩΜΑ·Ι·ΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ»

"Ποιοι νομιζετε οτι ειστε, η Ρωμαικη αυτοκρατορια;". Η ερωτηση της αγανακτησμενης ιρακινης προς τους κινηματογραφιστες του CNN στην Βαγδατη, μπροστα σε ενα μεγαλο κρατηρα απο βομβα, μεταδοθηκε σε ολο τον κοσμο.

Η ιρακινη χτυπησε διανα. Ο ιμπεριαλισμος, η δημιουργια **αυτοκρατοριας**, η κυριαρχια μιας κεντρικης κρατικης εξουσιας πανω σε μεγαλες περιοχες και διαφορους λαους, υπαρχει απο την εμφανιση των ταξικων κοινωνιων. Εχουμε και μεις τον δικο μας μεγαλο ιμπεριαλιστη, τον "Μεγα" Αλεξανδρο.

Καθε ιμπεριαλισμος ομως διαφερει απο τους αλλους, στα αιτια που τον δημιουργουν, αλλα και στην μορφη που παιρνει και στον τροπο με τον οποιο επιβαλλεται η ιμπεριαλιστικη εξουσια, στα αποτελεσματα αυτης της εξουσιας.

Για αυτο δεν κερδιζουμε πολλα συγκρινοντας τον ιμπεριαλισμο ας πουμε του Αλεξανδρου με τον σημερινο αμερικανικο ιμπεριαλισμο. Η κυριοτερη διαφορα τους δεν ειναι οτι ο ενας ηταν εξοπλισμενος με δορατα και ο αλλος με πυρηνικα οπλα. Ειναι οτι ο σημερινος ιμπεριαλισμος ειναι γεννημα-θρεμα του καπιταλιστικου συστηματος.

Ο καπιταλισμος απο την γεννηση του στηριχθηκε σε ιμπεριαλιστικες πολιτικες. Αυτο που οι μαρξιστες ονομαζουν "πρωταρχικη συσσωρευση κεφαλαιου", το μαζεμα δηλαδη των απαραιτητων ποσοτητων κεφαλαιου για να γινουν οι πρωτες επενδυσεις και να αρχισει η μεγαλης κλιμακας καπιταλιστικη βιομηχανικη παραγωγη, στηριχθηκε αναμεσα σε αλλα και στην λεηλασια απο την Ισπανια και την Πορτογαλια του χρυσου της Κεντρικης και Νοτιας Αμερικης. Οι εμποροι σκλαβων απο την Αφρικη στην Αγγλια καταφεραν (με την βοηθεια και απο την λεηλασια της Ινδιας) να μαζεψουν αρκετα κεφαλαια ωστε να μπορεσουν να χτισουν και να λειτουργησουν τα εργοστασια που θα την εκαναν την πρωτη βιομηχανικη χωρα στον κοσμο.

Ομως η κατασταση που ο Λενιν χαρακτηριζε "ο Συγχρονος Ιμπεριαλισμος" εχει τις ριζες του στο τελος του 19ου αιωνα. Οπως το περιγραφουν, αναμεσα σε αλλους, ο Λενιν και ο Μπουχαριν, εκεινη την περιοδο στις αναπτυγμενες καπιταλιστικα χωρες της Ευρωπης και την Αμερικη εξαφανιζεται για τα καλα οσος υπηρχε ακομα απο τον καπιταλισμο της "ελευθερης αγορας".

Σε αυτην την "ελευθερη αγορα", κατα τους οπαδους του καπιταλισμου, ενας τεραστιος αριθμος επιχειρησεων ανταγωνιζονταν η μια την αλλη και προσφεραν ετσι την καλυτερη δυνατη εξυπηρετηση στους καταναλωτες, και την πιο οικονομικη χρηση των φυσικων και ανθρωπινων πορων. Στην πραγματικοτητα τα πραγματα δεν ηταν ποτε ακριβως ετσι, και ο παραδεισος της "ελευθερης αγορας" υπηρχε μονο στα κεφαλια και την φαντασια των αστων και των προπαγανδιστων τους, οπως σημερα υπαρχουν και στη φαντασια πολλων αριστερων οψιμων οπαδων της "αγορας".

Χαρακτηριστικα ωστοσο του καπιταλισμου, οπως τα ειχε διαπιστωσει ο Μαρξ, ειναι η συγκεντρωση κεφαλαιου, η συσσωρευση δηλαδη κερδων απο τις επιτυχημενες επιχειρησεις, και η συγκεντρωποιηση του κεφαλαιου, δηλαδη η συνενωση ή συγχωνευση επιχειρησεων σε μεγαλυτερες. Εκεινη την εποχη, κοντα στο τελος του 19ου αιωνα, αυτες οι τασεις οδηγουν στην δημιουργια του **μονοπωλιακου καπιταλισμου**. Την εξαφανιση του "ελευθερου ανταγωνισμου", και την κυριαρχια τεραστιων επιχειρησεων, ακομα παραπανω την δημιουργια συμφωνιων αναμεσα σε αυτες τις τεραστιες επιχειρησεις, τα τραστ και τα καρτελ. Εξαφανιζεται ετσι ο "ελευθερος ανταγωνισμος" και την θεση του παιρνει η κυριαρχια μονοπωλιων, που ελεγχαν τεραστια κομματια της αγορας. Τα μονοπωλια αυτα παιζουν τοσο σοβαρο οικονομικο και πολιτικο ρολο, που βρισκονται σε στενοτατη συνεργασια, σχεδον συγχωνευονται, με το κρατος, δημιουργωντας αυτο που ονομαστηκε "κρατικομονοπωλιακος καπιταλισμος".

Οι επιχειρησεις αυτες εχουν σαν πεδιο δρασης τους οχι το εθνικο κρατος απο το οποιο προηλθαν, αλλα την παγκοσμια αγορα. Τα κεφαλαια που εχουν συσσωρευσει αυτα τα μονοπωλια ειναι τοσο πολλα που δεν υπαρχουν πια αρκετες ευκαιριες να επενδυθουν κερδοφορα στην "πατριδα" τους. Αποτελεσμα η τεραστια αυξηση στην εξαγωγη οχι μονο εμπορευματων αλλα και κεφαλαιων, ο ανταγωνισμος για επενδυσεις σε ξενες και μακρινες χωρες, για το ποιος θα εξασφαλισει φτηνο εργατικο δυναμικο και πρωτες υλες.

Ο "ελευθερος" ανταγωνισμος που εχει σχεδον εξαφανισθει **μεσα** στα διαφορα κρατη, εμφανιζεται τωρα στην παγκοσμια αγορα, αναμεσα στις διαφορες ομαδες κεφαλαιοκρατων.

Τωρα ομως οι ανταγωνιστες δεν ειναι πια μικρες επιχειρησεις που στηριζονται κυρια σε τακτικες οπως το ριξιμο των τιμων, την διαφημιση, και αλλες λιγο-πολυ "αθωες" δραστηριοτητες για να πολεμησουν τον ανταγωνιστη τους. Βεβαια το ξεζουμισμα των εργατων για να παραγουν πιο φτηνα προιοντα απο τους εργατες του ανταγωνιστη δεν ηταν

ποτε αθωο. Τωρα ομως, καθως πλαι στον καπιταλιστη μπαινει σαν συνεταιρος το κρατος, ο ανταγωνισμος παιρνει ασυγκριτα χειροτερες μορφες. Απο οικονομικος γινεται αναποφευκτα στρατιωτικος. Οι κατακτησεις ξενων χωρων ειναι πια πολλες φορες επιθυμητες οχι μονο επειδη ο κατακτητης θελει να εχει τον ελεγχο για να λεηλατησει τον πλουτο της, αλλα ακομα και για να μην την κατακτησει το αντιπαλο κρατος ή ο αντιπαλος συνασπισμος και να δυναμωσει. Ταυτοχρονα, οι οικονομικες κρισεις του παγκοσμιου καπιταλισμου χειροτερεψαν. Ο ιμπεριαλισμος δεν ηταν ετσι καποια "λανθασμενη" πολιτικη "κακων" κυβερνησεων, αλλα μια πολιτικη που πηγαζε αναποφευκτα απο τις εξελιξεις και αλλαγες στην παγκοσμια καπιταλιστικη οικονομια.

Ο Πρωτος Παγκοσμιος Πολεμος ηταν η αποδειξη οτι η ανθρωποτητα ειχε μπει σε μια εποχη "πολεμων και επαναστασεων" οπως την χαρακτηρισε ο Λενιν. Η επαναστατικη αριστερα στις αρχες του αιωνα εβλεπε μονο μια σωτηρια: την ανατροπη του συστηματος που γεννουσε τους πολεμους αυτους. Το διλημα ηταν, οπως το εβαλε η γερμανιδα επαναστατρια Ροζα Λουξεμπουργκ, "Σοσιαλισμος ή Βαρβαροτητα"

Μεσα στα τελευταια δυο-τρια χρονια ομως ενα κυμα περιεργης ευφοριας κατελαβε σταδιακα την ρεφορμιστικη αριστερα παγκοσμια, αλλα και στην Κυπρο. Δεν ειναι μονο το ΑΔΗΣΟΚ που ανακαλυψε ξαφνικα οτι πρεπει και μπορουμε να γινουμε μελητης ΕΟΚ, επειδη αυτη δεν ειναι πια ο κακος νατοϊκος ιμπεριαλιστικος συνασπισμος. Το ΑΚΕΛ μπορει να διαπιστωνει στις θεσεις για το 17ο Συνεδριο ("Χαραυγη" 24/06/90) οτι"οι αντιδραστικες δυναμεις διαδραματιζουν ακομα σημαντικο ρολο επικινδυνο γι τουςλαους." Ομως στο ιδιο ντοκουμεντο διαβαζουμε οτι "Επιβαλλεται η δημιουργια ενοςσυστηματος συνολικης ασφαλειας ικανου να οδηγησει στην επιλυση των οικουμενικων προβληματων και να εξασφαλισει διαρκη ειρηνη." Διαβαζουμε ακομα οτι πρεπει "να δοθει προτεραιοτητα στις πανανθρωπινες αξιες και στην λυση των οικουμενικων προβληματων, που απειλουν ολες τις ταξεις, ολα τα εθνη και ολα τα κρατη στον ιδιο βαθμο και επομενως προσλαμβανουν υπερταξικο χαρακτηρα." Μπορει λοιπον να υπαρχουν "ακομα" καποιες "αντιδραστικες δυναμεις". Αλλα υπαρχουν και ελπιδες "ολες οι ταξεις" να συνεργαστουν για να "εξασφαλισουν διαρκη ειρηνη".

Σιγουρα ο ιμπεριαλισμος εχει αλλαξει, και μαλιστα πολλες φορες, απο την εποχη του Λενιν. Το τελος του Δευτερου Παγκοσμιου ακολουθησε το ξηλωμα των αποικιων των παλιων αποικιοκρατικων δυναμεων. Οι ΗΠΑ πηραν την πρωτοκαθεδρια απο την Αγγλια, σαν η κυρια ιμπεριαλιστικη δυναμη. Ο μεταπολεμικος ιμπεριαλισμος στηριχθηκε σε διαφορετικους μηχανισμους για να επιβληθει σε ενα κοσμο που οι αποικιες εδωσαν την θεση τους σε ανεξαρτητα κρατη.

Μαζι με αυτα, εγιναν μια σειρα αλλες σημαντικοτατες αλλαγες. Η επανασταση του ρωσικου προλεταριατου ηττηθηκε κατω απο την πιεση του διεθνους ιμπεριαλισμου και την προδοσια των σοσιαλδημοκρατικων κομματων. Ο κληρονομος της, ο σταλινικος Κρατικος Καπιταλισμος, εγινε ενας αλλος ιμπεριαλισμος, μικροτερος αλλα εξισου ωμος και αδιστακτος οπως ο αμερικανικος. Μια σειρα χωρες, οπως η Ελλαδα αλλα ακομα και η Κυπρος, μετατραπηκαν απο χωρες του "τριτου κοσμου" σε αναπτυγμενες καπιταλιστικες χωρες, απο θυματα του ιμπεριαλισμου οχι σε "λακεδες" και "υπηρετες" του, αλλα μικρους συνεταιρους των μεγαλων ιμπεριαλιστων, κρικοι της αλυσιδας των ιμπεριαλιστικων κρατων.

Η σταλινικη αριστερα διεθνως δεν μπορουσε φυσικα, δεν ηθελε στην πραγματικοτητα, να δει τιποτα απο ολα αυτα. Ο ιδιος ο δικος της ρολος αλλαξε μαζι με την υπολοιπη πραγματικοτητα, πλησιασε και εγινε σχεδον αξεχωριστη απο τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα που σταθηκαν οι μεγαλοι εχθροι των πρωτων επαναστατικων κομμουνιστικων κομματων. Το 1990-91 ειναι η χρονια που η ρεφορμιστικη αριστερα εφαγε ενα απο τα μεγαλυτερα χαστουκια. Οταν αυτη υμνουσε τον ερχομο της παγκοσμιας ειρηνης, ξεκινουσε ο μεγαλυτερος πολεμος εδω και 45 χρονια.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ.. ΩΡΑ ΓΙΑ ΜΠΙΖΝΕΣ

Η εισβολη του Ιρακ στο Κουβειτ τον περασμενο Αυγουστο και η καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου στην Σ.Ενωση και την Αν. Ευρωπη, εδωσαν στον αμερικανικο ιμπεριαλισμο την χρυση ευκαιρια (αφου εβαλαν και το χερι τους για να την δημιουργησαν) που ζητουσε απο την ηττα του Βιετναμ, οχι μονο να ξεπερασει τα προβληματα που ειχε η παραπαιουσα τα δυο τελευταια χρονια αμερικανικη οικονομια, αλλα να δοκιμασει να επιβαλει και την παγκοσμια κυριαρχια της.

"Η Αμερικη προσαρμοζει παντα το παθος της ηθικης της, στις στιγμιαιες επιθυμιες της" σημειωνει ο αμερικανος ακαδημαϊκος Arthur Schlesinger.

Ολες οι αμερικανικες προσπαθειες γι' αποφυγη του πολεμου ειχαν μοναχα ενα στοχο, τον πολεμο. Οργανο τους το συμβουλιο ασφαλειας και τα ψηφισματα του.

Τελικα πετυχαν το σκοπο τους. Ο πολεμος ξεκινα. Στοχος οχι μονο ο πρώην μπραβος των αμερικανων Σανταμ Χουσειν, αλλα και η ολοκληρωτικη καταστροφη του Ιρακ καθως και μερος του Κουβειτ. Τι ειρωνεια, ο Baker δηλωνε μετα το περιφημο ψηφισμα του Συμβ. Ασφαλειας οτι "η καταστροφη του Ιρακ συγκρινεται μ' αυτη της Αιθιοπιας απο την φασιστικη Ιταλια του 1930".

Ο πολεμος συνεχιζετα, δεκαδες χιλιαδες οι αεροπορικες επιθεσεις, χιλιαδες αμαχοιθυματα, ερειπια οι πολεις. Οι Μπιζνες αρχιζουν. Ποιος θα οικοδομησει το καταστρεμμενο Κουβειτ μετα τον πολεμο; Τα συμβολαια ειναι ηδη ετοιμα. Φερουν το ονομα ενος μοναχα εργολαβου: ΗΠΑ. Ποσο: 100 δισεκατομμυρια δολλαρια κατα το περιοδικο Time.

Συμφωνα με το ιδιο περιοδικο στον πολυτελες Sheraton του Taef της Σ. Αραβιας, ο εμιρης του Κουβειτ συζητα με τους αμερικανους την εκχωρηση της εκμεταλευσης των πετρελαιοπηγων του σ' αμερικανικες εταιρειες για τουλαχιστον 50 χρονια, ενω εχουν ηδη υπογραψει συμβολαια με την αμερικανικη εταιρεια Bechtel και το US Army Corps of Engineers αξιας μερικων δισ. δολλαριων για την κατασκευη στρατιωτικων βασεων σ' ολες τις χωρες του περσικου κολπου.

Η παραπαιουσα αμερικανικη οικονομια βρηκε στον πολεμο το φαρμακο για την αναρρωση της ενω η "νομιμη κυβερνηση" του Κουβειτ διαθετει μονο στο Λονδινο 400 δισεκατομυρια εκατομμυρια δολλαρια ενω ο πολεμος συντηρειται με εισφορες απο την Σαουδικη Αραβια 13 δισσεκατομμυρια, Ιαπωνια 11 δισσεκατομμυρια, Γερμανια 5 δισσεκατομμυρια, Αρ. Εμιρατα, Ομμαν, Καταρ 13 δισσεκατομμυρια.

Ο Μπους ζητα με "καθαρη καρδια" στον επομενο προυπολογισμο το ποσο ρεκορ για στρατιωτικες δαπανες των 296 δισσεκατομμυριων δολλαριων. Ενω η εταιρεια που κατασκευαζει τους Patriot εργαζεται επι 24 ωρου βασεως για να εκτελεσει παραγγελιες μερικων δισσεκατομμυριων.

Ο πολεμος στον κολπο δεν γινεται μονο για το πετρελαιο.... οι μπιζνες συνεχιζονται!!!

"STOP THIS BLOODY WAR NOW"

Μπροστα σ' αυτη την υποκρισια του Μπους και των συμμαχων του για "επιβολη της διεθνους νομιμοτητας" καλυτερα θα λεγαμε στη μοιρασια της πιττας, οι αντιπολεμικες εκδηλωσεις συνεχιζονται καθημερινα για πεντε μηνες τωρα.

Η Αμερικη εχει γνωρισει πρωτογνωρες για το μεγεθος τους διαδηλωσεις, μ' επικεφαλης φοιτητες και εργατες. Στις 19 και 26 του Γεναρη πανω απο μισο εκατομμυριο κοσμος βρωντοφωναξε εξω απο τον λευκο οικο "Εξω οι αμερικανοι απο τον κολπο" , "Οχι αιμα για το πετρελαιο", "Σταματειστε τον πολεμο του Μπους", "Λεφτα για δουλεια, υγεια, στεγη, παιδεια". Ενω 192 εκκλησιες δινουν ασυλο σε εκατονταδες αντιρρησιες συνηδεισης στο Σ. Φρανσισκο και στο Λος Αντζελες.

Για την προετοιμασια αυτων των εκδηλωσεων πολλοι εργατες εχουν σπαταληση τις μερες της θερινης τους αδειας.

Διαδηλωσεις εγιναν και εξω απο την αμερικανικη πρεσβεια στο Ισραηλ απο αμερικανιδες τουριστριες με κυριο συνθημα "Ναι στην Ιντιφατα, οχι στην πολιτικη Μπους". Ακομα και η αρχουσα ταξη ειναι διασπασμενη, 400 αμερικανικες εταιρειες δημοσιευσαν ολοσελιδες αγγελιες στον τυπο με τον τιτλο "Η τιμη της βενζινης δεν δικαιολογει τον πολεμο".

Μαζικες διαδηλωσεις εχουν γινει σ' ολητην Ευρωπη, Αφρικη, Ασια, Ιαπωνια. Πανω απο 200.000 διαδηλωτες αξιωνουν στο Παρισι παραιτηση του Μιτεραν για την επιλογη του να σταθει στο πλευρο του αμερικανικου ιμπεριαλισμου και οδηγουν στην παραιτηση του υπουργου αμυνας Σεβενμαν. Στην Βοννη πανω απο 300.000 διαδηλωτες, 24 ωρες μονο μετα την αποστολη πυραυλων Hawk και Rolant στην Τουρκια καλουν την κυβερνηση Κολ να παραιτηθει και αξιωνουν απο τους αμερικανους και τους συμμαχους τους να φυγου ν απο τον κολπο. Τις επομενες μερες το κυμα των αντιρρησιων συνεδει-

σης συνεχως αυξανεται και πηρε κατα το γερμανικο υπουργειο αμυνας μαζικες διαστασεις.

Τις ιδιες μερες στην Κυπρο, με το παραδοσιακο αντιιμπεριαλιστικο κινημα και το μεγαλο κομμουνιστικο κομμα, "χιλιαδες λαου υμνουν τον Γριβα".

Την ιδια μερα που στην Βαρκελωνη και το Λονδινο χιλιαδες λαου αξιωνουν τερματισμο του ιμπεριαλιστικου πολεμου ο Βασιλειου τασσεται υπερ "της πολεμικης επιχειρησης των αμερικανων ακι συμμαχων τους".

Την ιδια μερα που η "Αληθεια" κατηγορει κυπριους δασκαλους γιατι μιλουν στους μαθητες τους εναντιον της πολεμικης επιλογης του Μπους, στην Φραγκφουρτη χιλιαδες καθηγητες και μαθητες αξιωνουν τερματισμο του πολεμου και αποχωρηση των αμερικανων απο τον κολπο.

Ο πολεμος εχει ξεχυλησει μεσα στις ιδιες τις ιμπεριαλιστικες επιδρομικες δυναμεις, σαν ταξικος, οχι εθνικος πια.

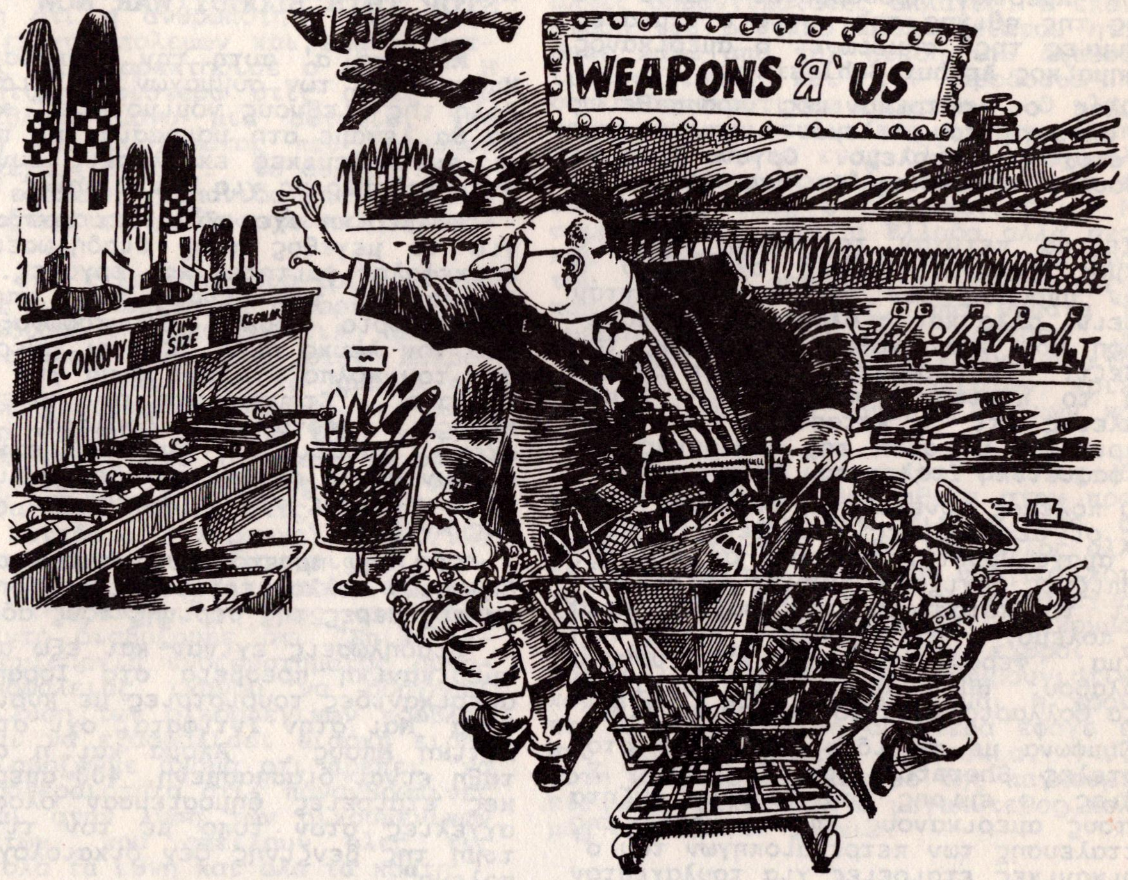

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ή ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ;

Την τελευταια περιοδο εγιναν στη νοτια Κυπρο μια σειρα απο κινητοποιησεις εναντια στην μολυνση του περιβαλλοντος και την οικολογικη καταστροφη. Μερικες απο αυτες μαλιστα ηταν αρκετα δυναμικες και μαζικες, οπως οι κινητοποιησεις των κατοικων της Λακαταμιας που αναγκασαν την κυβερνηση να κλεισει το εργοστασιο κατασκευη μπαταριων DEXEL που μολυνε την περιοχη με μολυβδο. Οι κατοικοι των χωριων της περιοχης Μονης, εφτασαν να αποκλεισουν τον δρομο Λευκωσιας - Λεμεσου και να συγκρουονται με την αστυνομια για να αναγκασουν την κυβερνηση να αναθεωρησει την σταση της και να μετακινησει, τρια χιλιομετρα πιο κατω, σταθμο επεξεργασιας λυματων. Ειχαμε ακομη κινητοποιησεις εναντια στο βαφειο Rainbow στο Ακακι, για προστασια του δασους της Ακαδημιας, για το φραγμα στο Διαρυζο, για να σωθει η παραλια των φοινικουδων στη Λαρνακα και αλλα.

Αυτα μαζι με το ξεσπασμα του πολεμου στον Περσικο Κολπο που απειλει την ανθρωποτητα με μια τεραστια οικολογικη καταστροφη, ευαισθητοποιησαν ενα κοσμο γυρω απο το ζητημα της προστασιας του περβαλλοντος αλλα εβαλαν και καποια ερωτηματα.

Στις περισσοτερες απο τις περιπτωσεις αυτες οι κινητοποιησεις ειχαν αιτηματα που τις εφερναν αντιμετωπες με αλλα, καταπιεσμενα, τμηματα της κοινωνιας. Το κλεισιμο του εργοστασιου της Dexel ειχε σαν αποτελεσμα να απολυθουν οι 40 περιπου εργατες που δουλευαν εκει και να κινητοποιηθουν οι κατοικοι του Τσεριου για να μην μετακινηθει στην περιοχη τους το εργοστασιο. Οι κινητοποιησεις εναντια στο χτισιμο Γυμνασιου στο δασος της Ακαδημιας, διχασαν τους κατοικους της περιοχης. Το ιδιο εγινε και για το φραγμα στο Διαρυζο, το ιδιο γινεται και χρονια τωρα για τον Ακαμα. Το οικολογικο κινημα που θεωρειται προοδευτικο φαινεται να ερχεται μερικες φορες σε αντιπαραθεση ακομη και σε συγκρουση με αλλα τμηματα της κοινωνια και κομματια ερταζομενων.

ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το συχρονο οικολογικο κινημα αρχισε να εμφανιζεται σε Αμερικη και Ευρωπη την δεκαετια του '60, και ηταν δεμενο με τους αγωνες εναντια στον πολεμο του Βιετναμ. Πολλες φορες οι οικολογοι και οι επαναστατες βρεθηκαν μαζι στα ιδια χαρακωματα να παλευουν οπως για παραδειγμα για να κλεισουν τα πυρηνικα εργοστασια, ή για να φυγουν οι πυραυλοι Κρουζ και Περσιγκ απο την Ευρωπη. Στην Ελλαδα οικολογοι και ακρα αριστερα αγωνιστηκαν μαζι για τα δικαιωματα των φανταρων και υπερασπιστηκαν τους αρνητες στρατευσης για λογους συνειδησης οταν τους κτυπουσε το αστικο κρατος.

Πολλες φορες ομως στην ιστορια τους, οι οικολογοι βρεθηκαν και στην αντιπαλη πλευρα με τους επαναστατες και το εργατικο κινημα. Στην Αγγλια οι Πρασινοι αρνηθηκαν να υποστηριξουν την μεγαλη απεργια των ανθρακωρυχων, ενω οι Γερμανοι Πρασινοι αρνηθηκαν να υποστηριξουν τους εργατες της χαλυβουργιας για να μην κλεισουν τα εργοστασια που δουλευαν. Στην Ιταλια, στο Μιλανο, οικολογοι που εκαναν πορεια ζητωντας να κλεισει ενα εργοστασιο που μολυνε την ατμοσφαιρα βρηκαν στη πυλη τους εργατες με ενα πανω που εγραφε: "Την μολυνση την φερνει ο καπιταλισμος και οχι οι εργατες".

Η αδυναμια να δει αυτη ακριβως την πραγματικοτητα ειναι που κανει το οικολογικο κινημα ...

ΕΝΑ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΟ ΚΙΜΗΜΑ

Η θεωρητικη βαση και δικαιλογηση της υπαρξης του οικολογικου κινηματος στηριζεται σε τρεις κυριως αξονες.

Πρωτον οτι η Γη εχει φτασει στα ορια της και δεν μπορει να αντεξει αλλο. Δεν αντεχει αλλη εκμεταλευση. Αυτη η αποψη εχει την ριζα της στην θεωρια του Τομας Μαλθους που προσπαθουσε να αποδειξει οτι για την πεινα των προλεταριων ηταν υπευθυνος ο υπερπληθυσμος και οχι η αρχουσα ταξη. Να τι υποστηριζε:

"Η δυναμη του πληθυσμου ειναι παντα μεγαλυτερη απο την δυναμη της Γης να παραγει τα απαραιτητα για την επιβιωση του ανθρωπου. Ο πληθυσμος οταν ειναι ανεξελεγχτος αυξανει κατα γεωμετρικη προοδο (2,4,8,16..) σε αντιθεση με την παραγωγη μεσων συντηρησης που αξανει με αριθμητικη προοδο (1,2,3,4..)"

Τις αποψεις αυτες του Μαλθους, που ο Μαρξ τις χαρακτηρησε σαν "ξεφτιλα της επιστημης" τις υιοθετησαν αργοτερα και αλλοι υπερασπιστες της αστικης ιδεολογιας. Το 1948 ο Vogt υποστηριξε οτι:

"τα Ηνωμενα εθνη δεν πρεπει να στελνουν τροφιμα προκειμενου να κρατησουν ζωντανους εκατομυρια Ινδους

και Κινεζους, ετσι ωστε να μπορεσουν να πεθανουν 50 εκατομυρια τα επομενα 5 χρονια."

Αυτη η προσπαθεια των αστων να κρυψουν την πραγματικοτητα για το συστημα τους, που παραγει πλουτο για ενα μικρο κομματι της κοινωνιας και φτωχια και εξαθλιωση για την μεγαλη πλειοψηφια της, βρηκε σημαντικη ανταποκριση και μεσα σε πολλα κομματια οικολογων.

Το δευτερο και πιο διαδεδομενο στοιχειο που χαρακτηριζει την πολιτικη των οικολογων ειναι οτι για την μολυνση της ατμοσφαιρας και την καταστροφη του περιβαλλοντος φταιει η βιομηχανικη κοινωνια με την "αλογιστη εκμεταλευση των πλουτοπαραγωγικων πηγων" και τον "υπερκαταναλωτισμο". Κατι που σημαινει οτι η κυριαρχη ταξη δεν ειναι ουτε περισσοτερο ουτε λιγοτερο υπευθυνη απο την υπολοιπη κοινωνια. Οτι οσο φταινε οι καπιταλιστες με το κυνηγι του κερδους αλλο τοσο φταινε και οι εργατες με τον καταναλωτισμο τους.

Οπως ειναι θεωρητικα μετεωρη η θεωρια του υπερπληθυσμου το ιδιο μετεωρη ειναι και η θεωρια του "βιομηχανισμου". Το προβλημα δεν ειναι η βιομηχανικη παραγωγη γενικα και αφηρημενα αλλα η παραγωγη που οργανωνεται απο τους καπιταλιστες. Δεν ειναι η αναπτυξη των παραγωγικων δυναμεων, αλλα ο ελεγχος τους απο την αστικη ταξη, η αναρχικη και ανταγωνιστικη φυση του συστηματος που βασιζεται στο κυνηγι του κερδους, που κανουν την σχεση παραγωγης και περιβαλλοντος ανταγωνιστικη και οδηγουν στη καταστροφη του.

Η λανθασμενη αυτη αντιληψη των οικολογων οδηγει πολλες φορες σε αντιμετωπιση του προβληματος με συμβουλες για "επιστροφη στη φυση" και τους "φυσικους νομους". Αφηστε την φυση να λειτουργησει μονη της, αυτη θα τα ρυθμισει ολα, μας λενε πολλοι οικολογοι. Αυτη ομως η λογικη θυμιζει πολυ ενα αλλο παρομοιο συμπερασμα: **αφηστε την αγορα μονη της, και θα αυτορυθμιστει.** Εμπιστευθειτε το αορατο χερι των δυναμεων της αγορας σαν το μονο "φυσικο" και αρα δικαιο τροπο λειτουργιας.

Αυτες οι αντιληψεις ειναι που καθοριζουν και το τριτο στοιχειο που χαρακτηριζει τους οικολογους και τους οδηγει στα λανθασμενα συμπερασματα για το τι πρεπει να γινει. Αφου καμια ταξη δεν ευθυνεται μονη της για την οικολογικη καταστροφη, και καμια δεν μπορει να γλυτωσει απο αυτη, και οι λυσεις θα πρεπει να ειναι υπερταξικες. Ολοι μπορουμε και πρεπει να αγωνιστουμε για να σωσουμε τον πλανητη.

Ετσι βλεπουμε τα οικολογικα κινηματα οχι μονο να εχουν λαθος αιτηματα πολλες φορες, αλλα να προσπαθουν να περιορισουν τη καταστροφη του περιβαλλοντος με εκκλησεις στους αστους και τους ηγετες του κοσμου να τα βρουν και να επεξεργαστουν τροπους ωστε για παραδειγμα να κλεισει η τρυπα του οζοντος κλπ. Στη πιο ριζοσπαστικη τους μορφη προσπαθουν να στησουν κινηματα που να ενωνουν περα απο ταξικες γραμμες για να πετυχουν ριζικες μεταρυθμισεις στο συστημα. Ομως το ιδιο το συστημα παραμενει και σε αυτη τη περιπτωση αθικτο, και ετσι και ο στοχος να σωθει το περιβαλλον δεν μπορει να πραγματοποιηθει. Δεν ειναι τυχαιο που οι οικολογικες οργανωσεις δεν μπορεσαν ποτε να εχουν σημαντικη απηχηση μεσα στην εργατικη ταξη.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ...

Αν δεν σωσει η εργατικη ταξη τον κοσμο μεσα απο την ανατροπη του καπιταλισμου, ολοκληρος ο πλανητης ειναι καταδικασμενος. Αν θελουμε να αντιταξουμε κατι στην οικολογικη καταστροφη και την βαρβαροτητα, αυτο ειναι ο σοσιαλισμος. Δεν μπορει να υπαρξει καμμια υπερταξικη λυση, καθως οι εργατες και το κεφαλαιο εχουν τελειως αντιθετα συμφεροντα, οταν φτανουν στο ερωτημα, τι προηγειται, οι ανθρωποι ή τα κερδη.

Ουτε μπορουν οι αστοι, εστω και αν το θελουν, να κανουν καποιες "θυσιες" για χαρη του περιβαλλοντος. Ειναι οι ιδιοι μερος ενος ανταγωνιστικου συστηματος που κυριαρχειται απο τους νομους της ζουγκλας: ο θανατος σου ειναι η ζωη μου. Οποιαδηποτε αποκλιση τους απο αυτο θα τιμωρηθει σκληρα. Θα κινδυνεψουν να παψουν πια να ειναι αστοι. Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι προσπαθειες για να κλεισει η τρυπα του οζοντος. Εχουν ανακαλυφθει υποκαταστατα για τα CFC, τις ουσιες που χρησιμοποιουνται στα σπρεϋ, τα ψυγεια και αλλου, και ειναι οι κυριοι υπευθυνοι για την καταστροφη του οζοντος. Ομως δεν μπορει να γινει μια διεθνης συμφωνια για την απαγορευση των CFC. Αυτη σκονταφτει στο οτι μια σειρα χωρες του τριτου κοσμου που μετα απο καιρο αποκτησαν τεχνολογια να κατασκευαζουν σπρεϋ και ψυγεια, τωρα θα πρεπει να δουν παλι καποιες μεγαλες βιομηχανικες χωρες, οπως η Γερμανια που εχει προχωρησει στην τεχνολογια των υποκαταστατων, να ξαναποκτουν το μονοπωλιο σε αυτα. Οι μεγαλες βεβαια χωρες δεν δειχνουν καμμια διαθεση να αποζημιωσουν τις μικρες απο αυτο το χασιμο. Ετσι η "διεθνης συμφωνια" παραμενει ενα ακατορθωτο ονειρο.

Η απαντηση στο ζητημα της καταστροφης του περιβαλλοντος βρισκεται στην κατηγορηματικη αναγνωριση πως μονο το εργατικο κινημα μπορει να την επιβραδυνει. Μεσα απο τις διεκδικησεις του σημερα για αυξηση των κοινωνικων δαπανων. Για καλυτερες συγκοινωνιες, για καθαροτερα φουγαρα των εργοστασιων, για δαπανες για αποτελεσματικους βιολογικους σταθμους επεξεργασιας λυματων και αλλα παρομοια. Η τεχνολογικη εξελιξη μπορει να δωσει πολλα, για την

προστασια του περιβαλλοντος. Ο μονος λογος που δεν το κανει ειναι γιατι οι κεφαλαιοκρατες προτιμουν να επενδυουν μονο εκει που υπαρχει η προοπτικη του κερδους. Οταν επενδυουν και στο περιβαλλον, το κανουν μονο οσο χρειαζεται για να διατηρουν μια υγιη και αποδοτικη εργατικη ταξη που παραγει και αναπαραγεται για να τους αυξανει τα κερδη τους, και κυρια, οσο τους το επιτρεπει η καθε φορα θεση τους μεσα στον διεθνη ανταγωνισμο. Για μια αστικη ταξη σε κριση, ολα αυτα ειναι πολυτελειες.

Το εργατικο κινημα με την παλη του μπορει να αλλαξει αυτο το συσχετισμο μεχρι που να δωσει το οριστικο τελος στην κοινωνια της μολυνσης με την ανατροπη του καπιταλισμου. Μεσα απο το χτισιμο μιας κοινωνιας που η παραγωγη θα οργανωνεται απο τους ιδιους τους παραγωγους με στοχο την καλυτερεψη της ζωης τους, πετυχαινοντας μια αρμονικη σχεση αναμεσα στη φυση και τον ανθρωπο. Κυριαρχοντας πανω στη φυση αλλα με ενα πολυ διαφορετικο τροπο απο οτι τωρα:

> "Κοντολογης το ζωο χρησιμοποιει μονο τη φυση και της προκαλει αλλαγες μονο με τη παρουσια του. Ο ανθρωπος με τις αλλαγες του κυριαρχει πανω της... Και αυτη ειναι η τελευταια ουσιαστικη διαφορα του απο τα υπολοιπα ζωα, και παλι η εργασια προκαλει αυτη τη διαφορα. Ας μη κολακευομαστε ομως για τις ανθρωπινες νικες μας πανω στη φυση... Καθε βημα μας θυμιζει οτι καθολου δεν κυριαρχουμε πανω της οπως ο κατακτητης σε ενα ξενο λαο, οπως καποιος εξω απο αυτη, μα οτι με την σαρκα, τα κοκκαλα, τον εγκεφαλο μας ανηκουμε σε αυτη και βρισκομαστε μεσα της και ολη μας η κυριαρχια πανω της ειναι οτι σε συγκριση με τα αλλα πλασματα εχουμε το προνομιο να γνωριζουμε τους νομους της και να τους εφαρμοζουνμε σωστα." (Ο ρολος της εργασιας στην εξανθρωπιση του πιθηκου", Φ. Εγκελς 1876)

Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΛΟΓΟΥΣ

Στη νοτια Κυπρο το οικολογικο κινημα κυριαρχειται απο ομαδες που χρησιμοποιουν το πρασινο χρωμα για να καλυψουν το μπλε που τους χαρακτηριζει. Ειναι στη πλειοψηφεια τους εθνικιστες που το πραγματικο τους ενδιαφερον ειναι η "διαταραξη του ανθρωπινου οικοσυστηματος απο την Τουρκικη εισβολη και κατοχη" (ναι, ειναι δικη τους προταση αυτη!). Που τους τρωει η αγωνια για τις "εθνικες πολιτιστικες παραδοσεις μας". Για αυτους εχουμε γραψει και στο παρελθον και τους εχουμε καταγγειλει σαν αντιδραστικους που χρησιμοποιουν την οικολογια για καλυψη των πραγματικων τους σκοπων. Αυτη ειναι και η μονη σταση που μπορουν να κρατησουν οι αριστεροι εργαζομενοι επεναντι τους.

Υπαρχουν ομως και αυτοι που πραγματικα ανησυχουν για την καταστροφη του περιβαλλοντος, αναπτυσσουν πολιτικη δραστηριοτητα για την προστασια του περιβαλλοντος, και προσανατολιζονται στο οικολογικο κινημα. Απεναντι σεαυτους, κραταμε μια θετικη σταση. Συμμετεχουμε και υποστηριζουμε το οικολογικο κινημα και προσπαθουμε να δειξουμε στους ριζοσπαστες αγωνιστες που ευαισθητοποιουνται για την προστασια του περιβαλλοντος οτι η κοινωνια της μολυνσης δεν καθαριζεται αλλα ανατρεπεται. Πρεπει να ειμαστε εκει για να βοηθησουμε να φανει οτι η μονη δυναμη που μπορει να παλεψει με συνεπεια για αυτο το σκοπο ειναι η εργατικη ταξη και οτι αν θελουν να ειναι ειλικρινεις και πραγματικοι πρασινοι, τοτε πρεπει να ειναι κοκκινοι.

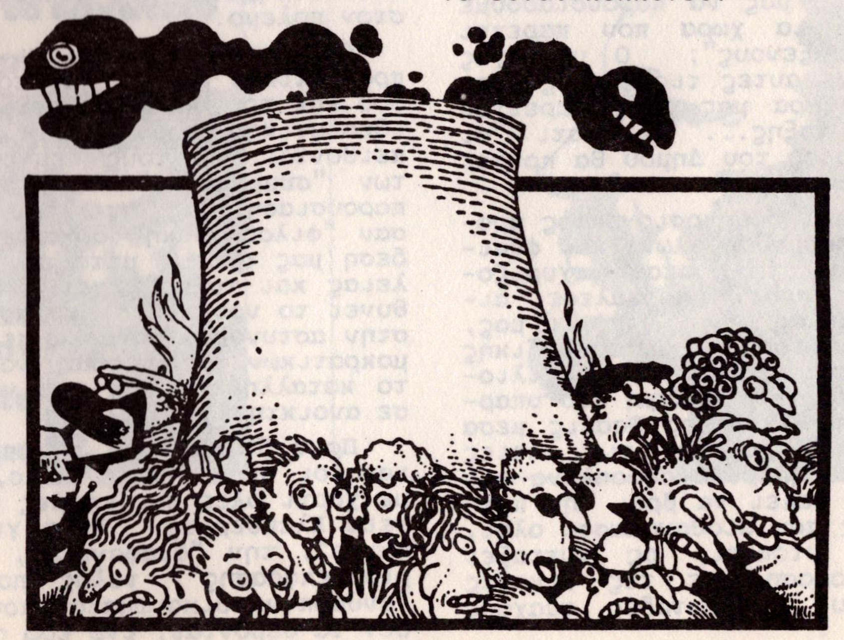

η σημερινή — Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 1991 — 11

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Του Γ. Τζιώρτζιου

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Πώς έπεισα τους... Αθάνατους ν' αφαιρέσουν την Κύπρο [redacted] του πολέμου»

«ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΑ ΟΔΗΓΙΑ ΓΙΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ»

«Η ΕΠΙΒΟΛΗ πρόσθετων ασφαλίστρων και η συμπερίληψη της Κύπρου στον κατάλογο των χωρών της επικίνδυνης ζώνης του πολέμου συνέβαλε στη δραστική μείωση του τουριστικού ρεύματος προς το νησί μας, υποστηρίζει ο Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων. Ταυτόχρονα, τονίζει ότι η κατάργηση των πρόσθετων ασφαλίστων και η αφαίρεση του νησιού μας από την επικίνδυνη ζώνη του πολέμου θα συμβάλει στην τόνωση του τουριστικού ρεύματος.

Ο κ. Π. Σαββίδης.

Θυματοποιούσε την Κύπρο η αρχική απόφαση των Lloyd's!

"CYPRUS - Airline Liability War Risks Insurance

At today's meeting of Airline Liability War Risks Insurers in London I am advised that it was agreed to reduce the premium charged for each passenger landing in and departing from The Republic of Cyprus to NIL with effect from 18.00 GMT 7th February 1991.

The foregoing applies to scheduled airlines and regular I.T. airlines operating to/from Cyprus, ad hoc charters by airlines not regularly operating to/from Cyprus will be rated for this insurance on a "to be agreed" basis.

Please note that insurers reserve the right to change their rating position in light of circumstances and will continue to review this subject at their regular meetings".

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ [redacted]

Διαφήμιση

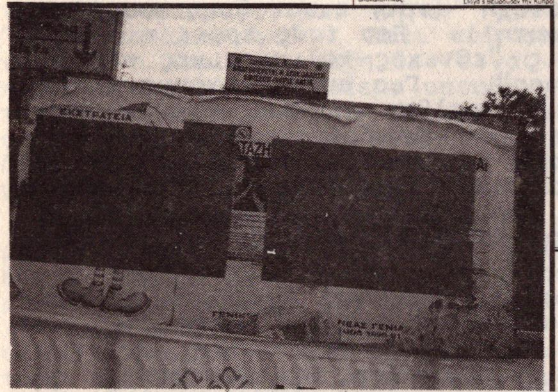

ποιος τρομάζει τους τουρίστες;

Στις 10 Φεβραρη η εφημεριδα "Σημερινη" δημοσιευσε συνεντευξη του υπ. Συγκοινωνιων. Ο δημοσιογραφος παρατηρησε οτι "στους δρομους της Λευκωσιας... κυκλοφορουν αφισες φιλοαραβικης οργανωσης που παρουσιαζει φωτογραφια του Μπους κατω απο την επιγραφη 'Καταζητειται'" Και ρωτησε τον υπουργο: "πιστευετε οτι μπορει να κανει ζημια στις προσπαθειες μας να παρουσιασουμε την Κυπρο ως μια χωρα που παρεχει ασφαλεια στους ξενους"; Ο υπουργος απαντησε οτι "με αυτες τις αφισες διαφημιζουμε την χωρα μας οτι στερειται ασφαλειας και ταξης..." και οτι "οι αρμοδιες υπηρεσιες του Δημου θα πρεπει να τις αφαιρεσουν"!

Ο υπουργος και ο δημοσιογραφος προσβαλλουν την νοημοσυνη ολων (και φυσικα και των τουριστων) οταν ισχυριζονται οτι εκεινη που θα προκαλεσει αισθηματα ανασφαλειας ειναι η αφισα μας, την στιγμη που τρομερα μεσα μαζικης καταστροφης δρουν εξακοσια μονο χιλιομετρα μακρια μας. Τη στιγμη που υπαρχουν οι πανοπλες Αγγλικες Βασεις μεσα στην ιδια την Κυπρο απο τις οποιες απογειωνονται καθημερινα αεροπλανα για τον Κολπο. Αν θελει να βρει την πηγη της ανασφαλειας που αισθανομαστε ολοι, τουριστες και ντοπιοι, ας κυτταξει λιγο την τηλεοραση, με τις εικονες φρικης απο τους εκατονταδες αμαχους που σκοτωνονται απο τους βομβαρδισμους των "συμμαχικων δυναμεων" ακομα και μεσα στα ιδια τα αντιαεροπορικα καταφυγια.

Ακομα λιγο, και θα μας πει ο υπουργος οτι δυσκολευτηκε να πεισει τους Λοϋντς να βγαλουν την Κυπρο απο τη "ζωνη πολεμου" εξαιτιας των αφισων και των συνθηματων που κυκλοφορουν εναντια στον πολεμο.

Ολα αυτα ομως ειναι γνωστα. Οι πραγματικοι σκοποι και του δημοσιογραφου και του υπουργου ειναι να ασκησουν ιδεολογικη τρομοκρατια σε οσους δεν πειθονται για τους "ευγενεις σκοπους" των "συμμαχικων" τους δυναμεων. Η παρουσιαση μας απο τον δημοσιογραφο σαν "φιλοαραβικη" οργανωση και η συνδεση μας αμεσως μετα με θεματα "ασφαλειας και ταξης" εχει σκοπο να κατευθυνει το νου του αναγνωστη σε προσφιλη στην αστυνομια σεναρια περι δηθεν τρομοκρατικων ομαδων, και να καλλιεργησει το καταλληλο κλιμα για να προχωρησουν σε ανοικτη καταστολη.

Πριν βεβαια απο την συνεντευξη ηδη καποιοι μπηκαν στον κοπο, και καλυψαν με χαρτι ολες τις αφισες μας στην Πλατεια Ελευθεριας. Αυτα για την "πολυφωνια", την "διαφανεια", την "ελευθερια εκφρασης", τελος παντων ολα τα "ανθρωπινα δικαιωματα" που αλλοι κακοι δεν τα σεβονται, ενω εδω ανθιζουν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

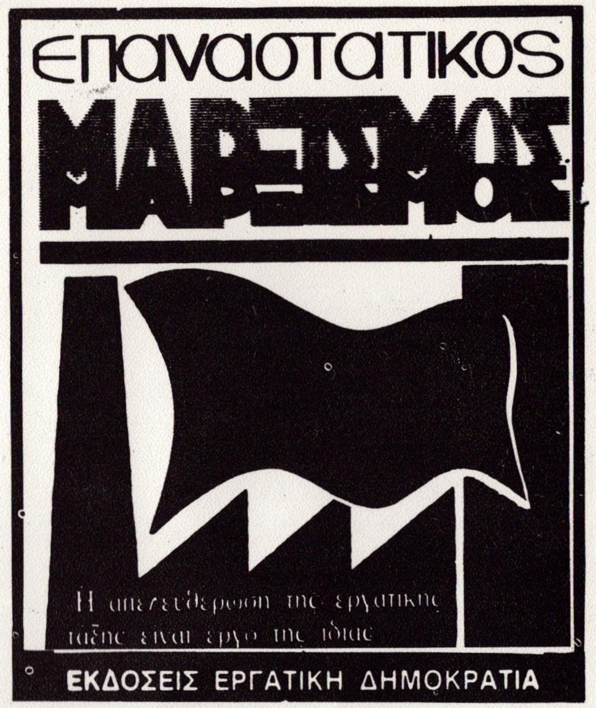

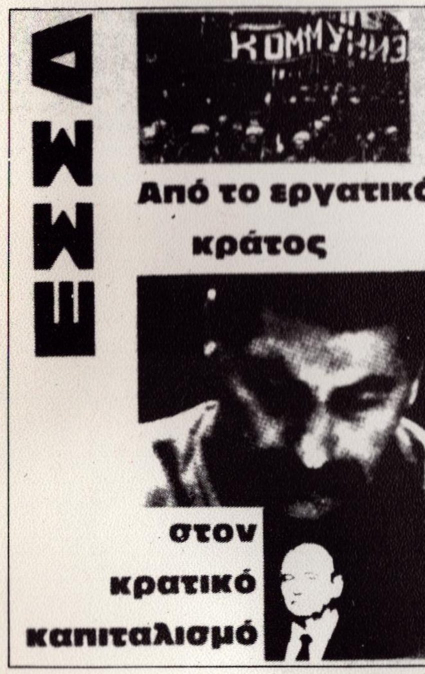

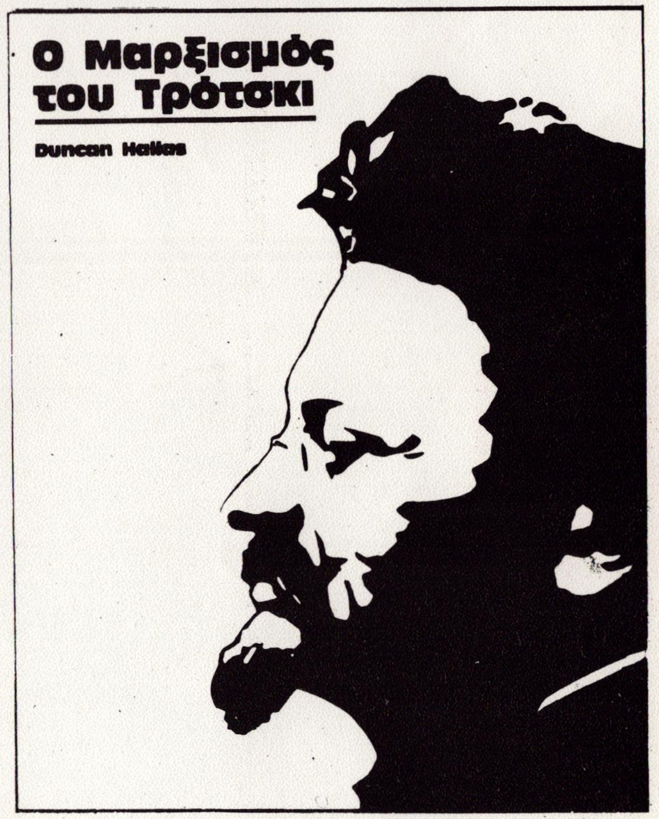

Ο ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ
ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΤΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΚΥΠΡΟΣ - ΣΕΙΧΗΔΕΣ ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΠΕΡΕΣΤΡΟΙΚΑ: ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ
ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ - "UNUTMA"
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Τ/Κ ΤΗΣ Ν. ΚΥΠΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ
Η ΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΑΛΒΑΝΙΑ
ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΑΞΗ
ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ
ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ... ΩΡΑ ΓΙΑ ΜΠΙΖΝΕΣ
ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΠΟΙΟΣ ΤΡΟΜΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ;